Această carte este rezultatul peregrinărilor mele prin viaţa devoţională personală. Cred cu toată convingerea că cea mai importantă activitate în viaţa oricărui creştin este viaţa lui devoţională. întâlnirea mea zilnică cu Dumnezeu în Cuvântul Său, în rugăciune şi în închinare a devenit prioritatea numărul unu în viaţa mea. Indiferent cine sunteţi şi care sunt circumstanţele vieţii voastre, viaţa devoţională personală poate deveni o aventură palpitantă care să vă schimbe viaţa.

DR. BOBBY MOORE

Viaţa devoţională personală

o experienţă care îţi poate schimba viaţa

BOBBY MOORE

Editura Cartea Creştină Oradea, 2004
Publicată original sub titlul
Your Personal Devotional Life
de Bobby Moore
Ediţia în limba română publicată sub titlul
Viaţa devoţională personală - O experienţă care îţi poate schimba viaţa -de Bobby Moore
© 2004 Editura Cartea Creştină
str. Cuza-Vodă nr. 85,410097, Oradea - Bihor
Tel.: 0259-436.738, Fax: 0259-436.152, e-mail: smr@ecc.ro
WWW.ECC.RO
Toate drepturile rezervate asupra prezentei ediţii în limba română
Orice reproducere sau selecţie de texte din această carte este permisă doar cu aprobarea în scris *a Editurii Cartea Creştină*
Consilier editorial: Agnes Dragomir
Traducerea: Claudia Guiu
Editarea: Agnes Dragomir, Alina Schinteie
Coperta şi tehnoredactarea: Adrian Abrudan
ISBN 973-9317-68-5 Tiparul executat la Debrecen, Ungaria

dedicaţie

*să-mi exhxifn recunoştinţa faţă de ax. <£tefihen <D£foxd, fie aaxe Hkimnezeu £-a fofosit fientiu arini iniţia ţi motiva viaţa devoţională fiewonaLa; faţă de ±oţia mea, ^oyoe-, aaxe-e&te zilnic un exemfdu de viaţă devoţionaLa hexAonaLa şl aaxe m*a înawta/a£ să fietiea multe, oie în devoţiune hex&onaLa $i în Lumi La ~~această~~ cânte; faţă de ieexeiaxa mea, 0/iaki H7ayLoi, tentai a/utoxul ei neobosit în hneqăiinea manusciiăUlui acestei cărţi fi faţă de domnul aSandu JStxoud fienbui a/utotul iui La întodniiea aojzextei.*

Inima mi-a fost cercetată din nou cu privire la necesitatea unei vieţi devoţionale personale de calitate, aşa cum este ea prezentată de pastorul Bobby Moore. Citind *„Viaţa devoţională personală",* am început să tânjesc să petrec mai mult timp împreună cu Mântuitorul. Acest lucru m-a determinat să-mi reevaluez timpul personal de părtăşie cu Dumnezeu. Cred că această carte este una dintre cele mai bune lucrări pe care le-am citit despre devoţiunea personală şi părtăşia intimă cu Dumnezeu. Este o carte menită să inspire, dar totodată extrem de practică. Citind-o, veţi fi cercetaţi, încurajaţi şi veţi găsi învăţătură cu privire la timpul personal petrecut cu Dumnezeu. Dacă aţi întâmpinat dificultăţi în acest domeniu, aceasta este cartea de care aveţi nevoie. Dr. Moore vă va învăţa cum să petreceţi un timp de calitate cu Dumnezeu. Dacă sunteţi atât de ocupaţi încât găsiţi prea puţin timp pentru Dumnezeu, pastorul Moore vă va ajuta să vă reevaluaţi priorităţile. Dacă ştiţi ce trebuie să faceţi dar se pare că pur şi simplu nu reuşiţi să faceţi, atunci prietenul meu Bobby Moore va păşi alături de voi în această carte şi vă va ajuta să găsiţi puterea de a petrece timp cu Dumnezeu. Pastorul Moore spune că timpul petrecut cu Dumnezeu i-a schimbat complet viaţa de creştin. Dacă veţi citi această carte cu o atitudine de rugăciune, sunt convins că Dumnezeu va lucra în voi ceea ce a lucrat şi în Bobby Moore.

— DR. SAMMY TIPPIT

Barometrul vieţii creştine este părtăşia zilnică, disciplinată şi direcţionată cu Domnul în lumina Cuvântului Său şi sub călăuzirea Duhului Sfânt. Bunul meu prieten şi coleg, pastorul Bobby Moore abordează această temă crucială în noua sa carte, *„Viaţa devoţională personală".* Aceasta este o lucrare biblică, practică şi, mai întâi de toate, uşor de citit. Tratarea plină de prospeţime şi clar direcţionată a temei îl va cerceta şi îl va schimba pe cititorul serios - în bine şi spre slava lui Dumnezeu. Recomand din toată inima această carte şi mă rog ca ea să transforme vieţile multor oameni.

— **DR. STEPHEN F. OLFORD**

GRecenzii

Bobby Moore este cel mai calificat om pentru a scrie o carte despre viaţa devoţională. Disciplina părtăşiei sale cu Cristos nu are egal între miile de lucrători creştini pe care i-am cunoscut. Rezultatul acestei relaţii strânse cu Isus este evident în sfinţenia lui personală, în atitudinea pozitivă a credinţei sale şi în biserica şi şcoala minunată pe care le-a construit. Dar mai presus de toate, rezultatele se văd în relaţia extraordinară pe care o are cu soţia şi cu copiii lui. Mulţumesc, frate Bobby, pentru că ai scris o carte care să ne arate cum ai devenit o lumină atât de puternică şi strălucitoare. Aceste pagini vor transforma mii de creştini descurajaţi şi înfrânţi. Cartea de faţă este o lectură obligatorie pentru fiecare creştin şi un dar potrivit pentru toţi cei preocupaţi de familiile şi prietenii lor.

— **DR. MOODY ADAMS**

Nu am întâlnit niciodată un om cu o viaţă devoţională mai profundă ca dr. Bobby Moore. Cuvintele pe care ni le spune aici sunt demne de încredere deoarece s-au născut în decursul a zeci de ani de întâlniri zilnice cu Dumnezeu. De fiecare dată când am părtăşie cu fratele Bobby sunt atras un pas mai aproape de Acela cu care umblă şi vorbeşte el. Dacă doriţi să aveţi cu adevărat părtăşie cu Dumnezeu, nu îmi pot imagina un ghid mai bun ca această carte practică.

— **BRYON PAULUS,**

LIFE ACTION MINISTRIES

„Viaţa devoţională personală" este un caleidoscop al călătoriei unui om evlavios prin bucuriile, succesele, durerile şi dezamăgirile vieţii. Dumnezeu a ţesut în iţele vieţii dr.-ului Bobby Moore o frântură multicoloră a imaginii slavei Sale, pe măsură ce a învăţat cu consecvenţă şi încredere secretul momentelor de părtăşie personală cu Creatorul, Mântuitorul şi Domnul Lui. Veţi descoperi că mesajul şi învăţăturile cărţii *„Viaţa devoţională personală"* sunt foarte personale, practice şi pline de forţă. Această carte poate fi un instrument minunat pentru viaţa voastră spirituală pe măsură ce îi veţi pune în practică principiile.

— **PASTOR TONY TRUNNELL,**

PASTOR AL BISERICII BAPTISTE CALVARY BRISTOL, TENNESSEE

Cuprins

INTRODUCERE LA EDIPIA ÎN LIMBA ROMÂNĂ 11
INTRODUCERE.....13
VLAPA DEVOWONALĂ PERSONALĂ 15
CE ESTE VIAPA DEVOPIONALĂ PERSONALĂ?.....21
CE ÎNSEAMNĂ SĂ CITE[A] TI BLBLIAÎN MOD DEVOPIONAL?.....31
DUMNEZEU TE POATE SCHIMBA
PRIN VIAPA TA DEVOWONALĂ.....37
IMPORTANTA VIEPII DEVOPIONALE PERSONALE.....43
TIPARE ÎN VIAPA DEVOPIONALĂ PERSONALĂ.....57
DEPÂ[A]IREA OBSTACOLELOR [A]I A FRUSTRĂRILOR
ÎN VIAPA DEVOPIONALĂ PERSONALĂ 83
POSTUL [a]i VIAPA DEVOPIONALĂ PERSONALĂ 101
MEDITAPIA [a]I VIAPA DEVOP1ONALÂ PERSONALĂ.....111
VlAPA DEVOPIONALÂ PERSONALĂ [a]I JURNALUL 119
BINEFACERILE [a]i BINECUVÂNTĂRILE
V1EPII DEVOPIONALE PERSONALE.....127

ntroducere la ediţia în limba română

Bobby Moore este unul dintre cei mai evlavio°i oameni pe care i-am cunoscut eu în America. A venit prima dată la Oradea în 1979 °i a predicat la cel mai mare botez pe care l-am avut acolo cu 111 persoane. Atunci inimile noastre s-au legat strâns °i au rămas legate a°a până astăzi. El este pastor la o biserică baptistă din ora°ul Memphis, statul Tennessee, mutată de câţiva ani într-o suburbie care este în statul alăturat, Mississippi.

Biserica aceasta sprijină financiar Misiunea noastră de 23 de ani încoace. Ori de câte ori mă duc să predic la această biserică, locuiesc la Bobby acasă, °i părtă°ia pe care o avem în Domnul este mai profundă decât cu orice alt om cu care am părtă°ie.

Omul acesta este profund în dăruirea lui fajiă de Domnul °i profund în trăirea lui cu Domnul. Nu cunosc un om mai potrivit ca el să ne dea o învăţătură despre ceea ce trebuie să facem atunci când ne

ducem să avem pârtă°ie cu Dumnezeu.
Realitatea este că °i viajia de studiere a Cuvântului, de meditaţie, de închinare °i de rugăciune, pe care noi le cuprindem în expresia „părtâ°ia cu Dumnezeu", trebuie învăţate. Cineva trebuie să ne spună cum se fac toate acestea. Este exact ceea ce face Bobby Moore în cartea de faj)â. Eu mi-a° fi dorit să am o asemenea carte în tinerele, când mi-am început viajia cu Domnul.
De îndată ce a apărut cartea lui în limba engleză, l-am rugat pe Bobby să ne ajute să o dâruim °i poporului român. Dumnealui a procurat banii necesari pentru traducere °i tipărire în limba română. îi suntem deci recunoscători nu numai pentru că a scris-o, ci °i pentru că ne-a dăruit-o în limba română.
Acum avem în această carte un ghid, o *călăuză* pentru via|)a noastră de părtă°ie cu Dumnezeu. Să o folosim din plin °i să punem în practică ceea ce citim în această carte.
Iosif Pon August, 2004

introducere

ceasta carte este rezultatul peregrinărilor mele prin viaţa oţională personală. Nu scriu din perspectiva „expertului" în acest domeniu, ci din cea a ucenicului. Domnul Isus mă învaţă multe despre Sine şi despre mine însumi în momentele de devoţiune personală pe care le petrec cu El. Speranţa mea este să vă pot încuraja şi pe voi în propria voastră viaţă devoţională, relatându-vă ce mă învaţă Dumnezeu şi cum mă schimbă El. Mă rog ca mulţi din cei care citesc despre viaţa devoţională personală să se molipsească de entuziasmul pe care mi 1-a dat Dumnezeu cu privire la această latură vitală a vieţii creştine. Sunt convins că până nu vom aborda cu seriozitate viaţa devoţională personală nu vom experimenta niciodată prezenţa şi puterea Domnului Isus într-un mod intim şi care să ne schimbe viaţa.
Ceea ce sper să realizez prin această carte este să vă ajut să înţelegeţi mai bine viaţa devoţională personală; puterea pe care o are devoţiunea personală de a schimba vieţile; importanţa acestei practici; câteva tipare specifice ei; cum să înfruntaţi şi să depăşiţi obstacolele şi frustrările care intervin în viaţa devoţională personală; rolul rugăciunii şi al postului; locul meditaţiei în viaţa devoţională personală; importanţa ţinerii unui jurnal în viaţa devoţională personală; binefacerile şi binecuvântările vieţii devoţionale personale. Vreau să ofer ceva mai mult decât nişte informaţii despre viaţa devoţională personală. Am în inimă dorinţa arzătoare ca toţi creştinii de toate vârstele şi din toate culturile să îmbrăţişeze această experienţă minunată, transformatoare. Indiferent cine sunteţi şi care sunt circumstanţele vieţii voastre, viaţa devoţională personală poate deveni o aventură palpitantă care să vă schimbe viaţa. Mă rog ca Dumnezeu să aprindă în inima voastră un foc care să izbucnească într-un mod de viaţă caracterizat prin întâlniri zilnice cu Dumnezeu. Cultivând devoţiunea personală cu Dumnezeu, veţi avea privilegiul nu numai să învăţaţi lucruri noi despre El, ci şi să petreceţi timp împreună cu El.

Qffiaţa

A u existat în viaţa mea mai multe experienţe speciale care mi-au .^CA-schimbat viaţa. Naşterea... naşterea din nou... chemarea lui Dumnezeu în lucrare... căsătoria... copiii... etc. Una dintre cele mai importante experienţe de genul acesta a avut loc în timpul serviciului religios de dimineaţă din cadrul unei conferinţe biblice organizate la First Evangelical Church în Memphis, Tennessee. Vorbitorul a fost dr. Stephen Olford. Predica sa, intitulată „Mana de dimineaţă", a avut ca subiect momentele de părtăşie cu Dumnezeu ale creştinului. în dimineaţa aceea Duhul lui Dumnezeu m-a cercetat într-un domeniu al vieţii mele în care eram orb din punct de vedere spiritual. Eram absolvent de colegiu şi seminar, păstoream o biserică, dar nu dezvoltasem niciodată o viaţă devoţională personală semnificativă. Studiasem pentru a lua examenele la cursurile biblice şi pregătisem lecţii şi predici, dar nu reuşisem să pun bazele unei vieţi devoţionale personale în care să mă concentrez asupra lui Dumnezeu şi a Cuvântului Său pentru propria mea închinare şi creştere spirituală. Când dr. Olford a făcut chemarea în dimineaţa aceea, eu am fost singura persoană care a răspuns în mod public. La

încheierea serviciului, dr. Olford m-a luat deoparte şi m-a învăţat ce trebuie să fac pentru a avea o viaţă devoţională personală. Este greu de exprimat în cuvinte ce a însemnat ziua aceea pentru viaţa mea. A fost începutul devoţiunii mele zilnice. Viaţa mea nu a mai fost niciodată aceeaşi. De atunci sunt într-o relaţie de dragoste nouă şi tot mai profundă cu Dumnezeu, o relaţie despre care nu am ştiut că ar putea fi vreodată posibilă.

Ce imagini creează conceptul de viaţă devoţională personală în mintea ta? O plăcere indescriptibilă? O sarcină în plus? Un sentiment de frustrare? O senzaţie supărătoare de vinovăţie? Deşi majoritatea creştinilor îşi dau seama de nevoia unei vieţi devoţionale personale zilnice, mulţi se simt stingheriţi, nesiguri şi

personală

nehotărâţi legat de modul în care pot să realizeze acest obiectiv într-o manieră care să-i satisfacă personal.

La un seminar naţional pentru lucrătorii creştini s-a făcut un sondaj pornind de la întrebarea: „De ce lucru vă veţi simţi cel mai ruşinaţi când veţi ajunge în ceruri şi ce veţi dori să fi schimbat?" Răspunsul copleşitor a fost: „Viaţa devoţională personală."

Jerry Vines, pastor al First Baptist Church din Jacksonville, Florida, a spus despre viaţa devoţională personală: „Cel mai important moment al zilei este dimineaţa devreme - timpul meu de devoţiune. îl las pe Domnul să-mi vorbească din Biblie şi eu Ii vorbesc în rugăciune. Acest lucru mă menţine revigorat şi aproape de Domnul. Sunt cele mai dulci şi mai preţioase momente din viaţa mea".

Charles Stanley, pastor al First Baptist Church din Atlanta, Georgia, afirmă: „Cea mai importantă activitate din viaţa oricărui creştin este timpul de devoţiune personală - citirea, meditarea la Cuvântul lui Dumnezeu şi rugăciunea. Viaţa ta devoţională determină eficienţa a tot ce eşti şi faci". Tot el a spus: „Cel mai important lucru în viaţa mea este relaţia intimă, personală cu Isus Cristos. Timpul devoţional personal este timpul când mă concentrez asupra lui Dumnezeu şi acest timp hrăneşte relaţia mea cu Domnul".

TIMPUL MEU DE PĂRTĂŞIE CU DUMNEZEU

MĂ PREGĂTEŞTE PENTRU CEEA CE VREA DUMNEZEU

SĂ FACĂ IN VIAŢA MEA ÎN RESTUL ZILEI.

Henry Blackaby, autorul cărţii *Experiencing God (Experienţa cu Dumnezeu),* spune despre viaţa sa devoţională: „Timpul meu de părtăşie cu Dumnezeu nu are drept scop o gândire devoţională, ci o relaţie mai profundă cu Tatăl meu ceresc. Timpul meu de părtăşie cu Dumnezeu mă pregăteşte pentru ceea ce vrea Dumnezeu să facă în viaţa mea în restul zilei".

Eu cred cu toată convingerea că cea mai importantă activitate din viaţa oricărui creştin este viaţa lui devoţională. Reuşita sau eşecul oricărui lucru din viaţa ta de creştin depinde de viaţa ta devoţională. Acesta este barometrul vieţii tale de creştin.

devaţionala personală

Viaţa devoţională personală este mai mult decât un concept frumos. Indiferent cine ai fi - creştin nou convertit, creştin „cu vechime", pastor sau laic - ai prea puţine şanse să trăieşti o viaţă de biruinţă dacă nu îţi rezervi un timp regulat în care să cultivi o relaţie semnificativă cu Dumnezeu prin viaţa ta devoţională. Scopul vieţii devoţionale este să-L cunoşti pe Tatăl tău ceresc, să te bucuri de prezenţa, pacea, bucuria, înţelepciunea, puterea, iertarea, călăuzirea Lui şi de multe altele. Această practică te va ajuta să fii mereu conştient de prezenţa lui Dumnezeu.

Jerry Bridges, membru al organizaţiei „Navigatorii", spune: „Cea mai mare greşeală pe care o facem în viaţa de credinţă este că îi furăm lui Dumnezeu timpul pe care vrea să-1 petreacă cu noi. Am descoperit că am nevoie în fiecare zi de timp în care să mă hrănesc **din** Cuvântul lui Dumnezeu cu pasaje biblice pe care să nu le folosesc în predică sau în lecţii. Aceasta mă ajută să nu-mi transform timpul de devoţiune personală în studiu biblic sau pregătire pentru predică ori lecţie. Aceasta îmi permite să aud ce-mi spune Dumnezeu despre mine. Nu este un timp în care să mă gândesc la **ce** cred că au alţii nevoie să audă, ci este timpul în care ascult cum Duhul îmi spune mie ce am eu nevoie să aud. Timpul meu devoţional este un timp de părtăşie intimă cu Dumnezeu, un timp dedicat închinării şi adorării lui Dumnezeu".

DRAGOSTEA POATE FI CULTIVATĂ ADECVAT

DOAR CÂND PETRECI TIMP SINGUR
cu CEL PE CARE-L IUBEŞTI.
în lumea misionarilor nu există un alt nume mai respectat ca cel al lui Hudson Taylor. Hudson Taylor a fost părintele misiunii creştine moderne. Ce anume l-a făcut pe Hudson Taylor un om atât de remarcabil şi cum s-a menţinut aşa până la sfârşit?
Fiul şi nora lui, care au călătorit mereu cu el în ultimii lui ani de viaţă, mărturisesc că au fost adesea nevoiţi să călătorească ore întregi pe drumuri grele de ţară într-o căruţă fără arcuri. Ajungând la câte un han chinezesc târziu în noapte, ei încercau să obţină un colţ de cameră pentru tatăl lor. în acele hanuri exista de obicei doar o

singură cameră mare, în care dormea toată lumea. Hudson Taylor era de acum un om în vârstă, dar în fiecare dimineaţă, fără excepţie, încă înainte de ivirea zorilor, se auzea fâsâitul unui chibrit care aprindea o lumânare, iar Hudson Taylor se închina lui Dumnezeu. Aceasta a fost cheia vieţii lui. Se *spune că, încă înainte ca soarele să răsară peste China, Hudson Taylor I se închina deja lui Dumnezeu.*
Care a fost cheia vieţii lui Hudson Taylor? L-a iubit pe Domnul lui şi a cultivat această dragoste. La urma urmei, aceasta este cea dintâi poruncă. *Dragostea poate fi cultivată în mod adecvat doar când petreci timp singur cu Cel pe care-L iubeşti, iar Hudson Taylor a respectat acest principiu până la sfârşit.*
Charles Spurgeon, scriind despre viaţa devoţională personală, afirmă: „Ar trebui să ne facem o regulă din a nu privi niciodată faţa vreunui om înainte să fi privit mai întâi faţa lui Dumnezeu. Veghea din zori ancorează sufletul, astfel încât acesta să nu se depărteze cu uşurinţă de Dumnezeu în timpul zilei; dimineaţa este poarta zilei şi ar trebui păzită bine cu rugăciune. Cine se grăbeşte să sară din pat şi să-şi vadă de treburi fără să petreacă mai întâi un timp cu Dumnezeu este la fel de nebun ca omul care pleacă fără să se spele sau să se îmbrace şi la fel de lipsit de înţelepciune ca omul care se avântă în luptă fără arme sau armură".
Joseph Caroll scrie despre viaţa devoţională a lui A. W Tozer: „Am avut privilegiul să-i ascult pe majoritatea bărbaţilor care azi sunt consideraţi cei mai mari predicatori din lume. Unul dintre aceştia, care acum este cu Domnul, este A. W. Tozer. El a lucrat mulţi ani în oraşul Chicago. A fost diferit de alţii pentru că a vorbit cu o vigoare şi o putere de pătrundere extrem de rare".
Când un cunoscut de-al meu care fusese chemat în lucrare la Chicago a ajuns în oraş, A. W. Tozer l-a sunat şi i-a spus: „Oraşul acesta este o vizuină a Diavolului. Este un loc în care este extrem de greu să vesteşti Cuvântul lui Dumnezeu şi vei întâmpina multă opoziţie din partea duşmanului. Dacă vei dori vreodată să te rogi împreună cu mine, mă găseşti pe malul lacului în fiecare dimineaţă la ora cinci şi jumătate. Vino pe malul lacului şi ne vom putea ruga împreună".
Nedorind să-l deranjeze pe marele bărbat în momentele în care acesta căuta faţa Domnului, cunoştinţa mea nu i-a acceptat imediat oferta. *Dar într-o bună zi s-a simţit atât de tulburat, încât s-a dus pe malul lacului foarte devreme, în jurul orei şase, şi l-a găsit pe slujitorul lui*
dev<3[ionalu personală
Dumnezeu prosternat pe nisip, închinându-se lui Dumnezeu. Nu mai e nevoie să spun că nu l-a deranjat.
A. W. Tozer I se închina lui Dumnezeu zilnic. A fost unul dintre puţinii care au predicat şi au învăţat cu perseverenţă despre necesitatea unei vieţi devoţionale personale, transmiţând fără urmă de echivoc ideea că închinarea personală este giuvaierul care lipseşte între creştini.
John Maxwell afirmă despre viaţa lui devoţională personală: „Aş putea spune că 90% din creşterea mea ca lider spiritual este rodul timpului meu de părtăşie cu Dumnezeu. în acele momente Dumnezeu mă mângâie, îmi dă idei, înţelepciune şi îmi descoperă voia Sa. Mai mult decât atât, timpul de rugăciune este timpul în care pot să îl cunosc pe Dumnezeu mai bine şi să mă bucur de părtăşie spirituală intimă cu Tatăl."
David Manley, preşedintele şcolii noastre creştine, declară că eficienţa sa ca lider depinde de timpul petrecut cu Dumnezeu în viaţa lui devoţională.
După un serviciu religios la care am predicat în Hagerstown, Maryland, am ascultat împreună cu soţia mea un program de interviuri la un post de radio creştin afiliat reţelei radiofonice Moody. Era intervievat fiul unuia dintre cei mai de vază predicatori din America. Tatăl lui predicase an de an în cele mai mari bisericii din ţara noastră. Tragic însă, acest predicator talentat şi vestit a ales o viaţă de păcat tăinuit, care i-a provocat până la urmă declinul şi moartea. în cadrul acestui interviu, fiul predicatorului a fost întrebat: „Ai putea spune când a început declinul spiritual al tatălui tău?"

Răspunsul lui a fost: „Tata a început să decadă din punct de vedere spiritual când a încetat să mai citească Biblia în mod devoţional". Ascultând acest program radiodifuzat şi auzind despre eşecul tragic al acestui om al lui Dumnezeu, nu am mai putut scăpa de acest gând: „Oare câţi creştini nici măcar nu au început să citească Biblia în mod devoţional?"
Succesul sau eşecul vieţii noastre de creştini, al lucrării şi al mărturiei noastre poate depinde de viaţa noastră devoţională personală. Când oamenii nu au o viaţă devoţională personală consecventă, ei încep să se autodistrugă. Există o singură cale prin care oricare dintre noi poate creşte şi poate fi susţinut în umblarea cu Domnul, şi aceasta este părtăşia zilnică cu Domnul nostru, Cuvântul Său şi rugăciunea.
19

&e este viaţa devoţională personală?

vieţii devoţionale personale este să ne întâlnim cu umnezeu... să avem experienţe cu Dumnezeu... să ne închinăm lui Dumnezeu... să avem părtăşie cu Dumnezeu. Este un timp de părtăşie personală cu Dumnezeu. Este timpul în care Dumnezeu îmi vorbeşte despre Sine, despre voia şi lucrarea Sa în viaţa mea. Este timpul în care îmi predau viaţa, familia şi preocupările lui Dumnezeu, în fiecare zi. Din cauza presiunilor de la serviciu, din familie, din lucrare etc, întâlnirile personale cu Dumnezeu sunt deseori neglijate. Viaţa devoţională îţi dă posibilitatea să te întâlneşti zilnic cu Dumnezeu ca să sărbătoreşti cine este El şi cine eşti tu în Cristos, să ai o relaţie cu Dumnezeu şi să te uneşti cu El în Cuvântul Său şi în rugăciune, să asculţi sfaturile şi călăuzirea Lui, să-ţi aminteşti toate lucrările lui Dumnezeu din viaţa ta, să-I dedici Domnului viaţa ta, familia ta, biserica ta, grijile tale şi ziua ta, şi să te îmbraci cu toată armura lui Dumnezeu.
Viaţa devoţională personală este numită de mulţi timpul de părtăşie al creştinului. Acesta este timpul pus deoparte în fiecare zi pentru rugăciune, citirea Scripturii, meditaţie, personalizarea Scripturii şi cultivarea vieţii spirituale. Viaţa devoţională este timpul în care ne concentrăm asupra lui Dumnezeu; timpul care ne hrăneşte relaţia personală cu Domnul Isus Cristos. Viaţa devoţională personală cuprinde acele momente prioritare ale fiecărei zile în care creştinul se închină şi are părtăşie personală cu Domnul lui. Sunt acele momente în care credinciosul ascultă glasul Tatălui său ceresc din Biblie şi are părtăşie cu El în rugăciune. Este timpul zilnic de alimentare a vieţii spirituale prin conversaţia cu Dumnezeu şi hrănirea din Cuvântul Său. Warren Wiersbe defineşte viaţa devoţională personală ca fiind întâlnirea zilnică cu Dumnezeu în Cuvântul Său, în rugăciune şi în închinare.
Baza vieţii devoţionale este timpul pus deoparte pentru Dumnezeu şi petrecut împreună cu El. Este timpul dedicat unei
21
Q?iaf
ă personală
Persoane, această Persoană fiind Domnul Isus Cristos. Joseph Parker spunea: „în fiecare dimineaţă sufletul ar trebui să intre într-un contact conştient cu Dumnezeu, fie şi doar pentru câteva momente - această simplă atingere va revigora şi va înveseli viaţa şi va produce cea mai pură sensibilitate a naturii morale".
Rex Hoit, pastor la Baptist Temple din McAllen, Texas, spune: „Scopul vieţii devoţionale este să citim Cuvântul lui Dumnezeu, să-I ascultăm glasul şi să ne punem viaţa sub grija şi controlul Lui". Cel mai bun exemplu pentru a ilustra scopul vieţii devoţionale este cel al unui băieţel care a intrat în biroul tatălui său. Când tatăl l-a întrebat ce doreşte, băieţelul i-a răspuns: „O, nimic; voiam doar să fiu cu tine". Steve Wilkes, un membru din biserica mea şi profesor de Evanghelizare şi Misiune la Seminarul Teologic Baptist Mid-America, mi-a spus că scopul timpului devoţional este pur şi simplu de a stabili şi de a menţine o umblare zilnică personală cu Domnul Isus Cristos.
Patrick Morley spune: „Viaţa devoţională personală sau timpul de părtăşie este o perioadă de timp intrată în rutina vieţii, de obicei la începutul sau la sfârşitul zilei, în care se pun deoparte cinci, zece, cincisprezece, treizeci de minute, o oră sau chiar mai mult pentru citirea şi studierea Cuvântului lui Dumnezeu, rugăciune şi, eventual, îndeplinirea altor practici religioase".
SCOPUL VIEŢII DEVOŢIONALE PERSONALE ESTE SĂ NE ÎNTÂLNIM cu DUMNEZEU. .. SĂ AVEM EXPERIENŢE CU DUMNEZEU. .. SĂ NE ÎNCHINĂM LUI DUMNEZEU. .. SĂ AVEM PĂRTĂŞIE CU DUMNEZEU.
Ron şi Patricia Owens au scris o cântare despre timpul de părtăşie, cântare care defineşte atât de clar semnificaţia vieţii devoţionale personale:

CLIPE DE LINIŞTE
Ron şi Patricia Owens
Clipe de linişte, clipe de linişte când stau la picioarele lui Isus, Momente speciale, sfinţite, când cerul şi pământul se unesc. Pentru ziua ce-mi stă înainte mă pregătesc,
22
(?e este viaţa Jevolianalâ personală?

din Pâinea Vieţii mă hrănesc.
Sufletul mi-e împăcat, inima mi-e înnoită în clipele de linişte.

Clipe de linişte, clipe de linişte, aud glasul Duhului In părtăşie cu Domnul meu binecuvântat, în prezenţa Lui. li privesc chipul neasemuit, II laud pentru haru-I nemărginit, înfrunt ziua, pornesc cu El, din clipele de linişte.
Scriptura este plină cu exemple de oameni care au avut o viaţă devoţională personală. Avraam este prima persoană din Scriptură care a făcut dovada unei astfel de vieţi. Geneza 19:27 afirmă despre Avraam: „S-a sculat a doua zi dis-de-dimineaţă şi s-a dus la locul unde stătuse înaintea Domnului". Geneza 22:3 spune: „Avraam s-a sculat dis-de-dimineaţă... şi a pornit spre locul pe care i-1 spusese Dumnezeu". Aceste versete subliniază simţul responsabilităţii personale, privilegiul, prioritatea, supunerea şi închinarea intimă a credinciosului înaintea lui Dumnezeu. Avraam se întâlnea cu Domnul dimineaţa devreme. Se întâlnea cu Domnul într-un loc anume. El se întâlnea cu Domnul.
în Geneza 28:18:22, Iacov este un alt exemplu de viaţă devoţională personală. Scriptura spune despre el: „Şi Iacov s-a sculat dis-de-dimineaţă, a luat piatra pe care o pusese căpătâi, a pus-o ca stâlp de aducere aminte şi a turnat untdelemn pe vârful ei. A dat locului acestuia numele Betel; dar mai înainte cetatea se chema Luz. Iacov a făcut o juruinţă şi a zis: «Dacă va fi Dumnezeu cu mine şi mă va păzi în timpul călătoriei pe care o fac, dacă-mi va da pâine să mănânc şi haine să mă îmbrac şi dacă mă voi întoarce în pace în casa tatălui meu, atunci Domnul va fi Dumnezeul meu; piatra aceasta pe care am pus-o ca stâlp de aducere aminte va fi casa lui Dumnezeu şi îţi voi da a zecea parte din tot ce-mi vei da.»" Dedicarea lui Iacov faţă de Dumnezeu este caracteristica distinctă a vieţii lui devoţionale. Timpul de devoţiune personală este un timp de predare şi dedicare înaintea lui Dumnezeu. Observaţi că Iacov, la fel ca şi Avraam, se întâlnea cu Domnul dis-de-dimineaţă.
Moise ne oferă încă un exemplu de viaţă devoţională personală, în Exodul 34:2 Scriptura spune: „Fii gata dis-de-dimineaţă şi suie-te de dimineaţă pe muntele Sinai; să stai acolo înaintea Mea, pe vârful muntelui". Viaţa devoţională personală a lui Moise a fost marcată de alegerea lui personală de a se închina Domnului şi de faptul că a
23
Q^iaţa devojională personală
căutat călăuzirea Domnului pentru viaţa lui şi pentru viaţa poporului lui Dumnezeu.
Exodul 34 vorbeşte despre viaţa devoţională a lui Moise. Observaţi elementele care au caracterizat timpul petrecut de el cu Domnul.
1. Pregătirea lui: „Fii gata dis-de-dimineaţă" - v. 2.
2. S-a prezentat înaintea Domnului: „Să stai acolo înaintea Mea" - v. 2.
3. întâlnirea lui cu Dumnezeu a fost personală şi intimă: „Nimeni să nu se suie cu tine" - v. 3.
4. A experimentat prezenţa lui Dumnezeu: „Domnul S-a pogorât într-un nor, a stat acolo lângă el" - v. 5.
5. S-a închinat Domnului: „îndată Moise s-a plecat până la pământ şi s-a închinat" - v. 8.
6. A mijlocit pentru poporul său: „Doamne,... Te rog să mergi în mijlocul nostru, Doamne; poporul acesta este într-adevăr un popor încăpăţânat, dar iartă-ne fărădelegile şi păcatele noastre şi ia-ne în stăpânirea Ta!" - v. 9.
7. Dumnezeu i-a dat instrucţiuni şi porunci pentru el şi pentru poporul lui - v. 10-28.
8. El a fost transformat prin această întâlnire cu Dumnezeu: „Copiii lui Israel s-au uitat la Moise şi iată că pielea feţei lui strălucea" - v. 30.
9. Le-a comunicat celorlalţi ceea ce Domnul îi comunicase lui: „Moise i-a chemat; Aaron şi toţi fruntaşii adunării s-au întors la el şi el le-a vorbit. După aceea toţi copiii lui Israel s-au apropiat şi el le-a dat toate poruncile pe care le primise de la Domnul pe Muntele Sinai." - v. 31, 32.
10. El a consemnat - a scris într-un jurnal - activitatea lui Dumnezeu în viaţa lui: „Scrie-ţi cuvintele acestea, căci pe temeiul acestor cuvinte închei legământ cu tine şi cu Israel!" - v. 27.
Viaţa devoţională a lui David este descrisă în Psalmul 5:3: „Doamne, auzi-mi glasul dimineaţa!

Dimineaţa eu îmi îndrept rugăciunea spre Tine şi aştept". Viaţa devoţională a lui David a fost caracterizată de părtăşia cu Dumnezeu, prin cereri adresate

lui Dumnezeu şi prin aşteptarea răspunsului din partea Domnului. 2 Samuel 7:18-29 consemnează unul din momentele devoţionale ale lui David.

1. A stat înaintea lui Dumnezeu ca să afle şi să înţeleagă ce trebuie să facă (v. 18).
2. Şi-a amintit binecuvântările lui Dumnezeu din trecut (v. 18-21).
3. A meditat la natura lui Dumnezeu (v. 22-24).
4. Şi-a amintit promisiunile lui Dumnezeu (v. 25-28).
5. Şi-a adus cererea înaintea lui Dumnezeu (v. 29). Profetul Isaia descrie viaţa devoţională în următoarele cuvinte:

„Domnul Dumnezeu Mi-a dat o limbă iscusită, ca să ştiu să înviorez cu vorba pe cel doborât de întristare. El îmi trezeşte, în fiecare dimineaţă, El îmi trezeşte urechea, să ascult cum ascultă nişte ucenici. Domnul Dumnezeu Mi-a deschis urechea şi nu M-am împotrivit, nici nu M-am tras înapoi" (Isaia 50:4, 5). Acest pasaj ne descoperă mai multe aspecte ale vieţii devoţionale. Acestea sunt: ascultarea de glasul lui Dumnezeu, părtăşia cu Dumnezeu şi supunerea faţă de Dumnezeu în fiecare zi. Daniel a fost prim-ministrul unui mare imperiu. A fost cu siguranţă mult mai ocupat decât mine sau decât voi. Dacă cineva ar fi putut spune: „Nu am timp să mă întâlnesc zilnic cu Dumnezeu", Daniel ar fi fost acela. Cu toate acestea, el s-a întâlnit cu Dumnezeu de trei ori pe zi. Daniel 6:10 spune: „De trei ori pe zi îngenunchea, se ruga şi-L lăuda pe Dumnezeul lui". Viaţa lui devoţională a fost caracterizată de convingere, dedicare şi părtăşie cu Dumnezeu.

Ezechiel descrie viaţa devoţională astfel: „Dimineaţa...Cuvântul Domnului mi-a vorbit" (Ezechiel 12:8). Viaţa lui devoţională s-a bazat în principal pe ascultarea zilnică de glasul lui Dumnezeu.

DOMNUL NOSTRU NU A LIPSIT NICIODATĂ DE LA TIMPUL SĂU DE PĂRTĂŞIE CU TATĂL.

Viaţa devoţională a Domnului Isus Cristos este descrisă astfel în Marcu 1:35: „A doua zi dimineaţa, pe când era încă întuneric de tot,

Isus S-a ridicat, a ieşit şi S-a dus într-un loc pustiu. Şi Se ruga acolo." Referinţa din Isaia 50:4-5 se referă la viaţa devoţională a Domnului Isus Cristos. Dr. Stephen Olford subliniază câteva aspecte legate de viaţa devoţională a Domnului nostru. Aceasta a fost caracterizată de receptivitate devoţională: „în fiecare dimineaţă, El îmi trezeşte (deschide) urechea" (v. 4). Domnul nostru nu a lipsit niciodată de la timpul Său de părtăşie cu Tatăl. în fiecare dimineaţă El a fost receptiv la glasul Tatălui Său. Cererea Sa zilnică a fost: „Vorbeşte, Doamne, căci robul Tău ascultă."

A fost caracterizată de supunere devoţională. „Domnul Dumnezeu Mi-a deschis urechea şi nu M-am împotrivit, nici nu M-am tras înapoi" (v. 5). Domnul nostru S-a supus imediat şi în întregime la ceea ce I-a spus Tatăl.

A fost caracterizată de revărsarea devoţională. „Domnul Dumnezeu Mi-a dat o limbă iscusită, ca să ştiu să înviorez cu vorba pe cel doborât de întristare" (v. 4). Revărsarea naturală a vieţii devoţionale este capacitatea de a spune un cuvânt potrivit celor în nevoie din jurul nostru, care trec prin necazuri. în Vechiul Testament leviţii stăteau „în fiecare dimineaţă şi în fiecare seară, ca să laude şi să mărească pe Domnul" (1 Cronici 23:30). Potrivit Noului Testament, toţi credincioşii sunt preoţi (1 Petru 2:5,9). Viaţa devoţională personală este privilegiul şi prioritatea fiecărui credincios în Cristos.

ISTORIA BISERICII ESTE PLINĂ CU EXEMPLE
DE OAMENI CARE AU AVUT O VIAŢĂ DEVOŢIONALĂ PERSONALĂ.

Alexander Maclaren, unul dintre cei mai mari comentatori biblici, a declarat că datorează tot ceea ce este el şi lucrarea sa obiceiului, păstrat cu sfinţenie, de a petrece o oră pe zi „singur cu Cel veşnic". Ora pe care o pusese deoparte pentru Domnul era de la nouă la zece dimineaţa. Asistentul lui a spus că uneori i se îngăduia să fie prezent în cameră cu el, dar nu schimbau nici măcar un cuvânt. Stătea în fotoliul lui confortabil, cu Biblia mare deschisă pe genunchi, uneori citindu-i paginile, dar în cea mai mare parte a

timpului cu mâna acoperindu-i faţa. în răstimpul acelei ore nu îşi permitea nici măcar să caute texte biblice pe care să le studieze. Citea Scriptura ca un copil care citeşte o scrisoare de la tatăl lui plecat

departe, ca o inimă iubitoare care absoarbe însetată iar şi iar mesajul primit de la cel drag aflat la mare depărtare.
Martin Luther, unul dintre conducătorii Reformei protestante, a avut o viaţă devoţională foarte vie şi viguroasă. El a spus că nu ar putea supravieţui din punct de vedere spiritual fără să petreacă zilnic trei ore în rugăciune şi în citirea Cuvântului. Starea spirituală bună a unui creştin necesită întâlniri zilnice, revigorante, cu Dumnezeu în Scriptură şi în rugăciune.
DUMNEZEU NU FACE NIMIC DECÂT CA RĂSPUNS LA RUGĂCIUNE.
John Wesley, fondatorul bisericii metodiste, obişnuia să spună: „Dumnezeu nu face nimic decât ca răspuns la rugăciune". El şi-a susţinut convingerea dedicând două ore pe zi exerciţiului sfânt al rugăciunii şi citirii devoţionale a Cuvântului lui Dumnezeu. Unul din cele mai importante lucruri pe care le învăţăm de la John Wesley cu privire la viaţa devoţională este că aceasta este o disciplină care aduce încântare şi că nu este niciodată o corvoadă.
Cea mai remarcabilă trăsătură a vieţii şi lucrării lui David Brainerd printre indienii nord-americani a fost viaţa lui devoţională personală, rugăciunea, postul şi meditaţia asupra Cuvântului lui Dumnezeu. Brainerd spunea: „îmi place să stau singur în coliba mea, unde pot petrece mult timp în rugăciune şi în citirea Cuvântului lui Dumnezeu."
Adoniram Judson, misionar pionier în Burma, a căutat să lase deoparte toate problemele şi compania celorlalţi de şapte ori pe zi pentru a se adânci în studiul devoţional al Cuvântului lui Dumnezeu şi în rugăciune.
Se spune că marele secret al puterii lui George Whitefield, marele predicator din vremea celei de-a doua mari treziri spirituale din America, a fost viaţa lui devoţională. Dacă s-ar fi rugat mai puţin, ar fi avut mai puţină putere. Jurnalul lui stă mărturie că a

respectat cu stricteţe „orele de rugăciune": primul lucru în fiecare dimineaţă, din nou la prânz şi în cele din urmă seara. Timpul lui devoţional şi de studiu îl găsea pe genunchi, cu Biblia în limba engleză, cu Noul Testament în limba greacă şi cu Comentariul lui Matthew Henry deschise în faţă. Avea obiceiul să se roage pentru fiecare rând şi fiecare cuvânt, atât din limba engleză cât şi din greacă, până când pasajul respectiv cu mesajul lui fundamental devenea efectiv parte din sufletul lui.
Predicatorul englez Joseph Parker spunea: „Dimineaţa este timpul potrivit pentru a ne întâlni cu Dumnezeu, pentru că atunci suntem în cea mai bună formă şi avem rezerve noi de energie. Binecuvântată este ziua care începe cu rugăciune! Sfinţi sunt zorii care ne găsesc «pe munte» cu Dumnezeu!"
Taylor Smith, episcop al Bisericii anglicane, era cunoscut drept „omul timpului de părtăşie cu Dumnezeu". Obişnuia să-şi pună deoparte primele ore ale dimineţii ca să studieze Cuvântul lui Dumnezeu şi să-şi reverse sufletul înaintea Lui în rugăciune.
Graham Scroggie, un mare învăţător al Bibliei din secolul al XX-lea, afirmă: „Dis-de-dimineaţă, după ce am cerut în câteva cuvinte binecuvântarea lui Dumnezeu peste Cuvântul Său scump, încep să meditez asupra Lui, căutând să obţin hrană pentru sufletul meu."
Puternica lucrare a lui Charles Simeon, care se întinde pe o perioadă de cincizeci şi patru de ani de pastorat în Cambridge, Anglia, a fost pusă pe seama vieţii sale devoţionale personale. Prietenul lui, R. Housman, a locuit împreună cu el câteva luni şi ne povesteşte câte ceva despre viaţa devoţională a acestui om: „Nu am mai văzut niciodată o asemenea consecvenţă şi autenticitate a vieţii devoţionale, o asemenea căldură a evlaviei, o asemenea râvnă şi dragoste... Se trezea invariabil în fiecare dimineaţă la ora patru, deşi eram în plină iarnă; la ora patru; după ce aprindea focul, îşi dedica primele patru ore ale zilei rugăciunii intime şi studiului devoţional al Scripturii... Acesta era secretul marelui său har şi al marii sale puteri spirituale. Primind învăţătura dintr-o asemenea sursă şi căutând-o cu atâta sârguinţă, el era mângâiat în toate încercările sale şi pregătit pentru orice sarcină".
Locotenent-generalul William K. Harrison a fost cel mai decorat militar din divizia 30 de infanterie, cotată de generalul Eisenhower drept divizia de infanterie numărul unu din timpul celui de-al Doilea Război Mondial. Generalul Harrison a fost primul american

care a intrat în Belgia în timpul războiului, în calitate de comandant al forţelor aliate. A primit toate decoraţiile pentru curaj cu excepţia Medaliei de Onoare a Congresului - fiind distins cu Crucea pentru Servicii Deosebite, Steaua de Argint, Steaua de Bronz pentru Curaj şi Inima de Purpură. Când a izbucnit războiul din Coreea, a slujit ca şef de stat major în Comandamentul Naţiunilor Unite, iar

datorită caracterului, autocontrolului şi calmului său a fost ales în cele din urmă de preşedintele Eisenhower să conducă procesul lung şi anevoios al negocierilor pentru încheierea războiului. Generalul Harrison era militar de carieră şi ducea o viaţă activă, ultradinamică, dar era totodată un mare iubitor al Cuvântului. La douăzeci de ani, pe când era cadet la Academia Militară West Point, a deprins obiceiul să citească Vechiul Testament o dată pe an şi Noul Testament de patru ori pe an. Generalul Harrison a continuat să facă acest lucru toată viaţa lui. Chiar şi în vâltoarea războiului a rămas fidel obiceiului său de viaţă devoţională, recuperând în timpul răgazurilor de două sau trei zile pentru regruparea şi refacerea de după luptă, astfel încât la sfârşitul războiului a fost la zi cu lectura. La vârsta de nouăzeci de ani, când vederea tot mai slabă nu i-a mai permis să-şi respecte disciplina lecturii, el citise Vechiul Testament de şaptezeci de ori şi Noul Testament de două sute optzeci de ori! Nu e de mirare că evlavia şi înţelepciunea lui erau proverbiale. Şi nu e de mirare nici că Domnul 1-a folosit timp de optsprezece ani plini de succese în calitate de conducător al Asociaţiei Ofiţerilor Creştini.

Povestea generalului Harrison ne spune că este posibil, chiar şi pentru cei mai ocupaţi dintre noi, să ne instruim sistematic în Cuvântul lui Dumnezeu. Viaţa lui rămâne totodată o dovadă a binefacerilor pe care le aduce cu sine disciplinarea unei minţi evlavioase, care gândeşte biblic. Tovarăşii lui cei mai apropiaţi spun că toate domeniile vieţii lui (familial, spiritual şi profesional) şi toate marile probleme cu care s-a confruntat au purtat pecetea Scripturii. Oamenii îi admirau evlavia şi capacitatea de a aduce lumina Cuvântului în fiecare domeniu al vieţii.

La ce vă gândiţi în primul moment când vă treziţi? De ce să nu urmaţi practica acestor mari oameni ai lui Dumnezeu, care se întâlneau cu Dumnezeu în Cuvântul Lui şi îşi înălţau rugăciunile spre El dimineaţa, căutând la El putere? Este important să ne începem fiecare zi cu Isus.

29

devoţionalâ personală

Dumnezeu nu aşteaptă o viaţă devoţională personală exemplară şi stimulatoare numai de la câţiva din marii sfinţi ai istoriei. El doreşte ca şi creştinii de rând, ca tine şi ca mine, să se dedice unei vieţi devoţionale personale şi să transforme acest obicei în însăşi esenţa vieţii lor de credinţă.

Dumnezeu a folosit într-un mod minunat un laic din biserica noastră, ca să demonstreze valoarea şi puterea vieţii devoţionale personale. în cadrul unei Conferinţe de rugăciune organizate de biserica noastră în 1996, Dumnezeu a cercetat inima unuia dintre credincioşii noştri laici, Jerry Cherry, îndemnându-1 să pună bazele unei lucrări de „parteneriat în rugăciune". Dumnezeu 1-a călăuzit pe Jerry să-şi dedice primele ore ale dimineţii pentru rugăciune şi Cuvântul lui Dumnezeu. Dumnezeu a folosit acest timp zilnic de părtăşie cu El ca să-i schimbe viaţa, căsnicia, familia, prietenii, afacerea, biserica, pastorul, precum şi alte biserici şi alţi pastori. Dumnezeu va face acelaşi lucru pentru oricare credincios laic sau pastor care va începe o viaţă devoţională consecventă.

30

înseamnă sa citeşti O&iblia în mod devoţional?

?nul din elementele esenţiale ale vieţii devoţionale personale *te* citirea devoţională a Cuvântului lui Dumnezeu. Ce înseamnă să citeşti Biblia în mod devoţional? La sfârşitul unei predici în care folosisem frecvent termenul „viaţă devoţională personală", cineva s-a apropiat de mine şi m-a întrebat: „Ce înţelegeţi prin viaţă devoţională personală şi citirea devoţională a Bibliei?" După ani de viaţă devoţională personală, Dumnezeu m-a călăuzit să abordez citirea Cuvântului Său în modul următor. *Vk* voi explica ce înţeleg eu prin viaţă devoţională personală.

DUMNEZEU I-A ŞOPTIT DUHULUI MEU CUVINTE PE
CARE NU LE VOI UITA NICIODATĂ. MI-A SPUS:
„BIBLIA ACEASTA ESTE SCRISOAREA MEA PERSONALĂ
ADRESATĂ ŢIE".

1. *Citiţi Cuvântul lui Dumnezeu ca pe o scrisoare personală din partea lui Dumnezeu.* Nu lăsaţi ca citirea Cuvântului lui Dumnezeu să fie teoretică. Faceţi-o practică. Biblia este plină de aspectele personale ale Cuvântului lui Dumnezeu. Natan a spus: „Cuvântul Domnului i-a vorbit lui Natan" (1 Cronici 17:3). Ultimele cuvinte profetice ale lui David au fost: „Duhul Domnului vorbeşte prin mine" (2 Samuel 23:2). Ieremia a spus: „Cuvântul Domnului mi-a vorbit" (Ieremia 1:4). Dumnezeu i-a spus apostolului Ioan, şi prin el nouă: „V-am scris aceste lucruri ca să ştiţi că voi, care credeţi în Numele Fiului lui Dumnezeu, aveţi viaţa eternă" (1 Ioan 5:13).

Când bunul meu prieten Billy Morgan a fost misionar în Brazilia, mi-a scris cu credincioşie. Scrisorile lui erau întotdeauna personale şi interesante. într-o zi, după ce citisem o scrisoare de la el, am început să citesc din Biblie. Cu regret trebuie să recunosc că scrisoarea lui Billy Morgan mi s-a părut mai interesantă decât Biblia. I-am mărturisit imediat lui Dumnezeu concluzia mea greşită. Dumnezeu i-a şoptit duhului meu cuvinte pe care nu le voi uita niciodată. Mi-a spus: „Biblia aceasta este scrisoarea Mea personală adresată ţie." Din ziua aceea am privit Biblia ca pe scrisoarea personală a lui Dumnezeu destinată mie, iar acest lucru a avut un impact extraordinar în viaţa mea.
Cu câţiva ani în urmă, o domnişoară frumoasă a primit în dar o carte. A început să o citească, dar i s-a părut cam seacă şi plictisitoare, aşa că a pus-o deoparte în bibliotecă. După o vreme, participând la un eveniment social, ea i-a fost prezentată unui tânăr fermecător care era punctul de atracţie al acelei adunări. A aflat că numele tânărului era H. W. Wood. în timpul conversaţiei, ea i-a spus: „O, domnule Wood, am acasă o carte scrisă de cineva pe nume Wood; de fapt, autorul are aceleaşi iniţiale ca dumneavoastră. Nu este aceasta o coincidenţă extraordinară?"
„Deloc, a venit răspunsul tânărului burlac, eu am scris cartea."
Când tânăra s-a întors acasă, a căutat cartea în bibliotecă şi a stat până după miezul nopţii ca s-o termine de citit! Pentru că fusese captivată de autor, a simţit dorinţa subită de a-i citi cartea - şi de data aceasta i s-a părut extrem de interesantă. Mai târziu tânăra respectivă a devenit doamna H. W. Wood! Ce a determinat această schimbare? Răspunsul este cât se poate de simplu: a ajuns să-1 cunoască pe autorul cărţii.
A. W. Tozer a spus despre natura personală a Bibliei: „Biblia este singura carte vie din istoria lumii. Ea trăieşte pentru că este vocea vie a Dumnezeului viu, care ni Se comunică pe Sine, puterea Sa, caracterul Său, modul în care tratează oamenii. Scopurile Sale rămân pe veci neschimbate şi neschimbătoare şi ne sunt revelate toate în Cuvântul Său". în continuare, Tozer afirmă: „Cred că din negurile religioase se va naşte o lume nouă, dacă ne vom apropia de Biblie nu numai ca de o Carte ce a fost cândva dată prin vorbire, ci şi ca de o Carte ce vorbeşte acum."
2. ***Citiţi*** *Cuvântul lui Dumnezeu într-o atitudine de rugăciune.* Apropiaţi-vă de Cuvântul lui Dumnezeu cu duhul şi atitudinea lui

David. Duhul şi atitudinea lui se văd cel mai bine în rugăciunile pe care le-a înălţat spre Dumnezeu. El s-a rugat în Psalmul 25:4-5: „Arată-mi, Doamne, căile Tale şi învaţă-mă cărările Tale. Povăţuieşte-mă în adevărul Tău şi învaţă-mă; căci Tu eşti Dumnezeul mântuirii mele, Tu eşti totdeauna nădejdea mea!" în Psalmul 119:18, David s-a rugat: „Deschide-mi ochii, ca să văd lucrurile minunate ale Legii Tale!" Când mă întâlnesc cu Dumnezeu în momentele mele devoţionale, mă rog conform promisiunii lui Dumnezeu consemnate în Iacov 1:5: „Dacă vreunuia dintre voi îi lipseşte înţelepciunea, s-o ceară de la Dumnezeu." De asemenea, îl rog pe Dumnezeu să facă pentru mine ce a făcut pentru ucenicii care se aflau pe drumul spre Emaus: „Nu ne ardea inima în noi când ne vorbea pe drum şi ne deschidea Scripturile?" (Luca 24:32).
3. *Citiţi Cuvântul lui Dumnezeu cu sete şi într-o atitudine de aşteptare.* Sfatul lui Dumnezeu pentru noi este să fim „grabnici la ascultare" (Iacov 1:19). Cuvântul *„grabnic"* implică sete, interes intens, aşteptare şi anticipare. Versiunea amplificată a Bibliei (Amplified Bible) traduce acest îndemn astfel: „Fii un ascultător dornic."
Ezra, conducătorul despre care vorbeşte Vechiul Testament, a dat dovadă de această calitate în viaţa lui. Scriptura spune despre el că „era un cărturar iscusit în Legea lui Moise" (Ezra 7:6).
Citirea devoţională a Cuvântului lui Dumnezeu presupune credinţă, încredere şi aşteptare. Acest lucru este exprimat clar în Evrei 11:6: „Şi fără credinţă este cu neputinţă să-I fim plăcuţi Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El există şi că-i răsplăteşte pe cei care-L caută".
1 Petru 2:2, subliniază acest duh de aşteptare. Aici se spune: „Ca nişte copii născuţi de curând, să doriţi - să însetaţi, să vreţi din toată inima - laptele spiritual şi curat (neamestecat)".
4. *Citiţi Cuvântul lui Dumnezeu cu blândeţe, în smerenie şi sfinţenie.* E nevoie de o calificare morală pentru a-L putea întâlni pe Dumnezeu în Cuvântul Lui. Iacov 1:21 spune: „De aceea renunţaţi la orice necurăţie şi la orice revărsare de răutate şi primiţi cu blândeţe Cuvântul sădit în voi". Versiunea NIV traduce acest verset astfel: „Daţi la o parte orice necurăţie morală şi răul atât de răspândit şi acceptaţi cu smerenie Cuvântul lui Dumnezeu." Psalmul 24:3-5 ne prezintă clar condiţiile pentru o experienţă

personală cu Dumnezeu: „Cine va putea să se suie la muntele Domnului? Cine se va ridica până la locul Lui cel sfânt? Cel care are

mâinile nevinovate şi inima curată, cel care nu-şi dedă sufletul la minciună şi nu jură ca să înşele. Acela va căpăta binecuvântarea Domnului, starea după voia Lui dată de Dumnezeul mântuirii lui."

BLÂNDEŢEA ESTE O COMBINAŢIE ÎNTRE SMERENIE ŞI UN DUH CARE POATE FI ÎNVĂŢAT.

Ultima parte din Iacov 1:21 ne îndeamnă: „Primiţi cu blândeţe Cuvântul sădit în voi". Blândeţea este o atitudine de acceptare şi primire a Cuvântului şi a voii lui Dumnezeu fără a le pune la îndoială, fără cârtiri şi fără împotrivire. Blândeţea este o combinaţie între smerenie şi un duh dornic să înveţe. 1 Petru 2:1 ne învaţă că o viaţă de sfinţenie este o condiţie esenţială pentru primirea, personalizarea şi pentru trăirea în conformitate cu Cuvântul lui Dumnezeu. Cuvântul Său ne îndeamnă să renunţăm la orice răutate (orice urmă de rău) - Biblia amplificată ... orice vicleşug (înşelăciune) - NIV ... orice fel de prefăcătorie (lipsă de sinceritate şi ipocrizie) - Biblia amplificată ... de invidie (egocentrism, ranchiună) - Biblia amplificată ... de calomnie (bârfă şi orice fel de vorbire de rău). Trebuie să se renunţe la aceste atitudini, acţiuni şi reacţii, dacă vrem să ne întâlnim devoţional cu Domnul în Cuvântul Său.

5. *Citiţi Cuvântul lui Dumnezeu cu atenţie şi seriozitate.* în Biblie este menţionat un grup de oameni care abordau cu foarte multă atenţie şi seriozitate citirea şi studiul Cuvântului lui Dumnezeu. Aceşti oameni locuiau în Bereea. Biblia spune despre ei că „aveau o inimă mai aleasă decât cei din Tesalonic. Au primit Cuvântul cu toată înflăcărarea şi cercetau Scripturile în fiecare zi" (Fapte 17:11). Am fost întrebat odată dacă consider şi interpretez Scriptura literal sau simbolic. Răspunsul meu a fost: „Eu iau Scriptura în serios." Citirea devoţională a Cuvântului lui Dumnezeu presupune o abordare sacră şi serioasă, care implică personalizarea Cuvântului Său în vieţile noastre.

6. *Citiţi Cuvântul lui Dumnezeu cu consecvenţă.* Biblia consemnează despre creştinii din secolul I că „perseverau în învăţătura apostolilor" (Fapte 2:42). Doctrina apostolilor era învăţătura biblică a Vechiului Testament plus învăţăturile lui Isus. Apostolul Pavel 1-a sfătuit pe Timotei: „Fii foarte atent la citirea, la

îndemnarea şi la învăţătura pe care o dai altora" (1 Timotei 4:13). Acesta a fost felul lui de a-i spune lui Timotei să rămână în Cuvântul lui Dumnezeu. De asemenea, Pavel i-a spus: „Veghează asupra ta însuţi şi asupra învăţăturii pe care o dai altora; perseverează în aceste lucruri" (1 Timotei 4:16). în 2 Timotei, Pavel îl învaţă mai departe pe Timotei: „Caută să te prezinţi înaintea lui Dumnezeu ca un om încercat, ca un lucrător care n-are de ce să-i fie ruşine şi care împarte drept Cuvântul adevărului" (2 Timotei 2:15). Cuvântul „caută" presupune o cercetare continuă a Cuvântului lui Dumnezeu cu un duh dornic să înveţe. Iacov 1:25 ne îndeamnă să perseverăm în citirea devoţională a Cuvântului lui Dumnezeu.

7. *Citiţi Cuvântul lui Dumnezeu într-o atitudine de dependenţă.* Duhul Sfânt este singurul care ne poate revela adevăratul înţeles şi adevărata aplicare a Scripturii. Trebuie să depindem în mod absolut de El, pentru ca El să ne descopere şi să ne înveţe înţelesul Scripturii. Pavel exprimă foarte limpede acest lucru în 1 Corinteni 2:9-13: „Dar, după cum este scris: «Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit şi mintea omului nu le-a conceput, aşa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei care-L iubesc.» Nouă, însă, Dumnezeu ni le-a revelat prin Duhul Său; căci Duhul cercetează totul, chiar şi lucrurile adânci ale lui Dumnezeu. într-adevăr, cine dintre oameni cunoaşte lucrurile omului, în afară de duhul omului, care este în el? Tot aşa, nimeni nu cunoaşte lucrurile lui Dumnezeu, în afară de Duhul lui Dumnezeu. Şi noi n-am primit duhul lumii, ci Duhul care vine de la Dumnezeu, ca să putem cunoaşte lucrurile pe care ni le-a dat Dumnezeu prin harul Său. Şi vorbim despre ele nu folosind cuvinte învăţate de la înţelepciunea omenească, ci folosind cuvinte învăţate de la Duhul Sfânt, întrebuinţând o vorbire spirituală pentru lucrurile spirituale."

DUHUL SFÂNT ESTE SINGURUL
CARE NE POATE REVELA ADEVĂRATUL ÎNŢELES
ŞI ADEVĂRATA APLICARE A SCRIPTURII.

Isus a vorbit despre lucrarea Duhului Sfânt în noi şi a spus: „Dar Mângâietorul, adică Duhul Sfânt pe care-L va trimite Tatăl, în

Numele Meu, vă va învăţa toate lucrurile" (Ioan 14:26). El a mai spus: „Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, vă va călăuzi în tot adevărul" (Ioan 16:13).
8. *Citiţi Cuvântul lui Dumnezeu într-o atitudine de supunere.* L-am auzit pe Peter Lord făcând o afirmaţie care este foarte importantă şi relevantă pentru viaţa creştină. El a spus: „Este imperios necesar să ne supunem Bibliei, cât şi s-o interpretăm." Ioan 2:5 dă supunerii o definiţie atotcuprinzătoare: „Să faceţi orice vă va zice." Isus a zis: „Dacă ştiţi aceste lucruri, fericiţi sunteţi voi dacă le faceţi" (Ioan 13:17). Apostolul Iacov ne avertizează: „Fiţi împlinitori ai Cuvântului, nu numai ascultători" (Iacov 1:22). Dumnezeu mi-a cercetat şi mi-a schimbat viaţa prin două versete despre supunere: „Cuvântul, care le-a fost predicat, nu le-a ajutat la nimic, pentru că n-a găsit credinţă (supunere) la cei care l-au auzit" (Evrei 4:2) şi: „Ca unii care... v-aţi curăţit sufletele prin Duhul ca să aveţi o dragoste de fraţi neprefăcută, iubiţi-vă cu căldură unii pe alţii, din toată inima" (1 Petru 1:22). Aceste opt principii legate de ce înseamnă citirea Bibliei în mod devoţional mi-au permis să personalizez Cuvântul lui Dumnezeu şi să-mi trăiesc viaţa în conformitate cu el. Cred că la aceasta S-a referit Isus când a zis: „Omul nu trăieşte numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu" (Matei 4:4).
36

dumnezeu te poate schimba prin viaţa ta devoţională

nceputul şi continuarea timpului meu de părtăşie personală Domnul a fost şi rămâne o experienţă care-mi schimbă viaţa. Priorităţile mi s-au schimbat. întâlnirea cu Dumnezeu în fiecare dimineaţă a devenit prioritatea numărul unu în viaţa mea spirituală. Faptul că îmi consider viaţa devoţională zilnică drept o întâlnire personală cu Domnul mă motivează să fiu credincios şi consecvent. încep să înţeleg la ce s-a referit Andrew Murray când a spus: „Dumnezeu are nevoie să petreacă timp cu noi." S-ar putea să vă ajute şi pe voi foarte mult gândul că vă întâlniţi efectiv cu Domnul Isus în fiecare dimineaţă.
AM DESCOPERIT CĂ AM PERMIS URGENTULUI SĂ IA LOCUL IMPORTANTULUI ÎN VIAŢA MEA.
Am fost nevoit să-mi examinez, să-mi evaluez şi să-mi reajustez priorităţile în viaţă. Prioritatea zilnică a celor mai mulţi oameni este pregătirea pentru ziua de muncă sau de şcoală, aceasta incluzând duşul, alegerea hainelor pentru ziua respectivă, micul dejun şi eventual citirea ziarului de dimineaţă sau urmărirea ştirilor de dimineaţă la televizor. Am descoperit că am permis urgentului să ia locul importantului în viaţa mea.
Când am început să petrec un timp devoţional consecvent cu Domnul, am descoperit puterea cuvintelor lui Isus: „Omul nu trăieşte numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu" (Matei 4:4). Cuvintele lui Iov mi-au cercetat şi mi-au schimbat şi ele, la rândul lor, priorităţile: „Mi-am plecat voia la cuvintele gurii Lui [mai mult decât la hrana care-mi este necesară - trad. lit.]" (Iov 23:12).
37
OPiaţa
personală
Datorită momentelor mele devoţionale zilnice, Domnul însuşi a devenit prioritatea mea. A devenit o prioritate să-L caut, după cum spune Matei 6:33: „Căutaţi mai întâi împărăţia lui Dumnezeu şi dreptatea Lui." A devenit o prioritate să-L iubesc, după cum spune Matei 22:37: „Să-L iubeşti pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău şi cu toată mintea ta." A devenit o prioritate să mă închin Lui, după cum spune Psalmul 118:28: „Tu eşti Dumnezeul meu, şi eu Te voi lăuda; Dumnezeule, Te voi preamări."
Profesorul meu de Noul Testament de la seminar, dr. Curtis Vaughan, m-a ajutat enorm de mult, când a tradus Ioan 1:15 în cadrul unui studiu al Evangheliei după Ioan. El a tradus afirmaţia: „Cel care vine după mine este înaintea mea, pentru că era înainte de mine" în felul următor: „El, Isus, Cel care vine după mine, este mai important decât mine: El a existat înainte de mine şi El este primul pentru mine."
Obiectivul vieţii devoţionale personale este o relaţie mai personală şi mai intimă cu Dumnezeu. Aceasta este prioritatea fiecărui om care crede în Cristos. Viaţa mea devoţională zilnică a devenit o prioritate majoră în viaţa mea, iar prin timpul meu devoţional cu Dumnezeu mi s-au schimbat priorităţile în viaţă.
S-a schimbat şi perspectiva mea asupra vieţii şi asupra Domnului. Dumnezeu a devenit apropiat, real,

intim, suficient şi minunat. Perspectiva mea asupra problemelor şi a oamenilor s-a schimbat. Am început să-i văd din perspectiva eternă a lui Dumnezeu.
Pe măsură ce mă întâlneam cu Dumnezeu în timpul meu devoţional, s-au întâmplat o serie de lucruri. Am început să înţeleg cine sunt în Cristos. M-am văzut aşa cum mă vede Dumnezeu: un sfânt, un sclav, un ostaş, un om asigurat în Cristos, un om care are puterea lui Cristos şi a cărui suficienţă şi satisfacţie sunt în Cristos. Am înţeles că Dumnezeu lucrează în viaţa mea.
AM ÎNŢELES CĂ SLUJINDU-I PE ALŢII ŞI LUCRÂND
PENTRU EI, ÎN REALITATE ÎL SLUJESC PE DUMNEZEU ŞI
LUCREZ PENTRU EL.
Perspectiva mea asupra celorlalţi s-a schimbat. Am început să-i văd prin ochii lui Dumnezeu. Am început să-i văd ca obiecte ale dragostei

şi îngrijirii lui Dumnezeu. Am văzut cum Dumnezeu foloseşte tot felul de oameni în viaţa mea ca să mă transforme după chipul şi asemănarea lui Cristos. Am înţeles că slujindu-i pe alţii şi lucrând pentru ei, în realitate îl slujesc pe Dumnezeu şi lucrez pentru El.
S-a schimbat şi perspectiva mea asupra circumstanţelor vieţii. Dumnezeu a folosit în viaţa mea Romani 8:28, 29: „De altă parte, ştim că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor care-L iubesc pe Dumnezeu, şi anume spre binele celor care sunt chemaţi după planul Său. Căci pe aceia pe care i-a cunoscut mai dinainte, i-a şi predestinat să fie conformaţi chipului Fiului Său." într-o zi Dumnezeu mi-a descoperit că circumstanţele în care mă aflu reflectă atitudinea lui Dumnezeu faţă de mine, iar dezamăgirile mele sunt ocazii rânduite de El. De asemenea, Dumnezeu a folosit Filipeni 1:12: „Vreau să ştiţi, fraţilor, că împrejurările în care mă găsesc au lucrat mai degrabă la înaintarea Evangheliei." Dumnezeu mi-a arătat treptat că prin întâmplările din viaţa mea El înscrie în mine un mesaj al vieţii mele, astfel încât să le pot împărtăşi şi comunica altora Evanghelia Sa.
Domnul a mai folosit 1 Tesaloniceni 5:18: „Mulţumiţi-I lui Dumnezeu pentru toate lucrurile, căci aceasta este voia lui Dumnezeu, în Cristos Isus, cu privire la voi." Duhul lui Dumnezeu m-a cercetat cu privire la păcatul nerecunoştinţei şi al nemulţumirii, în momentele mele devoţionale cu Domnul, El a început să mă schimbe - dintr-un om care considera că totul i se cuvine m-a transformat într-un om plin de recunoştinţă. Dumnezeu mi-a schimbat amărăciunea în binecuvântare din momentul în care am început să-I mulţumesc pentru oameni, pentru presiuni şi chiar pentru problemele pe care le îngăduie în viaţa mea.
PANĂ ŞI „LUCRURILE RELE" DIN VIAŢĂ POT EI BUNE DACĂ VEDEM CĂ DUMNEZEU LUCREAZĂ PRIN ELE.

De asemenea, Dumnezeu a folosit mărturia lui Iosif din Geneza 50:20: „Voi, negreşit, v-aţi gândit să-mi faceţi rău, dar Dumnezeu a schimbat răul în bine ca să împlinească ceea ce se vede azi, şi anume: să scape viaţa unui popor în mare număr." în

momentele mele devoţionale cu El, Dumnezeu mi-a arătat că poate să ia lucrurile cele mai rele din viaţă şi să le transforme în cele mai mari binecuvântări ale vieţii. Am început să înţeleg că până şi „lucrurile rele" din viaţă pot fi bune dacă vedem că Dumnezeu lucrează prin ele.
Dumnezeu S-a mai folosit de 2 Corinteni 3:18 ca să-mi schimbe perspectiva asupra vieţii şi asupra Domnului. în acest verset din Scriptură Pavel afirmă: „Noi toţi, cu faţa descoperită, reflectăm ca o oglindă gloria Domnului şi suntem schimbaţi în acelaşi chip al Lui, din glorie în glorie, prin Duhul Domnului." Dumnezeu îmi schimbă viaţa pe măsură ce mă întâlnesc cu El zilnic în devoţiune personală. \&zându-L pe Cristos în toată gloria Lui, El mă conformează chipului Său.
Pe măsură ce Dumnezeu îmi schimbă perspectiva asupra vieţii şi asupra Sa, Duhul Sfânt dezvoltă în mine trei convingeri care au un impact deosebit în viaţa mea. în primul rând, să văd fiecare om şi fiecare împrejurare prin ochii lui Dumnezeu; apoi, în al doilea rând, să evaluez fiecare ocazie şi fiecare problemă pe baza puterii şi a capacităţii lui Dumnezeu; în al treilea rând, să abordez fiecare decizie, fiecare dificultate şi fiecare ocazie din perspectiva Cuvântului lui Dumnezeu, a Duhului lui Dumnezeu, a Fiului lui Dumnezeu şi în rugăciune.
în viaţa mea devoţională zilnică cu Domnul, scriind lucrurile personale pe care mi le arată El în Cuvântul Său, am ajuns să înţeleg într-un mod nou caracterul şi căile lui Dumnezeu. Am simţit că Dumnezeu lucrează în viaţa mea şi că este interesat de toate circumstanţele vieţii mele. în momentele mele zilnice de părtăşie cu El, Dumnezeu îmi dă îndrumări pentru ziua respectivă. Prezenţa Lui prin

Cuvânt şi în momentele de rugăciune a devenit preţioasă pentru mine. îi mulţumesc lui Dumnezeu pentru că mă schimbă. El îţi poate schimba întreaga concepţie despre viaţă printr-o viaţă devoţională personală consecventă.
S-a schimbat şi personalitatea mea. Faptul că petrec timp în fiecare dimineaţă împreună cu Domnul Isus mi-a schimbat caracterul. Persoana care mă crease El să fiu a început să acţioneze după planul Lui. Devin „o creaţie nouă în Cristos", aşa cum promite 2 Corinteni 5:17: „Căci, dacă este cineva în Cristos, este o creaţie nouă. Cele vechi s-au dus; iată că toate lucrurile s-au făcut noi." Nesigur, instabil, iritabil, independent, indisciplinat şi egoist erau

termenii prin care putea fi descrisă personalitatea mea înainte să-mi încep viaţa devoţională personală. încet dar sigur, Duhul Sfânt a început să-mi transforme personalitatea; dintr-un creştin „mânat de fire" sunt schimbat într-unui „controlat de Duhul". Prin momentele mele devoţionale zilnice cu Domnul în mine se dezvoltă o persoană diferită, un ucenic total devotat al Domnului Isus Cristos.
Scopul meu în viaţă s-a schimbat. în timpul petrecut zilnic cu Domnul în Cuvântul Său şi în rugăciune, El mi-a dat şapte scopuri specifice pentru viaţă. Aceste scopuri au menirea să fie obiective şi principii directoare stabilite de Dumnezeu în viaţa mea. Ele sunt:
1. Să-L cunosc şi să-L iubesc pe Domnul (Filipeni 3:8, 10; Matei 22:37, 38).
2. Să-mi trăiesc viaţa sub autoritatea Cuvântului lui Dumnezeu (Matei 4:4; Luca 1:38; Psalmul 119:105, 128, 133; Iov 23:12; 2 Timotei 3:15-17).
3. Să trăiesc spre gloria lui Dumnezeu (Ieremia 9:23-24; Maleahi 2:1-2; 1 Corinteni 10:13; 2 Tesaloniceni 1:12).
4. Să trăiesc ca să fiu conformat chipului lui Cristos (Romani 8:28-29; Galateni 4:19; Efeseni 4:13,15; Filipeni 1:20-21; 3:10; Coloseni 1:28).
5. Să trăiesc ca să împlinesc Marea Trimitere (Matei 28:18-20; Filipeni 1:12; 1 Corinteni 9:19-23).
6. Să trăiesc ca un slujitor (Matei 20:26-28; Marcu 10:42-45; Luca 16:2; 22:24-27; Galateni 5:13; 6:2; 2 Corinteni 4:5; 2 Timotei 2:2).
7. Să trăiesc ca să experimentez trezirea spirituală şi ca să devin un instrument al trezirii spirituale (Psalmul 60:1; 85:6; 138:7; Plângerile lui Ieremia 5:21; Osea 10:12; Habacuc 3:2; Isaia 57:15; Fapte 3:19).

Ce a făcut Dumnezeu în viaţa mea, va face şi pentru tine! A. W.

Tozer a spus: „Orice a făcut vreodată Dumnezeu, El poate să facă şi acum. Orice a făcut Dumnezeu în oricare alt loc, El poate să facă şi aici. Orice a făcut Dumnezeu pentru altcineva, El poate să facă şi pentru tine."

Una din cele mai puternice influenţe asupra vieţii mele devoţionale personale a venit din partea mamei soţiei mele, doamna George Henry, care a murit de curând la vârsta de nouăzeci şi trei de ani. în ultimul an de viaţă, ea s-a îmbolnăvit de

boala Alzheimer. Memoria i-a fost grav afectată de această boală teribilă. Erau momente în care nu îi recunoştea pe membrii familiei, în ciuda acestei boli ea şi-a păstrat obiceiul de a citi din Biblie şi de a se ruga dimineaţa devreme. în fiecare dimineaţă citea cu voce tare Biblia timp de o oră. Apoi se ruga cu voce tare timp de încă o oră. în timpul ei de rugăciune am auzit-o rugându-se clar, coerent şi logic pentru copiii ei, pentru soţii şi soţiile acestora, pentru nepoţii ei, pentru misionari, pentru pastorul ei, spunându-le tuturor pe nume. Viaţa ei devoţională a fost pentru mine o cercetare şi o încurajare. La un moment dat mi-a spus: „Memoria mea nu mai e la fel de bună ca odinioară, dar un lucru nu l-am uitat - că îi aparţin lui Isus".
Dacă un om în vârstă şi suferind de boala Alzheimer poate avea o viaţă devoţională personală, oricine poate. Acest lucru vă va schimba viaţa aşa cum a schimbat-o pe mama soţiei mele.
Gândiţi-vă ce s-ar putea întâmpla dacă toţi creştinii şi-ar lua în serios viaţa devoţională şi ar începe să aibă un timp zilnic de devoţiune cu Dumnezeu în Cuvântul Său şi în rugăciune. Dumnezeu ar fi mulţumit. Noi am fi întăriţi şi sfinţiţi în mod progresiv. Biserica ar deveni o armată puternică de credincioşi. Ai experienţe devoţionale zilnice cu Domnul? Dacă nu, nu ai vrea să-ţi iei chiar acum angajamentul să începi o viaţă devoţională zilnică cu Domnul tău? Nu vei regreta niciodată că ai luat această decizie. îţi va aduce binecuvântări şi binefaceri pe tot parcursul vieţii tale. Dacă până acum ai

fost inconsecvent în viaţa ta devoţională zilnică, nu ai vrea să iei încă o dată decizia să te întâlneşti zilnic cu Domnul într-o devoţiune vitală care să-ţi schimbe viaţa?
42

importanţa vieţii devoţionale personale

/O-am primit pe Cristos ca Domn şi Mântuitor personal la vârsta <_>«*'de nouăsprezece ani. Am absolvit colegiul şi seminarul pregătindu-mă să intru în lucrarea Evangheliei. Am trăit o viaţă de creştin şi am păstorit biserici în primii ani de lucrare, fără să fiu conştient de necesitatea unui timp devoţional personal cu Domnul. Studiam Biblia, pregăteam predici, îi învăţam pe alţii şi predicam; dar dimensiunea devoţională a studiului biblic, a rugăciunii şi a părtăşiei cu Domnul a lipsit din viaţa mea. Privind în urmă la cei patruzeci şi cinci de ani de lucrare creştină, mă cutremur când mă gândesc câţi pastori, diaconi, lideri şi membri în biserici - la fel ca mine - nu au reuşit să pună bazele unei vieţi devoţionale personale consecvente şi dinamice.

VIAŢA MEA DEVOŢIONALĂ ESTE, FĂRĂ NICI UN DUBIU,
ASPECTUL CEL MAI IMPORTANT ŞI ESENŢIAL AL VIEŢII
MELE DE CREDINŢĂ.

îi voi rămâne îndatorat pe veci fratelui dr. Stephen Olford pentru acel mesaj de la conferinţa „Viaţa Creştină" despre timpul de părtăşie al creştinului. Mesajul lui a fost publicat sub titlul *„Mana de dimineaţă".* Aş încuraja fiecare creştin să-şi procure un exemplar din *„Mana de dimineaţă"* şi să-1 folosească drept ghid pentru iniţierea şi dezvoltarea vieţii devoţionale. Dumnezeu 1-a folosit pe dr. Olford şi mesajul lui ca să mă cerceteze, ca să mă schimbe, ca să mă motiveze şi ca să mă înveţe să-mi organizez viaţa devoţională.

Viaţa devoţională zilnică cu Dumnezeu în Cuvânt şi în rugăciune ar trebui să fie o experienţă de care să ne bucurăm şi nu
43
Q?ia[a devaţională personali

un lucru pe care să-1 îndurăm. Pe parcursul pelerinajului meu creştin, Dumnezeu mi-a arătat că viaţa mea devoţională personală este, fără nici un dubiu, aspectul cel mai important şi esenţial al vieţii mele de credinţă.

Viaţa devoţională zilnică este esenţială pentru creşterea spirituală. Un element fundamental pentru creşterea spirituală este timpul personal petrecut cu Dumnezeu. Aceasta presupune să îi acorzi lui Dumnezeu atenţia ta neabătută pentru o perioadă de timp în care să-I vorbeşti lui Dumnezeu şi să-L asculţi. Este o disciplină care nu va permite ca viaţa ta să-şi piardă vigoarea şi să stagneze din punct de vedere spiritual şi care te va ajuta cu siguranţă să devii mai matur spiritual. Potrivit Faptelor Apostolilor 20:32, „Cuvântul harului Său" este Cel „care vă poate zidi sufleteşte şi vă poate da moştenirea împreună cu toţi cei sfinţiţi".

Psalmistul David s-a rugat Domnului în Psalmul 119:28: „Ridică-mă după Cuvântul Iau." Iov, în mijlocul necazurilor lui, a spus: „N-am părăsit poruncile buzelor Lui; mi-am plecat voia la cuvintele gurii Lui" (Iov 23:12).

CREŞTEREA SPIRITUALĂ ÎNSEAMNĂ O DEPENDENŢĂ TOT MAI MARE DE DUMNEZEU.

Sub călăuzirea Duhului Sfânt, Simon Petru a dat această învăţătură şi îndrumare creştinilor din vremea sa: „Ca nişte copii născuţi de curând, să doriţi laptele spiritual şi curat, pentru ca prin el să creşteţi" (1 Petru 2:2).

A. W Tozer spune în *„The Root of Righteous":* „Progresul în viaţa de creştin este direct proporţional cu cunoaşterea tot mai mare a Dumnezeului Triunic prin experienţă personală." Iar această experienţă necesită o viaţă întreagă de dedicare şi mult timp petrecut cu scopul sfânt de a ne cultiva relaţia cu Dumnezeu. Dumnezeu poate fi cunoscut în mod satisfăcător doar dacă îi dedicăm timp. Cântăm cântări de genul „Să stăm puţin de vorbă cu Isus" şi ne intitulăm cărţile „Minutul lui Dumnezeu" sau altceva la fel de revelator. Creştinul care se mulţumeşte să îi acorde lui Dumnezeu „minutul" Lui şi să „stea puţin de vorbă cu Isus" este
44
Piefii devo{ienale personale

acelaşi cu cel care apare la serviciile de evanghelizare plângând din cauza creşterii sale spirituale întârziate şi implorându-1 pe evanghelist să-i arate soluţia de ieşire din impas.

F. B. Meyer a spus: „Toate predicile şi cuvântările, toate şedinţele şi orele de lectură şi studiu biblic, toate revistele şi cărţile religioase nu vor putea niciodată înlocui studiul personal al Cuvântului lui Dumnezeu. Ne măsurăm creşterea în har prin creşterea dragostei noastre pentru studiul biblic

personal."
Mii de distracţii sunt gata să ne abată gândul de la Dumnezeu, dar dacă suntem înţelepţi le vom îndepărta cu hotărâre, vom face loc pentru Rege şi ne vom face timp să stăm împreună cu El. Există lucruri care pot fi neglijate fără a aduce prea mari prejudicii vieţii noastre spirituale, însă neglijarea părtăşiei cu Dumnezeu înseamnă să ne facem rău într-un domeniu în care nu ne putem permite aşa ceva. Dumnezeu va răspunde la eforturile noastre de a-L cunoaşte. Biblia ne spune cum; totul depinde de cât de multă hotărâre punem în această sarcină sfântă.
Una din fiicele mele, Emily, a adus pe lume un băieţel pe care l-a născut cu trei luni înainte de termen şi căruia i-au dat numele Jonathan. Copilul a cântărit aproximativ 850 g la naştere. Am urmărit cum greutatea lui corporală scădea deşi i se administra apă îndulcită şi medicamente. Medicul fiicei mele a propus ca Jonathan să fie hrănit cu laptele mamei lui în locul apei îndulcite. Când a început să primească laptele mamei, copilul a început să crească şi să ia în greutate. Această experienţă m-a învăţat o lecţie importantă legată de creşterea spirituală: mulţi creştini trăiesc cu „apă spirituală îndulcită". Eşti unul dintre acei creştini care nu creşte pentru că este hrănit şi se hrăneşte numai cu „apă spirituală îndulcită"? Nu poţi să creşti decât dacă eşti hrănit şi te hrăneşti cu laptele şi carnea Tatălui tău ceresc, care este Cuvântul lui Dumnezeu.
Creşterea spirituală înseamnă o dependenţă tot mai mare de Dumnezeu. Viaţa ta devoţională personală este esenţială pentru creşterea ta spirituală ca şi creştin. Fără ea nu poţi creşte şi nu vei creşte. Dar petrecând zilnic timp cu Dumnezeu în Cuvântul Său şi în rugăciune vei creşte şi te vei maturiza după chipul şi asemănarea Domnului Isus Cristos. 2 Corinteni 3:18 ne spune că petrecând timp în Cuvântul lui Dumnezeu, uitându-ne la Fiul lui Dumnezeu, vom creşte spiritual. Creşterea spirituală înseamnă să devii ca Domnul Isus Cristos.
45
Op/aţa
iată
Viaţa devoţională personală este esenţială pentru **curăţia spirituală.** Psalmistul Da vid a pus în Psalmul 119:9 una dintre cele mai importante întrebări consemnate în Biblie: „Cum îşi va ţine tânărul curată cărarea?" Acelaşi verset ne dă şi răspunsul: „îndreptându-se după Cuvântul Iau."
CURĂŢIA SPIRITUALĂ VINE ÎN VIAŢA TA CÂND TE
SUPUI ADEVĂRULUI LUI DUMNEZEU ŞI ÎL
PERSONALIZEZI ÎN VIAŢA TA.
Isus a spus în Ioan 15:3: „Acum voi sunteţi curaţi din pricina cuvântului pe care vi l-am spus." în Efeseni 5:26 Pavel afirmă că Biserica este sfinţită şi curăţită „prin botezul cu apă prin Cuvânt", îmi amintesc o experienţă pe care am avut-o în copilărie când mama mi-a cerut să fac baie. Am intrat în cadă şi m-am jucat în apă fără să mă frec, ci doar lăsând apa să curgă peste mine. După baie mama m-a examinat şi a exclamat: „Nu ai făcut decât să te bălăceşti, iar tu ai nevoie de o spălare şi de o curăţare serioasă." Gândindu-mă la această experienţă, am ajuns să cred că prea mulţi dintre noi, creştinii, nu facem decât să ne „bălăcim" spiritual, şi nici măcar asta nu o facem destul de frecvent. Pentru a fi credincioşi curaţi şi puri trebuie să facem zilnic baie în Cuvântul lui Dumnezeu.
Duhul Sfânt ne adresează câteva cuvinte vitale despre curăţie în 1 Petru 1:22, când spune: „... ca unii care, prin ascultarea de adevăr v-aţi curăţit sufletele prin Duhul..." Curăţia spirituală vine în viaţa ta când te supui adevărului lui Dumnezeu şi îl personalizezi în viaţa ta. Duhul Sfânt este esenţial în producerea curăţiei spirituale în vieţile noastre. Spălarea zilnică în Cuvânt, după cum porunceşte Efeseni 5:25-26, a devenit unul din aspectele principale ale vieţii mele de zi cu zi.
Se spune că pe prima pagina a Bibliei lui D. L. Moody stau scrise cuvintele: „Cartea aceasta te va îndepărta de păcat sau păcatul te va îndepărta de această Carte." Viaţa ta devoţională zilnică te va inspira şi te va motiva să fii curat.
Billy Graham spune că socrul său, medicul misionar Nelson Bell, care conducea un spital cu patru sute de paturi în China, avea grijă „să
46
<& mpartanţa vieţii deva ţion ale personale
se trezească în fiecare dimineaţă la ora patru şi jumătate şi să petreacă două-trei ore citind Biblia. Nu folosea acest timp ca să citească comentarii sau ca să scrie; nu îşi rezolva nici corespondenţa şi nici alte probleme legate de munca sa. Pur şi simplu citea Scriptura în fiecare dimineaţă, şi era o veritabilă enciclopedie biblică ambulantă. Oamenii rămâneau uimiţi de sfinţenia şi măreţia vieţii lui."
ÎN VIAŢA MEA DEVOŢIONALĂ ZILNICĂ

DUMNEZEU M-A CĂLĂUZIT CU PRIVIRE LA VOIA LUI ÎN VIAŢA MEA.

Viaţa ta devoţională zilnică este esenţială pentru **călăuzirea spirituală.** Una din marile promisiuni făcute de Dumnezeu copiilor Săi se găseşte în Psalmul 32:8, care spune: „Eu - zice Domnul - te voi învăţa şi-ţi voi arăta calea pe care trebuie s-o urmezi, te voi sfătui şi voi avea privirea îndreptată asupra ta." Psalmistul David spune în Psalmul 119:105: „Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele şi o lumină pe cărarea mea." în Psalmul 119:130, David spune: „Descoperirea cuvintelor Tale dă lumină." Apoi în Psalmul 119:133 el îi cere Domnului: „întăreşte-mi paşii în Cuvântul Tău şi nu lăsa nici o nelegiuire să stăpânească peste mine!" Autorul Proverbelor îi îndeamnă pe credincioşi: „Recunoaşte-L în toate căile tale şi El îţi va netezi cărările" (Proverbe 3:6). John Davis, fostul pastor pentru studenţi al bisericii noastre, spune că viaţa sa devoţională este timpul în care face din Dumnezeu centrul zilei sale. Dacă vom căuta călăuzirea lui Dumnezeu pentru deciziile noastre prin Cuvântul Său şi în rugăciune, El ne va da călăuzire spirituală. Cuvântul lui Dumnezeu este harta ta spirituală care te va îndruma şi te va călăuzi în fiecare aspect al vieţii tale de credinţă.

în viaţa mea devoţională zilnică, Dumnezeu m-a călăuzit cu privire la voia Lui în viaţa mea. Odată, pe când căutam să aflu voia lui Dumnezeu dacă să plec ca pastor la o altă biserică, Domnul m-a călăuzit prin Cuvântul Său în timpul meu devoţional zilnic. Dumnezeu a folosit o serie de versete ca să mă călăuzească în viaţă.

A folosit Romani 8:14, care afirmă: „Căci toţi cei care sunt călăuziţi de Duhul lui Dumnezeu sunt fii ai lui Dumnezeu." Prin

acest verset Dumnezeu mi-a spus că pot pleca la o altă biserică numai în cazul în care călăuzirea de a pleca este la fel de puternică pe cât fusese cea care mă adusese în biserica pe care o păstoream atunci.

în Iosua 4:10, Cuvântul lui Dumnezeu spune: „Preoţii care duceau chivotul au stat în mijlocul Iordanului până la deplina împlinire a celor ce poruncise lui Iosua Domnul să spună poporului..." Călăuzirea pe care mi-a dat-o Dumnezeu prin acest verset a fost că El nu îşi terminase încă lucrarea în şi prin mine la actualul meu loc de slujire.

Cuvintele spuse de Pavel despre Apolo în 1 Corinteni 16:12 mi-au transmis călăuzirea lui Dumnezeu pentru viaţa mea. Acest verset spune: „Cât pentru fratele Apolo, l-am rugat mult să vină la voi cu fraţii, dar n-a voit nicidecum să vină acum; va veni însă când va avea ocazia". Pavel dorea ca Apolo să vină la Corint, la fel cum dorea comitetul acelei biserici să mă duc eu la ei. M-au încurajat mult, dar în duhul meu nu am simţit că aceasta ar fi voia lui Dumnezeu pentru viaţa mea.

Experienţa lui Pavel consemnată în Faptele Apostolilor 16:6-10 m-a călăuzit şi m-a îndrumat şi ea în luarea deciziei. Acolo se spune: „Fiindcă au fost opriţi de Duhul Sfânt să vestească Cuvântul în Asia, au trecut prin regiunea Frigiei şi Galatiei. Ajunşi lângă Misia, se pregăteau să intre în Bitinia; dar Duhul lui Isus nu le-a dat voie. Au trecut atunci prin Misia şi s-au coborât la Troa. Noaptea, Pavel a avut o vedenie: un om din Macedonia stătea în picioare şi i-a făcut următoarea rugăminte: «Treci în Macedonia şi ajută-ne!» După vedenia aceasta a lui Pavel, am căutat îndată să ne ducem în Macedonia, căci înţelegeam că Domnul ne cheamă să le vestim Evanghelia."

în aceste versete Duhul lui Dumnezeu nu i-a dat lui Pavel libertatea să predice în Asia sau Bitinia, ci l-a călăuzit să vestească Evanghelia în Macedonia. Dumnezeu a folosit aceste versete ca să mă călăuzească să nu simt libertatea de la Duhul Sfânt să-mi părăsesc lucrarea prezentă şi să intru în altă lucrare.

în Coloseni 3:15, Dumnezeu spune: „Pacea lui Cristos, la care aţi fost chemaţi ca să alcătuiţi un singur trup, să stăpânească în inimile voastre; şi fiţi recunoscători." Prin acest verset Duhul lui Dumnezeu mi-a dat pacea Sa cu privire la decizia de a rămâne în actualul meu loc de slujire şi a refuzat să-mi dea pacea cu privire la decizia de a pleca într-un alt loc de slujire.

Q&mportan(a vierii devo ţionale personale

Dumnezeu te va călăuzi în fiecare decizie cu care te vei confrunta în viaţa creştină. Printr-o viaţă devoţională personală consecventă vei primi călăuzirea Lui într-un mod clar.

Viaţa ta devoţională personală este esenţială pentru **biruinţa spirituală.** Psalmul 119:1 spune: „Strâng Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta!" Cuvântul lui Dumnezeu strâns în inima ta îţi va aduce biruinţa asupra păcatului. Pavel le-a spus creştinilor din cetatea Corint: „Mulţumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne poartă totdeauna cu carul Lui de biruinţă în Cristos" (2 Corinteni 2:14).

Suntem biruitori în şi asupra oricăror circumstanţe din viaţa de credinţă prin relaţia noastră personală cu Domnul Isus Cristos. Cuvântul scris al lui Dumnezeu ne îndeamnă la o viaţă de biruinţă prin Cuvântul viu, Isus. Evanghelistul Junior Hill mi-a mărturisit că viaţa lui devoţională îi dă puterea să înfrunte provocările şi poverile zilei. îl ajută să nu-şi piardă „conştienta de Dumnezeu".

STAREA TA SPIRITUALĂ DEPINDE DE TIMPUL TĂU DEVOŢIONAL.

Ioan spune în prima sa epistolă: „V-am scris, părinţilor, fiindcă L-aţi cunoscut pe Cel care este de la început. V-am scris, tinerilor, fiindcă sunteţi tari, şi Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în voi, şi l-aţi biruit pe Cel rău" (1 Ioan 2:14). Cuvântul lui Dumnezeu luat în viaţa ta şi personalizat zilnic îţi va aduce victoria când vei fi atacat de Satan. Când Satan L-a atacat şi L-a ispitit pe Domnul Isus Cristos, după cum este scris în Luca 4:1-14, Isus a întâmpinat toate atacurile lui Satan cu Cuvântul lui Dumnezeu şi l-a învins. Având o viaţă devoţională zilnică şi consecventă veţi putea ieşi biruitori asupra păcatului, a împrejurărilor şi a lui Satan. Andrew Murray a spus: „Viaţa noastră spirituală este deopotrivă încercată şi întărită în cămăruţă, în veghea de dimineaţă. Acesta este terenul de luptă pe care se decide în fiecare zi dacă Dumnezeu va primi totul de la noi, dacă viaţa noastră este pe deplin predată Lui. Dacă obţinem victoria în primele ore ale dimineţii, atunci victoria pe parcursul zilei este asigurată." Dacă observi că devii neatent şi îţi neglijezi timpul de devoţiune, mărturiseşte-I acest lucru

lui Dumnezeu şi ia-o de la început. Alexander Whyte a spus: „Viaţa creştină biruitoare este un şir de noi începuturi."

Afirmaţia „Starea ta spirituală depinde de calitatea timpului tău devoţional" m-a cercetat! Părtăşia intimă cu Dumnezeu este o disciplină dispărută. Noi am adoptat tema „să stăm puţin de vorbă cu Isus". Principala noastră prioritate ar trebui să fie să ne întâlnim zilnic cu Dumnezeu şi să-L cunoaştem într-un mod intim. A. W. Tozer vorbeşte despre binefacerile momentelor noastre de părtăşie intimă cu Dumnezeu în cartea sa, *Worship and Entertainment.* „Dumnezeu doreşte să ni se descopere mai profund. Vom avea multe de învăţat în şcoala Duhului. El vrea să ne încurajeze în dragostea noastră pentru Cel care ne-a iubit întâi. El doreşte să cultive în lăuntrul nostru adoraţia şi admiraţia de care este vrednic. El vrea să ne descopere fiecăruia elementul binecuvântat al fascinaţiei spirituale din închinarea adevărată. El doreşte să ne înveţe starea minunată de a fi plini de încântare morală în închinarea noastră, pătrunşi de cunoaşterea lui Dumnezeu. El doreşte să fim uimiţi de înălţimea, măreţia şi splendoarea inimaginabile ale Dumnezeului Atotputernic!"... „Această comunicare, această conştientă nu reprezintă sfârşitul, ci este de fapt începutul. Există un punct real când ne începem părtăşia, prietenia şi comuniunea cu Dumnezeu. Dar unde ne vom opri, nici un om nu a descoperit încă, deoarece în profunzimile misterioase ale Dumnezeului Triunic nu există nici limită şi nici sfârşit. Când intrăm în această relaţie dulce începem să deprindem reverenţa plină de uimire, adoraţia captivată, fascinaţia măreaţă, admiraţia avântată faţă de atributele lui Dumnezeu şi ceva din tăcerea cu răsuflarea tăiată care ne cuprinde când Dumnezeu este aproape."

Cu câţiva ani în urmă m-am confruntat cu perspectiva unei operaţii la gât pentru o problemă despre care medicii spuneau că ar putea fi cancer. Confruntându-mă cu posibilitatea de a avea cancer şi cu incapacitatea de a vorbi, vrăjmaşul mi-a umplut viaţa de teamă. Teama pe care o simţeam mi-a paralizat viaţa din punct de vedere spiritual şi emoţional. într-o dimineaţă, în timpul meu devoţional cu Domnul, El mi-a dat versetul din 2 Timotei 1:7, care afirmă: „Căci Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere, de dragoste şi de înţelepciune." Am personalizat această promisiune de la Dumnezeu şi am început să trăiesc pe baza ei. Ea m-a susţinut şi mi-a adus biruinţa în viaţa mea spirituală.

Viaţa ta devoţională zilnică este esenţială pentru părtăşia spirituală. Am cunoscut mulţi credincioşi care recunosc că, din păcate, părtăşia lor cu Dumnezeu este deficitară şi nesatisfăcătoare. Vieţile lor sunt pline de activităţi importante, dar lipsite de acel lucru pe care şi-1 doresc cel mai mult şi de care au cea mai mare nevoie: conştienta personală a unei părtaşii vii cu Dumnezeu.

TIMPUL MEU DEVOŢIONAL CU DOMNUL
ÎMI ÎNVIOREAZĂ DUHUL, ÎMI CONCENTREAZĂ VOINŢA
ŞI ÎMI ÎNNOIEŞTE MINTEA.

Promisiunea lui Dumnezeu pentru Iosua a fost: „Nimeni nu va putea să stea împotriva ta, cât vei trăi.

Eu voi fi cu tine, cum am fost cu Moise; nu te voi lăsa, nici nu te voi părăsi" (Iosua 1:5). Promisiunea este valabilă şi azi pentru tine şi pentru mine. Ea este întărită în versetul 9, când Domnul zice: „Nu ţi-am dat Eu oare porunca aceasta: «întăreşte-te şi îmbărbătează-te. Nu te înspăimânta şi nu te îngrozi, căci Domnul, Dumnezeul tău, este cu tine în tot ce vei face»?"

Ajungem să-L cunoaştem pe Domnul în timp ce ne întâlnim cu El în viaţa noastră devoţională zilnică. Unii parteneri de căsătorie petrec treizeci sau patruzeci de ani sub acelaşi acoperiş, dar nu ajung niciodată să se cunoască la nivel intim. îl cunoşti tu pe Domnul la nivel intim? Ken Whitten, pastor al Idlewild Baptist Church din Tâmpa, Florida, spune că timpul lui devoţional cu Domnul îi înviorează duhul, îi concentrează voinţa şi îi înnoieşte mintea.

CEA MAI MARE REALIZARE A VIEŢII DEVOŢIONALE ZILNICE ESTE PĂRTĂŞIA CU DUMNEZEU.

Atitudinea cu care îţi abordezi viaţa devoţională zilnică este foarte importantă. Mulţi creştini cred că ar trebui să aibă o viaţă devoţională zilnică deoarece au auzit învăţături despre importanţa

51

personală

acesteia. Alţii cred că este importantă pentru că marii oameni ai credinţei au avut o viaţă devoţională zilnică. Alţii consideră că este o condiţie necesară pentru o viaţă de credinţă eficientă. Cea mai mare realizare a vieţii devoţionale zilnice este părtăşia cu Dumnezeu. Ori de câte ori cineva îmi spune că nu se simte foarte aproape de Dumnezeu, primul lucru pe care i-1 cer este: „Vorbeşte-mi despre viaţa ta devoţională."

Iată cum descrie Sammy Tippitt aceste momente intime de părtăşie în cartea sa, *Fire In My Bones:*

„împăratul împăraţilor şi Domnul domnilor ne invită la o întâlnire particulară cu El în fiecare zi. Este întâlnirea particulară a unui Tată bun şi minunat cu un copil aflat în necaz. In aceste întâlniri tainice ajungem să cunoaştem adevăratul caracter al Tatălui iubitor. în fiecare zi dragostea noastră pentru El creşte. De asemenea, caracterul Său ne modelează fiinţa lăuntrică. După fiecare întâlnire plecăm puţin mai asemănători cu Fiul. Suntem conformaţi chipului Său. Ajungem parcă să dorim mai mult ce doreşte El şi să dispreţuim ce dispreţuieşte El."

într-o dimineaţă, în timpul meu devoţional zilnic, am citit din capitolul patru al Epistolei lui Iacov. Când am ajuns la versetul opt, care spune: „Apropiaţi-vă de Dumnezeu şi El Se va apropia de voi", am simţit brusc că nu doar citesc. A fost de parcă L-am auzit pe Tatăl spunându-mi personal aceste cuvinte. Am fost copleşit de realitatea faptului că Tatăl meu ceresc vrea să Se întâlnească cu mine. Duhul meu a fost conştient în mod deosebit de prezenţa Lui. Dumnezeu a fost chiar acolo cu mine. Puteam avea părtăşie cu El, aşa cum un copil are părtăşie cu tatăl lui pământesc. Inima mea a fost copleşită de acest adevăr incredibil. Am înţeles în dimineaţa aceea că deoarece alesesem să mă apropii de Dumnezeu, şi El Se apropiase de mine.

Vă încurajez să vă puneţi deoparte timp... să vă faceţi timp să vă întâlniţi cu Tatăl vostru ceresc în fiecare zi. Veţi descoperi o profunzime a părtăşiei şi a comuniunii cu Dumnezeu pe care nu aţi fi crezut-o posibilă. Apropiaţi-vă de El şi El se va apropia de voi.

Viaţa devoţională este esenţială pentru **sănătatea ta spirituală.** Pavel îl descrie pe creştinul sănătos spiritual în Coloseni 3:15-17: „Pacea lui Cristos, la care aţi fost chemaţi ca să alcătuiţi un singur trup, să stăpânească în inimile voastre; şi fiţi recunoscători. Cuvântul lui Cristos să locuiască din belşug în voi în toată înţelepciunea. învăţaţi-vă şi sfătuiţi-vă unii pe alţii cu psalmi, cu

52

importanţa pielii Jeva(ionale personale

cântări de laudă şi cu cântări spirituale, cântându-I lui Dumnezeu cu mulţumire în inima voastră. Şi orice faceţi cu cuvântul sau cu fapta, să faceţi totul în Numele Domnului Isus şi mulţumiţi-I prin El lui Dumnezeu Tatăl."

Timpul petrecut cu Dumnezeu în viaţa de devoţiune zilnică va risipi teama şi îngrijorarea. Pacea lui Dumnezeu va domni în inimile noastre. Timpul devoţional zilnic cu Domnul va aduce echilibru şi sănătate spirituală în viaţa ta. John R. Mott a spus: „începând ziua cu studiu biblic devoţional şi cu rugăciune, credinciosul este echipat pentru ziua respectivă." O viaţă devoţională personală consecventă va dezvolta în viaţa ta gândul şi chipul lui Cristos.

în aprilie 1963, submarinul Thresher a dispărut la aproximativ trei sute şaptezeci de kilometri în largul coastelor Noii Anglii. Se pare că s-a scufundat la o adâncime mai mare decât cea pentru care fusese presurizat. într-o singură clipă îngrozitoare, presiunea exterioară a devenit mai mare decât presiunea din interiorul submarinului. Apa oceanului a năvălit înăuntru ca nişte jeturi de abur şi o sută douăzeci

şi nouă de marinari şi-au pierdut viaţa. în viaţa noastră spirituală, când presiunea exterioară devine mai mare decât presiunea interioară a prezenţei lui Cristos, se produce o cădere spirituală. Dar o viaţă devoţională zilnică asigură o prezenţă şi o sănătate superioare presiunii exercitate de lume şi de Satan.
O *VIAŢĂ DEVOŢIONALĂ CONSECVENTĂ VA DEZVOLTA ÎN VIAŢA TA GÂNDUL ŞI CHIPUL LUI CRISTOS.*
Viaţa ta devoţională zilnică este esenţială pentru **viziunea spirituală.** Viziunea este voia, planul, scopul şi pasiunea lui Dumnezeu revelate prin patru factori: Cuvântul lui Dumnezeu, Duhul lui Dumnezeu, rugăciunea şi nevoile la care te expune Dumnezeu. Viziunea biblică este capacitatea de a vedea dincolo de ceea ce se vede, puterea de a vedea cu ochii credinţei ceva ce nu există în plan fizic sau material. Viziunea îţi dă o nouă libertate şi un nou motiv să trăieşti şi să-L slujeşti pe Domnul. Viziunea înseamnă să priveşti viaţa prin ochii lui Dumnezeu şi să vezi situaţiile aşa cum le vede El. Psalmistul David spune: „Eu îmi întorc necurmat ochii

spre Domnul" (Psalmul 25:15). Isus a zis: „Fericiţi sunt cei cu inima curată, căci ei îl vor vedea pe Dumnezeu" (Matei 5:8). Scriptura spune despre primii ucenici: „Atunci li s-au deschis ochii şi L-au cunoscut" (Luca 24:31). Autorul Proverbelor spune: „Când nu este nici o descoperire dumnezeiască, poporul piere" (Proverbe 29:18). John Maxwell spune despre viziune şi viaţa devoţională: „Mesajul meu, viziunea mea, preocuparea mea pentru oameni, toate pornesc de la timpul meu de părtăşie cu Dumnezeu." Viaţa devoţională zilnică ne menţine proaspătă viziunea despre Cristos, ne menţine prioritară viziunea despre planul lui Cristos şi menţine nevoile spirituale ale oamenilor arzând în inimile noastre.
Viaţa ta devoţională zilnică este esenţială pentru **puterea spirituală.** Psalmistul David spune: „Sprijineşte-mă după făgăduinţa Ta, ca să trăiesc, şi nu mă lăsa de ruşine în nădejdea mea" (Psalmul 119:116). Duhul Sfânt ne dă puterea să-L vestim. Această putere vine ca rezultat al unei vieţi devoţionale prin care Duhul Sfânt ne umple şi ne controlează cu putere de sus. De asemenea, primim putere ca să înfruntăm ispitele şi să ieşim biruitori în luptele noastre cu păcatul, cu egoismul şi cu Satan. Bunul meu prieten, Bobby Welch, pastor al First Baptist Church din Daytona Beach, Florida, spune că viaţa lui devoţională seamănă cu exerciţiul militar în care soldatul îşi verifică armamentul şi paraşuta înainte să se avânte în teritoriul inamic. Prin viaţa noastră devoţională zilnică, Dumnezeu ne dă puterea să trăim viaţa de creştin.
John Baker este unul din membrii bisericii pe care o păstoresc. De asemenea, a fost cadru didactic într-un colegiu creştin. De-a lungul anilor, în secret şi în mod subtil, a devenit dependent de pornografie. Acest lucru 1-a costat scump. Aproape că 1-a costat pierderea soţiei şi a copiilor. A fost pe punctul să se sinucidă. în cel mai critic moment al vieţii sale, s-a întors la Cuvântul lui Dumnezeu. Conform propriei sale mărturii, citirea şi personalizarea Cuvântului lui Dumnezeu l-au salvat de la sinucidere, l-au adus acasă la familia lui, i-au refăcut relaţia cu Isus, i-au adus biruinţa asupra pornografiei şi l-au transformat într-un creştin loial, roditor şi plin de bucurie. Există putere în Cuvântul lui Dumnezeu!
Viaţa ta devoţională zilnică este esenţială şi pentru **consecvenţa spirituală.** Faptul că ai un timp bine stabilit în care să te întâlneşti

zilnic cu Domnul asigură consecvenţa vieţii tale de credinţă. Despre primii creştini se spune că „ei stăruiau în învăţătura apostolilor, în legătura frăţească, în frângerea pâinii şi în rugăciuni" (Fapte 2:42). Dacă suntem inconsecvenţi în viaţa noastră devoţională zilnică, acest lucru va produce inconsecvenţă în viaţa noastră de zi cu zi. Fără să ne dăm seama, nu mai avem un timp devoţional cu Dumnezeu, şi căldura relaţiei noastre cu El se răceşte. Timpul petrecut zilnic cu Domnul în Cuvântul Său şi în rugăciune va da consecvenţă umblării şi vorbirii noastre de creştini.
Dr. W. A. Criswell, de mult timp pastor al First Baptist Church din Dallas, Texas, obişnuieşte să spună o povestioară despre un evanghelist căruia îi plăcea să vâneze. Omul nostru şi-a cumpărat doi câini de vânătoare, doi prepelicari de cea mai pură rasă. îi ţinea în curtea mare din spatele casei, unde îi şi antrena. într-o dimineaţă, un buldog mic, dar tare pornit şi cu un aer feroce, a venit târşâit şi pufnind pe alee. S-a strecurat pe sub gard în curtea în care îşi duceau zilele prepelicarii. Se vedea de la o poştă că nu-i arde de glume. Primul impuls al evanghelistului a fost să-şi ia prepelicarii şi să-i încuie în pivniţă, ca să nu-1 sfâşie pe micul buldog. Dar s-a hotărât să-1 lase pe micul animal să înveţe o lecţie pe care să nu o uite niciodată. Evident, a pornit încăierarea în curtea din spate şi cei doi prepelicari şi micul

buldog săreau care încotro! Se auzeau mârâituri şi chelălăieli în timp ce peste tot zburau smocuri de păr din blana buldogului. în cele din urmă micuţa creatură s-a săturat de bătaie, aşa că s-a strecurat pe sub gard şi a luat-o la sănătoasa. Tot restul zilei a scâncit şi şi-a lins rănile. Interesant însă, ziua următoare, cam pe la aceeaşi oră, acelaşi buldog mic şi încăpăţânat a apărut din nou... a trecut iarăşi pe sub gard şi s-a luat de cei doi prepelicari. Din nou, cei doi câini de vânătoare l-au bătut pe micul animal cu picioare strâmbe de i-au sărit fulgii şi l-ar fi înghiţit de tot dacă acesta nu s-ar fi retras în grabă pe alee. N-o să vă vină să credeţi, dar ziua următoare a apărut iarăşi, la aceeaşi oră, în acelaşi loc, cu acelaşi rezultat. Din nou, după ce a încasat cât a putut duce, s-a târât pe sub gard şi s-a dus acasă să-şi lingă rănile.
Ei bine, a zis evanghelistul, a trebuit să plec de acasă la o evanghelizare. Am fost plecat de acasă mai multe săptămâni. Când m-am întors, am întrebat-o pe soţia mea ce s-a mai întâmplat. Ea mi-a spus: „Dragul meu, n-o să-ţi vină să crezi ce s-a întâmplat. în fiecare zi, dimineaţa la aceeaşi oră, buldogul acela mic a venit şi s-a

bătut cu prepelicarii noştri. Nu a lipsit nici măcar o zi! Şi trebuie să-ţi spun că s-a ajuns până acolo că, de îndată ce prepelicarii noştri doar îl aud pe buldog pufăind pe alee şi doar îl zăresc strecurându-se pe sub gard, încep imediat să scâncească şi fug în pivniţă. Acum buldogul cel mic şi prăpădit se plimbă ţanţoş prin curtea noastră de parcă ar fi la el acasă."
Ceea ce a făcut buldogul cu cei doi prepelicari trebuie să facem şi noi în viaţa noastră devoţională personală - să ne ţinem de ea. Ţine-te de viaţa ta devoţională cu o hotărâre disciplinată. Fie că o încasezi, fie că învingi, secretul e să perseverezi. Fii consecvent în viaţa ta devoţională. Ţine-te de ea când eşti sus; ţine-te de ea şi când eşti jos. Când ai dispoziţie pentru ea şi când n-ai. Când ţi-e frig şi când ţi-e cald. Ţine-te de ea! Nu renunţa la viaţa ta devoţională.

tipare în viaţa devoţională personală

cruciadelor lui Billy Graham este atribuit pregătirii minuţioase a celor implicaţi în aceste cruciade. La fel, succesul vieţii tale devoţionale cu Dumnezeu va depinde de pregătirea ta personală. Dacă te vei pregăti adecvat pentru întâlnirea cu Dumnezeu, viaţa ta devoţională va fi semnificativă şi satisfăcătoare din punct de vedere spiritual. Episcopul anglican Taylor Smith a spus: „înainte de a mă da jos din pat, ridic privirea spre cer şi spun: «Doamne, patul acesta este altarul meu. Trupul meu este jertfa. Reafirm la începutul acestei zile că sunt pe deplin al Tău. Trăieşte-Ţi viaţa în mine prin puterea Duhului Tău.»"
Stabileşte-ţi în minte şi în inimă prioritatea vieţii devoţionale personale. întotdeauna îţi găseşti timp pentru ceea ce consideri important. Există multe feluri în care te poţi pregăti pentru timpul tău devoţional cu Domnul. Dă-mi voie să îţi fac câteva sugestii care s-au dovedit folositoare în pregătirea mea pentru timpul devoţional cu Dumnezeu:
—Alege un moment şi un loc pentru timpul tău devoţional cu Domnul. S-ar putea să fie imposibil să găseşti un loc ideal şi retras în fiecare zi; însă dacă este posibil, alege un moment şi un loc în care să poţi fi singur cu Domnul.
—începe să-ţi protejezi timpul de somn ţinând cont de timpul devoţional cu Domnul dis-de-dimineaţă. Cu alte cuvinte, culcă-te la o oră decentă. Disciplinează-te ca să fi odihnit pentru timpul devoţional cu Domnul având grijă să ai întotdeauna timp suficient pentru odihnă şi somn. Unul din secretele unei vieţi devoţionale sănătoase începe în seara de dinaintea întâlnirii devoţionale de dimineaţa cu Domnul.
—Alege un mod practic de a te trezi în fiecare dimineaţă. Cumpără-ţi un ceas deşteptător şi foloseşte-1. Când sună alarma trezeşte-te şi începe-ţi timpul de devoţiune cu Domnul. Am descoperit că după un timp de părtăşie devoţională consecventă, nu mai este nevoie de ceas deşteptător. Isaia 50:4 a devenit
o

realitate în viaţa mea: „El îmi trezeşte, în fiecare dimineaţă, El îmi trezeşte urechea, să ascult cum ascultă nişte ucenici."
— Când te trezeşti, fă tot ce este necesar ca să alungi orice urmă de somn. Spală-te pe faţă... fă un

duş... fă câteva mişcări de gimnastică... bea o cană de cafea sau un pahar cu suc. îndreaptă-te spre locul tău de întâlnire cu Domnul şi nu te lăsa distras de citirea ziarului, de îndatoririle gospodăreşti etc. Ai o întâlnire divină cu Domnul tău. Nu lăsa ca nimeni şi nimic să aibă prioritate asupra timpului tău personal cu Domnul în Cuvântul Său şi în rugăciune.
Sugestiile de mai sus au toate de-a face cu pregătirea pentru timpul devoţional. Sugestiile care urmează se vor referi efectiv la timpul tău devoţional cu Domnul. Dă-mi voie să-ţi împărtăşesc câteva din metodele mele de organizare a timpului devoţional personal cu Domnul.
Promisiunea lui Dumnezeu din Iacov 4:8 este că atunci când ne vom apropia de Dumnezeu şi El Se va apropia de noi. în acest capitol aş dori să vă prezint câteva din metodele (tiparele) prin care vă puteţi apropia de Dumnezeu în viaţa voastră devoţională personală. Fiecare creştin trebuie să decidă cât timp va acorda vieţii sale devoţionale. Să presupunem că aţi ales cincisprezece minute. Ar putea fi mai mult, dar cu siguranţă nu ar trebui să fie mai puţin de atât. Această perioadă ar trebui să aibă un scop întreit: în primul rând, citirea Scripturii; în al doilea rând, meditaţia asupra celor citite; şi în al treilea rând, închinarea, lauda şi rugăciunea.
Una din metodele mai populare de organizare a vieţii devoţionale începe cu un moment scurt dar bine definit în care te dedici Domnului. Acesta este urmat de rugăciunea în care îi ceri lui Dumnezeu să te curăţească, să-ţi vorbească, să te schimbe şi să te facă sensibil şi ascultător la ceea **ce îţi** spune El în Cuvântul Său. Aceste momente sunt urmate de citirea Cuvântului după un plan sistematic de lectură, care cuprinde citirea a două capitole din Vechiul Testament, începând cu Geneza; un capitol din Psalmi şi două capitole din Noul Testament, începând cu Evanghelia după Matei. Dacă abia îţi începi viaţa devoţională personală, un plan bun **ar** fi să citeşti un capitol din Vechiul Testament şi un capitol din Noul Testament. De asemenea, v-aş sugera să citiţi încet, dar suficient de tare pentru a vă auzi. în timp ce citiţi şi după ce aţi citit din Cuvântul lui Dumnezeu, faceţi-vă timp să meditaţi şi să personalizaţi ce spune Cuvântul.
^Cipare in viaţa devajianalâ personală
Meditaţia este pentru citire ceea ce este digestia pentru alimentaţie. Aşa cum digestia transformă ceea ce am mâncat în sânge, muşchi **şi** oase, producând energie şi creştere, la fel şi meditaţia transformă ceea ce am citit în sânge, musculatură şi oase în sens spiritual, având drept rezultat o viaţă trăită spre gloria lui Dumnezeu. Acest lucru ne permite să creştem „în harul şi în cunoaşterea Domnului şi Mântuitorului nostru, Isus Cristos" (2 Petru 3:18). într-un alt capitol vom analiza valoarea mediaţiei în viaţa devoţională personală.
Timpul de citire şi de meditaţie asupra Cuvântului lui Dumnezeu ar trebui să fie urmat de un timp de închinare, laudă şi rugăciune. închinarea este răspunsul plin de adorare al credinciosului cu tot ce este el - minte, sentimente, voinţă şi trup -la tot ce este, spune şi face Dumnezeu. Este timpul în care inima este ocupată de Dumnezeu însuşi, eliminând orice altceva, închinarea şi lauda implică răspunsul total plin de adorare al omului la Dumnezeul etern. Ele devin procesul plin de dragoste de a-I aduce laude lui Dumnezeu. Astfel, în reverenţă, veneraţie, uimire şi recunoştinţă, credinciosul este ocupat cu Dumnezeu şi este concentrat asupra Lui.
NU AR TREBUI SĂ FIM EGOIŞTI ÎN RUGĂCIUNILE
NOASTRE ŞI SĂ NE GĂNDIM DOAR LA NOI ÎNŞINE,
CI AR TREBUI SĂ NE AMINTIM ŞI DE NEVOILE ALTORA.
Rugăciunea noastră ar trebui să înceapă cu **rugăciunea pentru noi înşine.** Aceasta implică mărturisirea personală şi renunţarea la toate păcatele ştiute. Adu la cunoştinţa Tatălui tău ceresc toate nevoile tale, cu acea onestitate, deschidere şi încredere ale copilului care vine la tatăl lui pământesc. Dă-I lui Dumnezeu poverile şi grijile tale. Cere-I călăuzire şi îndrumare. Rugăciunea ta ar trebui să includă **mijlocirea** pentru ceilalţi. Nu ar trebui să fim egoişti în rugăciunile noastre şi să ne gândim doar la noi înşine, ci ar trebui să ne amintim şi de nevoile altora. Ar trebui să te rogi pentru **cei aflaţi într-o poziţie de autoritate asupra ta,** după cum afirmă 1 Timotei 2:1,2: *„Vă îndemn, deci, înainte de toate, să faceţi rugăciuni, cereri, mijlociri, mulţumiri pentru toţi oamenii, pentru împăraţi şi pentru toţi cei care sunt ridicaţi în funcţii înalte, ca să*

putem duce astfel o viaţă paşnică şi liniştită, cu toată evlavia şi cu toată cinstea." Ar trebui să te rogi pentru **lucrătorii** în via Domnului, după cum se spune în Matei 9:36-38: *„Când a văzut mulţimile, I S-a făcut milă de ele, pentru că erau necăjite şi risipite ca nişte oi care n-au păstor. Atunci le-a zis ucenicilor Săi: «Mare este secerişul, dar puţini sunt lucrătorii! Rugaţi, dar, pe Domnul secerişului să scoată lucrători la secerişul Lui.»"* Ar

trebui să te rogi pentru cei **nemântuiţi,** aşa cum se spune în Romani 10:1: *„Fraţilor, dorinţa inimii mele şi rugăciunea mea către Dumnezeu pentru israeliţi este să fie mântuiţi."* Ar trebui să te rogi pentru **cei care te-au nedreptăţit şi asuprit,** după cum se afirmă în Matei 5:44: *„Dar Eu vă spun: Iubiţi-i pe vmjmaşii voştri, binecuvântaţi pe cei care vă blestemă, faceţi bine celor care vă urăsc şi rugaţi-vă pentru cei care vă asupresc şi vă persecută."* Ar trebui să te rogi pentru **credincioşi,** aşa cum se spune în Coloseni 1:9-14: *„De aceea şi noi, din ziua când am auzit aceste lucruri, nu încetăm să ne rugăm pentru voi şi să cerem să vă umpleţi de cunoaşterea voii Lui, în orice fel de înţelepciune şi pricepere spirituală, pentru ca astfel să vă purtaţi într-un mod vrednic de Domnul, ca să-l fiţi plăcuţi în orice lucru, aducând roade în tot felul de fapte bune şi crescând în cunoaşterea lui Dumnezeu, întăriţi cu toată puterea, potrivit cu tăria gloriei Lui, pentru orice răbdare şi îndelungă răbdare, cu bucurie, mulţumind Tatălui, care v-a învrednicit să aveţi parte de moştenirea sfinţilor în lumină. El ne-a eliberat de sub autoritatea întunericului şi ne-a transferat în împărăţia Fiului dragostei Lui, în care avem răscumpărarea, prin sângele Lui, iertarea păcatelor."* Ar trebui să te rogi pentru **cei care au nevoie de vindecare,** după cum afirmă Iacov 5:13-16: *„Este vreunul printre voi în suferinţă? Să se roage! Este vreunul cu inimă bună? Să cânte cântări de laudă! Este vreunul printre voi bolnav? Să-i cheme pe prezbiterii (sau: bătrânii) Bisericii şi să se roage pentru el, după ce-l vor unge cu untdelemn în Numele Domnului. Rugăciunea făcută cu credinţă îl va mântui pe cel bolnav şi Domnul îl va însănătoşi; şi dacă a făcut păcate, îi vor fi iertate. Mărturisiţi-vă unii altora păcatele şi rugaţi-vă unii pentru alţii, ca să fiţi vindecaţi. Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui drept."* Ar trebui să te rogi pentru **conducătorii spirituali,** aşa cum se spune în Romani 15:30-33: *„Vă îndemn, dar, fraţilor, pentru Domnul nostru Isus Cristos şi pentru dragostea Duhului, să vă luptaţi împreună cu mine în rugăciunile voastre către Dumnezeu pentru mine, ca să fiu ferit de răzvrătiţii din Iudeea şi pentru ca slujba pe care o am pentru Ierusalim să fie bine primită de sfinţi şi astfel să ajung la voi cu bucurie, cu voia lui Dumnezeu, şi să mă înviorez puţin în mijlocul vostru. Dumnezeul păcii să fie cu voi cu toţi!"*

"U/pare in viaţa Jepafianală personală

Planul Cortului

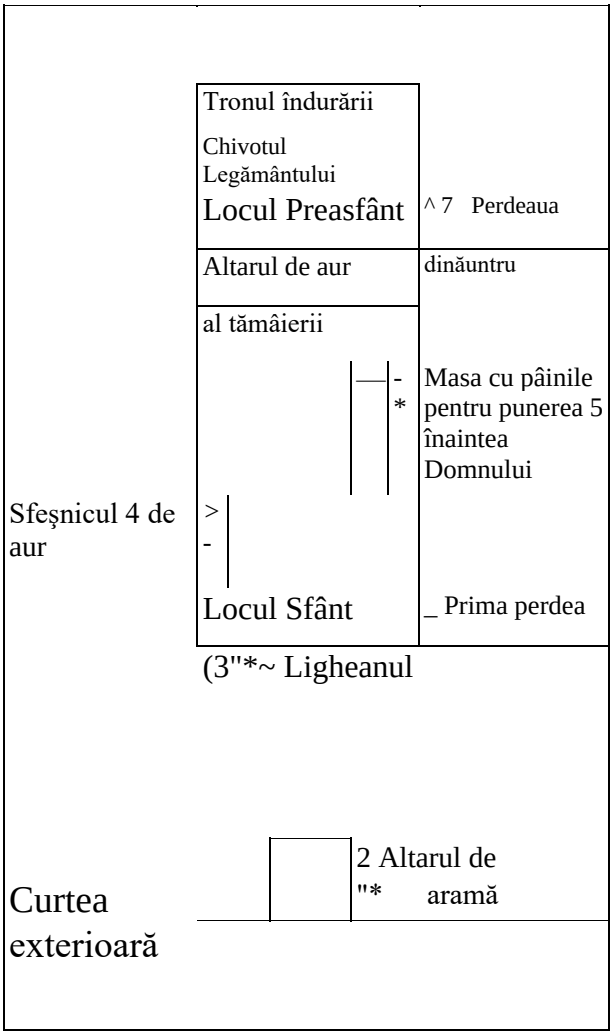

„Planul Cortului" în viaţa devoţională personală este o metodă să te întâlneşti cu Dumnezeu şi să-L cunoşti pe Dumnezeu, ceea ce va fi o mare binecuvântare pentru viaţa ta. Cortul pe care Dumnezeu i-a poruncit lui Moise să-1 construiască pentru israeliţi te călăuzeşte şi te îndrumă să vii în prezenţa lui Dumnezeu în viaţa ta devoţională.
Uşa (1) asigură intrarea în locul unde poporul lui Dumnezeu se putea întâlni cu El. Uşa spre prezenţa lui Dumnezeu este Domnul Isus Cristos. El a zis: „Eu sunt Uşa. Dacă intră cineva prin Mine, va fi mântuit; va intra şi va ieşi şi va găsi păşune" (Ioan 10:9). în Ioan 14, când Toma a spus că nu cunoaşte calea către Dumnezeu, Isus a dat îndrumări veşnice când a afirmat: „Eu sunt calea, adevărul şi viaţa. Nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine" (Ioan 14:6).
Uşa către o viaţă devoţională personală vie cu Dumnezeu este Isus. El este calea noastră de acces la Tatăl. Există o singură uşă. Eu îmi încep timpul devoţional personal recunoscând că Domnul Isus este uşa mea de acces la Dumnezeu.
După ce am intrat pe uşă, ajung la altarul pentru jertfă (2). Acest loc al jertfei este deopotrivă o profeţie şi o amintire a crucii Domnului Isus Cristos. Este o imagine a crucii pe care Cristos S-a jertfit pentru mine. Este un altar al mulţumirii pentru moartea jertfitoare, înlocuitoare, ispăşitoare, satisfăcătoare şi atotsuficientă a lui Cristos pentru mine şi păcatele mele. Mă opresc aici şi-L laud pe Dumnezeu pentru Mielul lui Dumnezeu care mi-a luat păcatele. Meditez asupra crucii şi-I mulţumesc lui Dumnezeu pentru sângele lui Isus Cristos, care mă curăţeşte de toate păcatele şi mă eliberează de pedeapsa păcatului, din robia păcatului şi a lui Satan.
Altarul pentru jertfă este totodată locul în care mă aduc zilnic pe mine însumi ca o jertfă vie lui Dumnezeu. în lumina jertfei lui Isus pentru mine, îmi pun viaţa pe altarul dedicării şi al jertfei, după cum mă învaţă Romani 12:1, 2.
Următoarea etapă a vieţii mele devoţionale zilnice este venirea la lighean (3). Ligheanul este locul de spălare şi curăţire. Aici vin şi mărturisesc înaintea Celui care poate să-mi curăţească şi să-mi ierte păcatele. Aici apelez la promisiunea din 1 Ioan 1:9: „Dacă ne mărturisim păcatele, El este credincios şi drept ca să ne ierte păcatele şi să ne curăţească de orice nelegiuire."
Preotul îşi schimba veşmintele la lighean, înainte să intre în Locul Sfânt. Aceasta simboliza faptul că renunţa la nelegiuirea lui şi

se îmbrăca cu dreptatea lui Dumnezeu. în acest punct al vieţii mele devoţionale citesc şi personalizez adesea întregul capitol trei din Coloseni. „Renunţând" la tot ce ţine de modul de viaţă păcătos şi „îmbrăcând" modul de viaţă al unui om care a fost înviat împreună cu Cristos, ligheanul devine nu numai locul unde îmi mărturisesc păcatele, dar şi locul în care mărturisesc cine sunt eu în Cristos.
Merg apoi la sfeşnicul de aur (4). Acest sfeşnic lumina Locul Sfânt. Sfeşnicul îl simbolizează pe Cristos ca Lumina lumii. Candela care arde are nevoie de ulei. Uleiul este un simbol al Duhului Sfânt, în acest moment îi cer Duhului Sfânt să mă umple şi să Se reverse în fiecare aspect al vieţii mele, ca să mă pot închina Lui, să-L pot reflecta şi să-L pot reprezenta înaintea celor care trăiesc în întuneric.
Urmează masa cu pâinile pentru punerea înaintea Domnului (5). îmi amintesc că cele douăsprezece pâini evocă modul miraculos în care Dumnezeu Şi-a hrănit poporul în pustiu. Pâinea pentru punerea înaintea Domnului este o imagine a lui Cristos, Pâinea vieţii, şi a Cuvântului scris al lui Dumnezeu. Aici petrec timp în Cuvântul lui Dumnezeu, ascultându-1 şi personalizându-1 în viaţa mea. Pe măsură ce mă hrănesc din Cristos şi din Cuvântul Său, viaţa mea este inundată de puterea Lui miraculoasă.
Altarul tămâierii (6) are o poziţie centrală şi este aşezat în faţa perdelei dinăuntru, în spatele căreia se află Locul Preasfânt. Apocalipsa 8:3 identifică tămâia cu rugăciunile sfinţilor. Acesta este locul în care mă rog pentru orice lucru, aducând cererile mele la cunoştinţa lui Dumnezeu, „prin rugăciuni şi cereri, cu mulţumiri" (Filipeni 4:6).
Perdeaua dinăuntru (7), care fusese închisă timp de secole, a fost sfâşiată de sus până jos, descoperind gloria şi splendoarea lui Dumnezeu şi îndepărtând orice obstacol care m-ar împiedica să intru în prezenţa glorioasă a lui Dumnezeu.
Mă aflu acum în Locul Preasfânt (8), în prezenţa lui Dumnezeu, în Locul Preasfânt se afla Chivotul Legământului care conţinea cele zece porunci, un vas cu mană şi toiagul lui Aaron. Chivotul Legământului mai este cunoscut şi sub numele de Tronul îndurării. Preotul stropea cu sânge pe Tronul îndurării. Sângele lui Cristos este mijlocul prin care ne întâlnim cu Dumnezeu şi avem părtăşie cu El.

Calea către o relaţie personală cu Dumnezeu şi către o părtăşie intimă cu El ne stă la dispoziţie, mie şi ţie. Viaţa devoţională personală este calea prin care putem avea părtăşie şi comuniune

zilnică cu Dumnezeu. Cele zece porunci, vasul cu mană şi toiagul lui Aaron ne amintesc că autoritatea noastră este Cuvântul lui Dumnezeu, pe care trebuie să-L ascultăm, să-L personalizăm şi să-L aplicăm zilnic.
în cele ce urmează vă voi prezenta un alt tipar al timpului meu devoţional cu Dumnezeu. Eu am numit acest tipar **„începe-ţi ziua cu Dumnezeu".**
ÎNCEPE-ŢI ZIUA CU DUMNEZEU
încep prin a citi următoarele versete:
„Domnul Dumnezeu Mi-a dat o limbă iscusită, ca să ştiu să înviorez cu vorba pe cel doborât de întristare. El îmi trezeşte, în fiecare dimineaţă, El îmi trezeşte urechea, să ascult cum ascultă nişte ucenici. Domnul Dumnezeu Mi-a deschis urechea, şi nu M-am împotrivit, nici nu M-am tras înapoi."
ISAIA 50:4
„Doamne, auzi-mi glasul dimineaţa! Dimineaţa eu îmi îndrept rugăciunea spre Tine şi aştept."
PSALMUL 5:3
„Dimineaţa însă, Cuvântul Domnului mi-a vorbit."
EZECHIEL 12:8
„Ferice de omul care M-ascultă, care veghează zilnic la porţile Mele şi păzeşte pragul uşii Mele."
PROVERBE 8:34
„Domnul i-a zis lui Moise: «Iată că voi face să plouă pâine din ceruri. Poporul va ieşi afară şi va strânge cât îi trebuie pentru fiecare zi, ca să-l pun la încercare şi să văd dacă va umbla sau nu după legea Mea»... Astfel, în toate dimineţile fiecare strângea cât îi trebuia pentru hrană."
EXODUL 16:4, 21

„De aceea, noi nu cădem de oboseală. Ci chiar dacă omul nostru de afară se trece, totuşi omul nostru dinăuntru se înnoieşte din zi în zi."
2 CORINTENI 4:16
După ce citesc aceste versete vin înaintea Domnului în închinare.
MĂ DĂRUIESC ŢIE, DOAMNE,
NU UNEI SARCINI SAU LUCRĂRI, CI DOAR ŢIE.
Doamne, mă ofer Ţie. Locul în care mă aflu este altarul Iau. Mă ofer (mă predau, mă încredinţez, mă dau) Ţie „ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu", *Romani 12:1.* în mod personal, activ şi voluntar, iau iniţiativa de a mă oferi Ţie. Mă ofer Ţie în întregime (pe deplin). „îmi încredinţez Ţie întreaga fiinţă - duhul, sufletul şi trupul meu", *1 Tesaloniceni 5:23.* Nu voi păstra nimic pentru mine. „Sunt al Tău şi tot ce am îţi dăruiesc", *1 Regi 20:4.* Romani 6:13 afirmă: „Să nu mai daţi în stăpânirea păcatului mădularele voastre, ca pe nişte unelte ale nelegiuirii, ci daţi-vă pe voi înşivă lui Dumnezeu." îţi dau mintea mea, ochii mei, urechile mele, gura mea, inima mea, voinţa mea, sentimentele mele, mâinile şi picioarele mele. Mă dăruiesc Ţie, Doamne, nu unei sarcini sau lucrări, ci doar Ţie. Aduc această jertfă prin credinţă. Este un act de dragoste şi închinare.
Deseori citesc şi mă rog pe versurile cântecului lui Francis Ridley Havergal, „Ia viaţa mea".
Ia viaţa mea, vreau ca ea să-Ţi fie, Doamne, consacrată.
Ia clipele şi zilele mele, ca ele să curgă într-o laudă neîncetată.
Ia mâinile mele, să se mişte sub impulsul dragostei Tale.
Ia picioarele mele, să fie iuţi şi frumoase pentru Tine.
Ia glasul meu, să cânte mereu doar pentru Regele meu.
Ia buzele mele, să poarte mesajele Tale mereu.
Ia argintul şi aurul meu; pentru mine nu vreau să ţin nici un strop.
Ia mintea mea şi foloseşte orice putere, după a Ta vrere.
Ia voia mea şi fă-o a Ta; să nu-mi mai aparţină mie.
Ia inima mea; ea este a Ta; şi va fi tronu-Ţi de Rege.

Ia dragostea mea; aduc Doamne la picioarele tale comoara ei. la-mă pe mine şi voi fi mereu cu totul numai al Tău.
Doamne, te rog să înfigi uneltele de la altar în trupul meu (în viaţa mea), astfel încât să nu mă pot

smulge de pe altarul Iau. Răstigneşte orice urmă de fire care nu a fost încă răstignită în viaţa mea. „Nu îmi pun încrederea în lucrurile fireşti", *Filipeni 3:3.* „Ştiu că nu pot să-Ţi plac în firea pământească", *Romani 8:8.* „Doamne, prin Duhul Tău, fă să moară faptele şi lucrările trupului meu", *Romani 8:13.*
PREFER ACUM MOARTEA ORICĂRUI LUCRU CONTRAR VOII TALE DIN VIAŢA MEA.
Doamne, vin la altarul de pe Calvar. Recunosc că ai murit pentru mine. „El a purtat păcatele noastre în trupul Său, pe lemn", *1 Petru 2:24.* De asemenea, recunosc că am murit împreună cu Tine. „Ştim bine că omul nostru cel vechi a fost răstignit împreună cu El", *Romani 6:6.* Mă consider cu adevărat mort faţă de păcat. îmbrăţişez crucea. „Tot aşa şi voi înşivă, consideraţi-vă morţi faţă de păcat şi vii pentru Dumnezeu, în Isus Cristos, Domnul nostru", *Romani 6:11.* Mă lepăd de mine însumi şi-mi iau crucea în fiecare zi, *Luca 9:23.* Prefer acum moartea oricărui lucru contrar voii Tale din viaţa mea; „mor în fiecare zi", *1 Corinteni 15:30.* Sunt răstignit împreună cu Cristos, *Galateni 2:20.* Sunt mort şi viaţa mea este ascunsă cu Cristos în Dumnezeu, *Coloseni 3:3.* Nu voi permite păcatului să domnească în viaţa mea şi nici nu voi asculta de poftele lui, *Romani 6:12.* Păcatul nu va stăpâni asupra mea, *Romani 6:14.* Sunt eliberat de păcat şi am devenit rob al lui Dumnezeu, ca să aduc rodul sfinţirii şi al vieţii veşnice, *Romani 6:22.*
Doamne, prin moartea Ta de la Calvar ai dezarmat (ai zdrobit, ai învins) şi ai biruit toate puterile vrăjmaşului, *Coloseni 2:14,15.* Prin moartea Ta de la Calvar ai nimicit (ai anulat efectul, ai redus la zero) puterea Diavolului, *Evrei 2:14.* Doamne, Tu Te-ai arătat ca să nimiceşti lucrările Diavolului, *1 loan 3:8.* Primesc biruinţa Ta ca biruinţa mea şi viaţa Ta ca viaţa mea.
T^ipare in viaţa Jeveţională personalii

Doamne, eu trăiesc în Tine, 2 *Corinteni 5:17,* şi Tu trăieşti în mine, *Coloseni 1:27.* Am fost înviat împreună cu Tine, *Coloseni 3:1.* Deoarece Cristos a înviat din morţi, eu pot păşi azi în viaţa nouă a învierii, *Romani 6:4.* Doamne, Tu m-ai înviat împreună cu Tine şi m-ai pus (mi-ai dat ocazia şi privilegiul) să stau împreună cu Tine în locurile cereşti, în Cristos, *Efeseni 2:6.* Am fost înviat împreună cu Tine, Isuse, prin credinţa în puterea lui Dumnezeu, *Coloseni 2:12.* Am fost înviat în Tine. Tu mi-ai iertat toate păcatele, *Coloseni 2:13.* Doamne, Tu eşti viaţa mea, *Coloseni 3:4.* Tu eşti în viaţa mea şi locuieşti în mine prin credinţă, *Efeseni 3:17.*
Doamne, vreau să Te cunosc în puterea învierii Tale, în părtăşia suferinţelor Tale şi să fiu transformat mai mult asemenea Ţie în viaţa mea, *Filipeni 3:10.* Fă-mă tare în Domnul şi în puterea tăriei Tale, *Efeseni 3:6-10.* Ştiu că, prin puterea Ta care lucrează în mine, Tu poţi face nespus mai mult decât cer sau gândesc eu, *Efeseni 3:20.*
Doamne, Te rog să mă umpli de Duhul Tău. „Fiţi plini de Duh", *Efeseni 5:18.* Tu ne-ai promis prezenţa şi puterea Ta o dată cu venirea Duhului peste noi, după cum se spune în Faptele Apostolilor 1:8: *„Ci voi veţi primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, şi-Mi veţi fi martori în Ierusalim, în toată Iudeea, în Samaria şi până la marginile pământului."* Ai promis să Te îngrijeşti de nevoile mele, *Filipeni 4:19,* iar eu am nevoie disperată să fiu umplut (controlat) de Duhul Tău. Doamne, Tu ai promis că vei turna apă (Duhul Tău) peste cei care însetează după Tine şi ale căror vieţi sunt uscate, *Isaia 44:3; loan 7:37.* Doamne, Te rog să mă umpli cu Duhul Tău, *Luca 11:13; Fapte 4:31.* Vreau să mă umpli cu Duhul Tău, ca să poţi fi glorificat în mine, *loan 7:37-39; loan 16:14; Maleahi 2:1, 2.* Cred în Tine, că Tu mă vei umple cu Duhul Tău, *loan 7:37-39.*
Doamne, mă îmbrac cu toată armura lui Dumnezeu ca să pot ţine piept împotriva atacurilor vrăjmaşului din viaţa mea *(Efeseni 6:11,13,14).* Mă încing cu brâul adevărului. Doamne, Tu eşti adevărul *(loan 14:6).* Cuvântul Tău este adevărul *(loan 17:17).* Adevărul Tău mă face liber *(loan 8:32).* Iubesc adevărul Tău (2 *Tesaloniceni 2:10).* Doresc să umblu în adevăr (2 *loan 4; 3 loan 4),* în adevărul a ceea ce sunt eu în Cristos; doresc să fiu credincios adevărului, spunând adevărul în dragoste *(Efeseni 4:15).*
Doamne, iau platoşa dreptăţii. Tu eşti dreptatea mea (1 *Corinteni 1:30).* Aleg să trăiesc o viaţă sfântă, fără păcat (2 *Corinteni 7:1).*

Q?ia[a devoţională personală
Mă încalţ cu pasiunea Evangheliei păcii. Sunt pregătit şi dornic să împărtăşesc Evanghelia glorioasă a Domnului Isus Cristos *(Romani 1:16).* Aleg să fiu un mesager şi un slujitor al păcii lui Dumnezeu. Tu

eşti pacea mea *(Efeseni 2:14).* Am pace cu Tine prin Domnul Isus Cristos *(Romani 5:1).* Aleg să las pacea lui Dumnezeu să stăpânească în inima mea *(Coloseni 3:15)* şi să-mi păzească inima şi mintea *(Filipeni 4:7).* Aleg să-mi fixez gândurile asupra Ta şi să Te las să mă ţii într-o pace desăvârşită *(Isaia 26:3).* Sunt gata să proclam tuturor pacea - celor de departe şi celor de aproape *(Efeseni 2:17).*

ALEG SĂ-MI TRĂIESC VIAŢA ÎNTR-UN DUH ŞI CU O ATITUDINE DE CREDINŢĂ.

Iau scutul credinţei, cu care pot să împiedic toate atacurile vrăjmaşului ca să pătrundă în viaţa mea. Doamne, aleg să trăiesc prin credinţă (2 *Corinteni 5:7).* Aleg să stau tare în credinţă (2 *Corinteni 1:24).* Aleg să-mi trăiesc viaţa într-un duh şi cu o atitudine de credinţă (2 *Corinteni 4:13).* Biruiesc chemarea şi stilul de viaţă al lumii, prin credinţă (2 *Ioan 5:4).* Doamne, aleg să mă încred în Tine şi în Cuvântul Tău în toate împrejurările şi provocările vieţii mele *(Iov 3:15).* Recunosc că atunci când vezi că răspund prin credinţă la situaţiile şi provocările din viaţa mea, Tu intervii ca să-Ţi împlineşti voia şi scopul *(Marcu 2:5).* Recunosc de asemenea că atunci când acţionez şi reacţionez în credinţă, acest lucru îţi este plăcut şi îţi aduce glorie *(Evrei 11:6).*

Iau coiful mântuirii. îmi umplu mintea cu cuvintele şi promisiunile Mântuitorului meu. Lucrarea Lui de mântuire şi Cuvântul Lui, care mă susţine, îmi îndepărtează îndoielile, îmi alungă descurajarea, mă păzesc de înşelăciune şi aduc izbăvire în viaţa mea *(1 Tesaloniceni 5:8).* îmi acopăr mintea cu sângele protector al lui Cristos *(Evrei 9:12-14).* îmi supun orice gând şi orice rod al imaginaţiei mele stăpânirii lui Cristos (2 *Corinteni 10:5).* îmi înnoiesc zilnic mintea, personalizând Cuvântul Tău în viaţa mea *(Romani 12:2; 2 Corinteni 4:16).*

Doamne, iau sabia Duhului, care este Cuvântul Tău, ca protecţie împotriva păcatului *(Psalmul 119:11),* împotriva voinţei şi dorinţelor

'Uipare in viaţa Jepojianală personală

mele egoiste *(Psalmul 119:133),* împotriva atacurilor lui Satan asupra vieţii mele *(Apocalipsa 12:11).* Iau Cuvântul Tău ca armă şi instrument de mărturisire şi proclamare a Veştii Bune a mântuirii şi a sfinţirii, pe care s-o duc celor pierduţi şi celor care nu devin tot mai conformi chipului lui Cristos *(Evrei 4:12).*

Doamne, aleg să mă rog (2 *Timotei 2:1,8).* Aleg să mă rog cu perseverenţă *(Efeseni 6:18).* Aleg să mă rog pentru orice lucru *(Filipeni 4:6).* Aleg să înalţ rugăciuni de adorare, mărturisire, mulţumire, cerere, mijlocire şi stăruinţă *(Efeseni 6:18).* Aleg să mă rog în Duhul *(Efeseni 6:18).* Aleg să mă rog neîncetat *(Efeseni 6:18; Luca 18:1-8).* Mă voi ruga pentru toţi credincioşii *(Efeseni 6:18; 1 Samuel 12:23)* şi pentru cei care slujesc Domnului (2 *Tesaloniceni 3:1-2).*

Tiparul devoţiunii deschise

DUHUL MEU ŞI VIAŢA MEA TREBUIE SĂ FIE DESCHISE ÎNAINTEA LUI DUMNEZEU ŞI FLĂMÂNDE DUPĂ EL.

Eu mi-am organizat viaţa devoţională în jurul unei metode pe care o numesc tiparul devoţiunii deschise. O dorinţă mistuitoare de părtăşie cu Dumnezeu, însoţită de o deschidere adevărată faţă de El, este un element esenţial într-o viaţă devoţională sănătoasă şi sfântă. îmi încep timpul de devoţiune meditând la 2 Corinteni 3:18, care spune: „Noi toţi, cu faţa descoperită, reflectăm ca o oglindă, gloria Domnului şi suntem schimbaţi în acelaşi chip al Lui, din glorie în glorie, prin Duhul Domnului." Gândul redat de expresia „cu faţa descoperită" implică o cunoaştere intimă a lui Dumnezeu, o stare în care nu există bariere sau dificultăţi, ci doar ardoare, un duh gata să înveţe, o deschidere care-I permite lui Dumnezeu să spună, să facă, să conducă, să cerceteze şi să mă corecteze după cum doreşte. Duhul meu şi viaţa mea trebuie să fie deschise înaintea lui Dumnezeu şi flămânde după El. Meditaţia asupra acestui verset trebuie să fie însoţită de o deschidere deliberată a fiecărui domeniu al vieţii mele înaintea Domnului Isus Cristos. Orice domeniu al vieţii mele care este închis pentru El va limita închinarea mea şi

lucrarea lui Dumnezeu în şi prin viaţa mea. Realitatea vieţii mele devoţionale va depinde de deschiderea mea faţă de Domnul. Psalmul 78:41 ne avertizează împotriva pericolului de a-L limita pe Dumnezeu în vieţile noastre. Dumnezeu spune despre poporul Său: „S-au întors şi L-au ispitit pe Dumnezeu, L-au limitat pe Sfântul lui Israel" (trad. lit.). Deschiderea presupune supunere imediată faţă de Dumnezeu. Alegerea conştientă şi promptă să-mi deschid viaţa şi Duhul înaintea lui Dumnezeu este fundamentală pentru viaţa devoţională eficientă.

îi cer Domnului să-mi deschidă ochii ca să-L pot vedea. Aceasta a fost rugăciunea lui Pa vel în Efeseni 1:18, unde s-a rugat ca Dumnezeu „să vă lumineze ochii inimii". Ochii noştri spirituali au nevoie disperată să fie deschişi de Domnul şi faţă de Domnul. Avem nevoie de experienţa ucenicilor care au

mers împreună cu Isus pe drumul spre Emaus. Scriptura spune despre ei că „atunci li s-au deschis ochii şi L-au cunoscut" (Luca 24:31). In Psalmul 25:15 David a exprimat această nevoie a noastră prin cuvintele: „Eu îmi întorc necurmat ochii spre Domnul." Acelaşi lucru este exprimat şi în Psalmul 123:1, 2 care spune: „La Tine îmi ridic ochii." Isus le-a spus ucenicilor din orice vreme: „Fericiţi sunt cei cu inima curată, căci ei îl vor vedea pe Dumnezeu" (Matei 5:8). Scriptura consemnează unul din secretele spirituale ale vieţii lui Moise când spune: „A rămas neclintit, ca şi cum L-ar fi văzut pe Cel care este nevăzut" (Evrei 11:27).
Rugăciunea lui Elisei pentru robul lui (2 Regi 6:17) ar trebui să fie rugăciunea noastră în fiecare zi şi în orice situaţie. El s-a rugat: „Doamne, deschide-i ochii să vadă." îl rog pe Domnul să-mi deschidă ochii ca să-L văd pe El şi ca să privesc orice împrejurare, orice obstacol şi orice ocazie cu care mă întâlnesc din perspectiva Lui.
îl rog pe Domnul să-mi dea puterea să văd oamenii aşa cum îi vede El. Isus ne îndeamnă: „Ridicaţi-vă ochii şi priviţi holdele care sunt albe acum, gata pentru seceriş" (Ioan 4:35). Este extrem de important să-i vedem pe oameni aşa cum îi vede Dumnezeu. Aceasta presupune să-i vedem pe fraţii noştri şi pe surorile noastre în Cristos ca pe membrii familiei, iar pe cei care se află în afara trupului lui Cristos ca pe oameni pentru care a murit Isus.
Cântecul lui Mike Otto exprimă gândurile mele în această problemă: să-i văd pe oameni din perspectiva lui Dumnezeu:
Ajută-mă să văd această lume, Domnul meu, de parcă aş vedea-o prin ochii Tăi.
70
'Uipare in viaţa devoţională personală
O lume de oameni care nu Te doresc, dar pentru care Tu, Doamne, ai murit.
Lasă-mă să îngenunchez în grădină împreună cu Tine şi înceţoşează-mi privirea cu lacrimile agoniei! Căci dacă aş putea vedea o dată lumea aşa cum o vezi Tu, ştiu că Te-aş sluji cu mai multă credincioşie.
Ajută-mă să văd această lume, Domnul meu, prin ochii Tăi, când oamenii Iţi batjocoresc Numele sfânt. Când Te lovesc şi Te scuipă, Doamne;
Ajută-mă să îi iubesc aşa cum i-ai iubit Tu, întocmai aşa. Ajută-mă să mă ridic deasupra problemelor mele mărunte şi să-i plâng pe cei care se îndreaptă spre Iadul etern. Căci dacă aş putea vedea o dată lumea aşa cum vezi Tu, ştiu că Te-aş sluji cu mai multă credincioşie.
Ajută-mă să văd lumea aceasta, Doamne, ajută-mă să văd.
în Plângeri 3:51, Ieremia rezumă în câteva cuvinte cât este de important să îl vezi pe Dumnezeu: „Ochiul meu îmi afectează inima" (trad. lit.).
IN FIECARE ZI II CER LUI DUMNEZEU O INIMĂ CARE SĂ ASCULTE DE EL.
îi cer lui Dumnezeu să-mi deschidă urechile. Cererea lui David din Psalmul 143:8 este şi cererea mea. El i-a spus Domnului: „Eă-mă să aud dis-de-dimineaţă bunătatea Ta, căci mă încred în Tine. Arată-mi calea pe care trebuie să umblu, căci la Tine îmi înalţ sufletul."
Cuvintele Duhului Sfânt din Isaia 50:4,5 m-au ajutat extrem de mult în pregătirea mea ca să-L ascult pe Dumnezeu. Scriptura spune: „Domnul Dumnezeu Mi-a dat o limbă iscusită, ca să ştiu să înviorez cu vorba pe cel doborât de întristare. El îmi trezeşte, în fiecare dimineaţă, El îmi trezeşte urechea să ascult cum ascultă nişte ucenici. Domnul Dumnezeu Mi-a deschis urechea, şi nu M-am împotrivit, nici nu M-am tras înapoi."
în 1 Regi 3:9 Solomon I-a cerut Domnului o inimă pricepută. Expresia „inimă pricepută" înseamnă o inimă care aude... o inimă care îl aude pe Dumnezeu. în fiecare zi îi cer lui Dumnezeu o inimă care să asculte de El.

71
Qi?ia(a Jepojianală personală
în Apocalipsa 2 şi 3, Duhul Sfânt ne îndeamnă de şapte ori: „Ascultaţi ce zice Bisericilor Duhul." îmi încep timpul de devoţiune cerându-I lui Dumnezeu să mă sensibilizeze la glasul Lui.
îi cer Domnului să-mi deschidă **inima.** în Faptele Apostolilor 16:14, Scriptura spune despre Lidia că „Domnul i-a deschis inima". Mă rog şi eu rugăciunea lui Pa vel din Efeseni 1:18: „Doamne, deschide ochii inimii mele şi inund-o cu priceperea Ta" (trad. lit.). Aduc dorinţele inimii mele înaintea Domnului: să nu fiu încet cu inima, când este vorba să-L cred pe Dumnezeu şi Cuvântul Lui (Luca 24:25) şi ca inima mea să ardă în mine atunci când Dumnezeu îmi vorbeşte şi îmi deschide Scripturile (Luca 24:32). în fiecare dimineaţă, în timpul meu devoţional, îi cer Domnului să mă facă un om după inima lui Dumnezeu, aşa cum se spune în Faptele Apostolilor 13:22 că a făcut şi David. Doar dacă inima mea este deschisă pentru El pot să devin un om după inima lui Dumnezeu.

îi cer Domnului să-mi deschidă **mintea.** în Luca 24:45, Scriptura spune despre primii ucenici ai lui Isus: „Atunci le-a deschis mintea ca să înţeleagă Scripturile." îi cer Domnului înţelepciune şi discernământ pentru viaţa mea. Am primit pricepere spirituală de multe ori în timpul meu devoţional cu Domnul. Dar am avut parte de confuzie spirituală atunci când mi-am neglijat timpul devoţional cu Domnul.
îi cer Domnului să-mi deschidă **Scripturile.** Luca 24:32 spune că Domnul le vorbea ucenicilor şi le deschidea Scripturile în timp ce mergeau împreună pe drum. Cuvintele nu pot descrie îndeajuns adevărurile, bucuriile şi înţelegerea Cuvântului Său care vin de la Duhul Sfânt atunci când El îmi deschide şi îmi explică Scripturile în timpul meu devoţional cu El. El îmi arată iar şi iar sensul şi aplicabilitatea Scripturii atunci când aştept înaintea Lui în timpul meu devoţional cu Dumnezeu.
îi cer Domnului să-mi deschidă **uşi,** ca să am **ocazii** să-L mărturisesc, să-L vestesc şi să-L glorific. Pavel declară: „Căci mi s-a deschis aici o uşă mare şi largă şi sunt mulţi adversari" (1 Corinteni 16:9). în 2 Corinteni 2:12 Pavel spune: „Când am ajuns la Troa pentru Evanghelia lui Cristos,... mi se deschisese acolo o uşă în Domnul". Pavel le-a cerut creştinilor din Colose să se roage „ca Dumnezeu să ne deschidă o uşă pentru Cuvânt" (Coloseni 4:2,3). în timpul meu devoţional mă rog ca Dumnezeu să-mi deschidă uşi, să-mi dea ocazii, iar eu să păşesc prin uşile deschise de El.

îi cer Domnului să-mi deschidă **gura** şi să-mi dea îndrăzneala să spun adevărul Lui cu dragoste. Psalmistul David s-a rugat: „Doamne, deschide-mi buzele, şi gura mea va vesti lauda Ta" (Psalmul 51:15). Revendic promisiunea făcută de Domnul lui Moise în Exodul 4:12: „Du-te, dar; Eu voi fi cu gura ta şi te voi învăţa ce vei avea de spus." înalţ rugăciunea pe care a rostit-o şi David în Psalmul 19:14: „Primeşte cu bunăvoinţă cuvintele gurii mele şi cugetele inimii mele, Doamne, Stânca mea şi Izbăvitorul meu!"

PLANUL RECUNOAŞTERII

Daţi-mi voie să vă prezint un alt tipar care s-a dovedit folositor în viaţa mea devoţională. încep prin a-L recunoaşte pe Dumnezeu şi prezenţa Lui. De multe ori mi-am început timpul devoţional pur şi simplu recunoscându-L pe El. Iată un exemplu de recunoaştere a lui Dumnezeu.

Doamne, Te recunosc a fi:

Dumnezeul viu şi adevărat... *„Dar Domnul este Dumnezeu cu adevărat, este un Dumnezeu viu şi un împărat veşnic. Bământul tremură de mânia Lui şi neamurile nu pot să sufere urgia Lui." Ieremia 10:10*

Dumnezeul etern... *„Dar a fost arătată acum prin scrierile profeţilor şi, prin porunca Dumnezeului celui etern, a fost adusă la cunoştinţa tuturor naţiunilor, spre ascultarea credinţei." Romani 16:26*

Creatorul... *„Pentru că în El au fost create toate lucrurile care sunt în ceruri şi pe pământ, cele văzute şi cele nevăzute, fie tronuri, fie guvernări, fie domnii, fie autorităţi. Toate au fost create în El şi pentru El." Coloseni 1:16*

Dumnezeul neschimbător... *„Căci Eu sunt Domnul, Eu nu Mă schimb; de aceea, voi, copii ai lui Iacov, n-aţi fost nimiciţi." Maleahi 3:6*

Dumnezeul sfânt... *„Strigau unul la altul şi ziceau: «Sfânt, sfânt, sfânt este Domnul oştirilor! Tot pământul este plin de mărirea Lui». Isaia 6:3*

Dumnezeul suveran... *„Toţi locuitorii pământului sunt o nimica înaintea Lui; El face ce vrea cu oastea cerurilor şi cu locuitorii pământului, şi nimeni nu poate să stea împotriva mâniei Lui, nici să-I zică: «Ce faci?»" Daniel 4:35*

Dumnezeul Mântuitor... *„Iată, Dumnezeu este izbăvirea mea, voi fi plin de încredere şi nu mă voi teme de nimic; căci Domnul Dumnezeu este tăria mea şi pricina laudelor mele şi El m-a mântuit." Isaia 12:2*

Dumnezeul plin de dragoste... *„Domnul mi Se arată de departe: «Te iubesc cu o iubire veşnică; de aceea îţi păstrez bunătatea Mea!»" leremia 31:3*

Dumnezeul care judecă... *„Şi să vă dea odihnă atât vouă, care sunteţi întristaţi, cât şi nouă, la revelarea Domnului Isus din cer, cu îngerii puterii Lui, într-o flacără de foc, ca să-i pedepsească pe cei care nu-L cunosc pe Dumnezeu şi pe cei care nu ascultă de Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos. Ei vor avea ca pedeapsă o pierzare eternă de la faţa Domnului şi de la gloria puterii Lui." 2 Tesaloniceni 1:7-9*

Dumnezeul care iartă... *„Care Dumnezeu este ca Tine, care ierţi nelegiuirea şi treci cu vederea păcatele rămăşiţei moştenirii Tale? El nu-Şi ţine mânia pe vecie, ci îi place îndurarea!" Mica 7:18*

Dumnezeul păcii... *„Dumnezeul păcii să fie cu voi cu toţi! Amin." Romani 15:33*

Dumnezeul înţelepciunii... *„A lui Dumnezeu, care singur este înţelept, să-I fie gloria, prin Isus Cristos, din eternitate în eternitate! Amin." Romani 16:27*

Dumnezeul puterii... *„A Ta este, Doamne, mărirea, puterea şi măreţia, veşnicia şi slava, căci tot ce este în cer şi pe pământ este al Tău; a Ta, Doamne, este domnia, căci Tu Te înalţi ca un stăpân mai presus de orice!" 1 Cronici 29:11*

Dumnezeul răbdării... *„Dumnezeul răbdării şi al mângâierii să vă facă să aveţi aceleaşi sentimentele unii faţă de alţii, după exemplul lui Cristos Isus." Romani 15:5*

Dumnezeul speranţei... *„Dumnezeul* speranţei *să vă umple de toată bucuria şi pacea pe care o dă credinţa, pentru ca, prin puterea Duhului Sfânt, să fiţi tari în speranţă!" Romani 15:13*

Dumnezeul harului... *„Şi Dumnezeu poate să vă umple cu orice har, pentru ca, având totdeauna în toate lucrurile din belşug, să prisosiţi în orice faptă bună." 2 Corinteni 9:8*

Dumnezeul mângâierii... *„Har şi pace vouă de la Dumnezeu, Tatăl nostru, şi de la Domnul Isus Cristos! Binecuvântat să fie Dumnezeu, Tatăl Domnului nostru Isus Cristos, Părintele îndurărilor şi Dumnezeul oricărei mângâieri, care ne mângâie în toate necazurile noastre, pentru ca, prin mângâierea cu care noi înşine suntem mângâiaţi de Dumnezeu, să-i putem mângâia pe cei care se află în vreun necaz!"* 2 *Corinteni 1:2-4*

Dumnezeul îndurării... *„Bunătăţile Domnului nu s-au sfârşit, îndurările Lui nu sunt la capăt." Plângerile 3:22*

Dumnezeul gloriei... „Şi *Cuvântul S-a făcut trup şi a locuit printre noi, plin de har şi de adevăr. Şi noi am privit gloria Lui, o glorie întocmai ca gloria singurului născut din Tatăl." Ioan 1:14*

Dumnezeu Tatăl meu... *„Deci, vouă tuturor, care sunteţi preaiubiţi ai lui Dumnezeu în Roma, chemaţi să fiţi sfinţi: Har şi pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, şi de la Domnul Isus Cristos!" Romani 1:7*

Doamne, recunosc prezenţa Ta în mine:

„Am fost răstignit împreună cu Cristos şi trăiesc; dar nu mai trăiesc eu, ci Cristos trăieşte în mine. Şi viaţa, pe care o trăiesc acum în trup, o trăiesc în credinţa în Piui lui Dumnezeu, care m-a iubit şi S-a dat pe Sine însuşi pentru mine." Galateni 2:20

Doamne, manifestă-Ţi prezenţa... gloria în viaţa mea:

„«Cine are poruncile Mele şi le păzeşte, acela Mă iubeşte şi cine Mă iubeşte va fi iubit de Tatăl Meu. Eu îl voi iubi şi Mă voi arăta lui.» [.. .]Drept răspuns, Isus i-a zis: «Dacă Mă iubeşte cineva, va păzi cuvântul Meu şi Tatăl Meu îl va iubi. Noi vom veni la el şi vom locui împreună cu el.»" Ioan 14:21, 23

După ce L-am recunoscut pe Domnul, prezenţa Lui în mine şi după ce I-am cerut să-Şi manifeste prezenţa, îmi *exprim mulţumirea* faţă de Dumnezeu. Ii mulţumesc pentru relaţia personală neschimbătoare pe care o am cu El prin Fiul Său, Domnul Isus

Cristos. îi mulţumesc pentru părtăşia personală pe care o avem. îi mulţumesc pentru binecuvântările şi purtarea Lui de grijă în fiecare zi. îi mulţumesc pentru ocaziile pe care mi le va da pe parcursul zilei. îi mulţumesc pentru încă o zi de viaţă, recunoscând că „aceasta este ziua pe care a făcut-o Domnul: să ne bucurăm şi să ne veselim în ea!" (Psalmi 118:24). Recunosc de asemenea că „soarta mea este în mâna Ta" (Psalmi 31:15). Recent, Dumnezeu mi-a vorbit în timpul meu devoţional prin următoarea întrebare: „Dacă Dumnezeu ţi-ar lua tot cu excepţia acelor lucruri pentru care I-ai mulţumit, ce ţi-ar mai rămâne?"

îi *MULŢUMESC PENTRU RELAŢIA PERSONALĂ NESCHIMBĂTOARE PE CARE O AM CU EL.*

După ce I-am mulţumit, mă aduc pe mine însumi înaintea Domnului ca să fiu curăţit (Apocalipsa 1:5, 6; Ioan 15:3; Efeseni 5:25-26; 1 Ioan 1:9)... ca să mă închin şi să mă dedic (Romani 12:1, 2)... ca să fiu îndrumat şi condus de Cuvântul Său (Psalmul 119:133)... ca să fiu umplut de Duhul Său (Efeseni 5:18; Luca 4:18-19). Apoi îmi aduc familia, colegii şi biserica înaintea Domnului. După care aduc înaintea Lui grijile, problemele şi poverile mele (1 Petru 5:7; Psalmul 55:22). Următorul pas este să-L ascult pe Domnul (Isaia 50:4,5; Psalmul 5:3).

Pasul final este să îmbrac toată armura lui Dumnezeu (Efeseni 6:10-18). Iau fiecare element al armurii credinciosului şi îmi înarmez viaţa pentru ziua respectivă.

Metoda „$" a vieţii devoţionale

O altă metodă pe care am folosit-o în viaţa mea devoţională personală este ceea ce eu numesc metoda *„8"*;* este o abordare în opt paşi a devoţiunii personale.

* în limba engleză metoda „g", deoarece toate cuvintele care descriu cei opt paşi încep cu litera „g": good, give, guide, guard, grace, grow, go, glorify.

Primul pas este **bunătatea...** Domnul este bun. încep prin a enumera câteva din versetele şi atributele care descriu bunătatea lui Dumnezeu. Naum 1:7: *„Domnul este bun, El este un loc de scăpare în ziua*

necazului; şi-i cunoaşte pe cei care se încred în El." 1 Cronici 16:34: *„Lăudaţi pe Domnul, căci este bun, căci îndurarea Lui ţine în veac."* Psalmul 25:8: *„Domnul este bun şi drept: de aceea arată El păcătoşilor calea."* Psalmul 100:5: *„Căci Domnul este bun; bunătatea Lui ţine în veci şi credincioşia Lui din neam în neam."*
Al doilea pas este **dăruirea...** Mă dăruiesc pe mine însumi Domnului şi celorlalţi. 2 Corinteni 8:5: „Şi *au făcut aceasta nu numai cum sperasem, dar s-au dat mai întâi pe ei înşişi Domnului şi apoi nouă, prin voia lui Dumnezeu."* Romani 12:2: *„Să nu vă potriviţi chipului veacului acestuia, ci să vă transformaţi, prin înnoirea minţii voastre, ca să puteţi deosebi bine voia lui Dumnezeu cea bună, plăcută şi desăvârşită."* Luca 22:27: *„Eu sunt în mijlocul vostru ca cel care slujeşte la masă."* Galateni 5:13: *„Fraţilor, voi aţi fost chemaţi la libertate. Numai nu faceţi din libertate un motiv ca să trăiţi pentru firea pământească, ci slujiţi-vă unii altora în dragoste."*
Al treilea pas este călăuzirea...îi cer Domnului să-mi dea călăuzire în timpul zilei. Psalmul 32:8: *„Eu - zice Domnul - te voi învăţa şi-ţi voi arăta calea pe care trebuie s-o urmezi, te voi sfătui şi voi avea privirea îndreptată asupra ta."* Psalmul 27:11: *„tnvaţă-mă, Doamne, calea Ta şi povăţuieşte-mă pe cărarea cea dreaptă, din pricina vrăjmaşilor mei."* Psalmul 25:4,5: *„Arată-mi, Doamne, căile Tale şi învaţă-mă cărările Tale. Povăţuieşte-mă în adevărul Tău şi învaţă-mă; căci Tu eşti Dumnezeul mântuirii mele, Tu eşti totdeauna nădejdea mea!"*
Al patrulea pas este **ocrotirea...** îi cer Domnului să-mi ocrotească şi să-mi păzească viaţa. Matei 6:13: „Şi *nu ne duce în ispită, ci scapă-ne de Cel rău. Căci a Ta este împărăţia, şi puterea, şi gloria în veci. Amin!"* Isaia 26:3-4: *„Celui cu inima tare, Tu-i chezăşuieşti pacea; da, pacea, căci se încrede în Tine. încredeţi-vă în Domnul pe vecie, căci Domnul Dumnezeu este Stânca veacurilor."* Isaia 59:19: *„Atunci se vor teme de Numele Domnului cei de la apus şi de slava Lui cei de la răsăritul soarelui; când va năvăli vrăjmaşul ca un râu, Duhul Domnului îl va pune pe fugă."* 1 Cronici 4:10: *„Iaebeţ a chemat pe Dumnezeul lui Israel şi a zis: «Dacă mă vei binecuvânta şi-mi vei întinde hotarele, dacă mâna Ta va fi cu mine şi dacă mă vei feri de nenorocire, aşa încât să nu fiu în suferinţă!...» Şi Dumnezeu i-a dat ce ceruse."*
Al cincilea pas este **harul...** îi cer Domnului har pentru ziua respectivă. Tit 2:11, 12: *„Căci harul lui Dumnezeu, care aduce mântuire*

devoţională personală

pentru toţi oamenii, a fost arătat şi ne învaţă s-o rupem cu păgânătatea şi cu poftele lumeşti şi să trăim în veacul de acum cu cumpătare, dreptate şi evlavie". 2 Corinteni 1:12: *„Lauda noastră este mărturia pe care ne-o dă conştiinţa noastră că ne-am purtat în lume, şi mai ales faţă de voi, cu o sfinţenie şi curăţie de inimă date de Dumnezeu, bazându-ne nu pe o înţelepciune firească, ci pe harul lui Dumnezeu." 2* Corinteni 12:7-10: „Şi *ca să nu mă umflu de mândrie datorită strălucirii acestor revelaţii, mi-a fost pus o ţepuşă în carne, un sol al lui Satan, ca să mă pălmuiască şi să mă împiedice să mă îngâmf. De trei ori L-am rugat pe Domnul să mi-o ia. Şi El mi-a zis: «Harul Meu îţi este de ajuns, căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârşită.» Deci mă voi lăuda mult mai bucuros cu slăbiciunile mele, pentru ca puterea lui Cristos să rămână în mine. De aceea simt plăcere în slăbiciuni, în calomnii, în nevoi, în persecuţii, în strâmtorări, pentru Cristos; căci când sunt slab, atunci sunt tare."* Evrei 4:16: *„Să ne apropiem, deci, cu deplină încredere de tronul harului, ca să primim îndurare şi să găsim har, pentru ca să fim ajutaţi la timpul potrivit."* Romani 5:2: *„Lui li datorăm faptul că, prin credinţă, am intrat în această stare de har, în care suntem; şi ne bucurăm în speranţa gloriei lui Dumnezeu."*
Al şaselea pas este creşterea... îi cer lui Dumnezeu ca viaţa mea să se conformeze tot mai mult chipului Său. 2 Corinteni 3:18: *„Noi toţi, cu faţa descoperită, reflectăm ca o oglindă gloria Domnului şi suntem schimbaţi în acelaşi chip al Lui, din glorie în glorie, prin Duhul Domnului." 2* Petru 3:18: *„Ci creşteţi în harul şi în cunoaşterea Domnului şi Mântuitorului nostru Isus Cristos. A Lui să fie gloria acum şi în ziua eternităţii. Amin."* 1 Petru 2:2: *„Ca nişte copii născuţi de curând, să doriţi laptele duhovnicesc şi curat, pentru ca prin el să creşteţi..."* Efeseni 4:13-16: *„Până vom ajunge toţi la unirea credinţei şi a cunoaşterii Fiului lui Dumnezeu, la starea de om matur, la înălţimea staturii plinătăţii lui Cristos; ca să nu mai fim copii, plutind încoace şi încolo, purtaţi de orice vânt de învăţătură, prin viclenia oamenilor şi prin şiretenia lor în mijloacele de amăgire; ci, credincioşi adevărului în dragoste, să creştem în toate privinţele, ca să ajungem la Cel care este Capul, Cristos. Din El, tot trupul bine închegat şi strâns legat, prin ceea ce dă fiecare încheietură, îşi primeşte creşterea, potrivit cu lucrarea fiecărei părţi în măsura ei şi se zideşte în dragoste."* Faptele Apostolilor 20:32: „Şi *acum, fraţilor, vă încredinţez în mâna lui Dumnezeu şi a Cuvântului harului Său, care vă poate zidi sufleteşte şi vă poate da moştenirea împreună cu toţi cei sfinţiţi".*
Al şaptelea pas este **trimiterea...** îi cer Domnului să-mi dea putere şi să mă pună în situaţii şi în

împrejurări în care să-L pot mărturisi şi
in viaţa devolională personală
vesti altora. Ioan 20:21: „/sus *le-a zis din nou: «Pace vouă! Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, aşa vă trimit şi Eu pe voi.»"* Matei 28:18-20: „/SMS *S-a apropiat de ei, a vorbit cu ei şi le-a zis: „Toată autoritatea Mi-a fost dată în cer şi pe pământ. Duceţi-vă şi faceţi ucenici din toate naţiunile, botezându-i în Numele Tatălui, şi al Fiului, şi al Sfântului Duh şi învăţându-i să împlinească tot ce v-am poruncit. Şi iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârşitul veacului. Amin."* Matei 20:28: *„Pentru că nici Fiul omului n-a venit să I se slujească, ci El să slujească şi să-Şi dea viaţa ca răscumpărare pentru mulţi."* Galateni 6:1: *„Fraţilor, chiar dacă un om ar cădea deodată în vreo greşeală, voi, care sunteţi spirituali, să-l ridicaţi cu duhul blândeţii. Şi fii atent la tine însuţi, ca să nu fii ispitit şi tu."* Luca 22:32: *„Dar Eu M-am rugat pentru tine, ca să nu se piardă credinţa ta; şi după ce te vei întoarce la Dumnezeu, să îi întăreşti pe fraţii tăi."*
Al optulea pas este glorificarea... îi cer Domnului să-mi îngăduie să trăiesc azi ca să-L glorific. Ieremia 9:23-24: *„Aşa vorbeşte Domnul: «înţeleptul să nu se laude cu înţelepciunea lui, cel tare să nu se laude cu tăria lui, bogatul să nu se laude cu bogăţia lui. Ci cel care se laudă să se laude că are pricepere şi că Mă cunoaşte, că ştie că Eu sunt Domnul care fac milă, judecată şi dreptate pe pământ! Căci în acestea găsesc plăcere Eu», zice Domnul."* 1 Corinteni 10:31: *„Deci fie că mâncaţi, fie că beţi, fie că faceţi altceva, să faceţi totul pentru gloria lui Dumnezeu." 2* Tesaloniceni 1:12: *„Pentru ca Numele Domnului nostru Isus Cristos să fie glorificat în voi şi voi în El, potrivit cu harul Dumnezeului nostru şi al Domnului Isus Cristos."*
EXISTĂ TREI ELEMENTE ESENŢIALE PENTRU O VIAŢĂ
DEVOŢIONALĂ PERSONALĂ DE CALITATE: UN TIMP DE
LINIŞTE, UN LOC LINIŞTIT ŞI UN DUH LINIŞTIT.
Care sunt elementele esenţiale ale timpului devoţional zilnic?
In primul rând, ai nevoie de o Biblie. Există mai multe versiuni şi traduceri ale Bibliei. Eu prefer o Biblie bună de studiu - nu te teme să faci însemnări în Biblia ta.
Apoi, ai nevoie de un caiet pentru devoţiunile zilnice. Notează în acest caiet observaţiile din timpul tău devoţional. Stabileşte-ţi un

plan devoţional personal şi păstrează-l în caiet. Consemnează-ţi experienţele spirituale ş.a. în acest caiet.
De asemenea, vei mai avea nevoie de o listă de rugăciune, pe care poţi s-o ţii tot în caiet. Dr. Stephen Olford sugerează următorul plan. Roagă-te în fiecare zi pentru tine, pentru familia ta şi nevoile voastre etc. în fiecare zi a săptămânii roagă-te pentru domenii specifice: luni - misionari şi pastori, marţi - mulţumire, miercuri -lucrători, joi - obiective, vineri - familii, sâmbătă - sfinţi şi colegi, duminică - păcătoşi.
Pe lângă cele menţionate mai sus, vei avea nevoie de un timp şi un loc în care să se desfăşoare momentele tale de devoţiune... şi de un duh de aşteptare (Marcu 1:35). Byron Paulus, director al Life Action Ministries, spune că există trei elemente esenţiale pentru o viaţă devoţională personală de calitate: un timp de linişte, un loc liniştit şi un duh liniştit.
Ce procedură să urmez în timpul meu devoţional zilnic?
Daţi-mi voie să sugerez următorul tipar:
Hotărăşte-te asupra unui timp devoţional zilnic. Ia-ţi angajamentul să te întâlneşti cu Domnul în fiecare zi. Gândeşte-te care este momentul cel mai potrivit pentru tine. Indiferent dacă acest angajament este unul de început sau este vorba de o înnoire a angajamentului, fă din el un angajament prioritar. Nu te lăsa descurajat de eşecurile din trecut.
Recunoaşte prezenţa lui Dumnezeu - acesta să fie primul tău act conştient. „Doamne, Tu eşti aici şi doresc să mă întâlnesc cu Tine. Vorbeşte, Doamne Isuse, inimii mele" (Ieremia 29:18).
Fă-ţi un plan de citire a Cuvântului lui Dumnezeu. Citeşte Cuvântul lui Dumnezeu în mod personal... cu atenţie... în rugăciune... într-un spirit de aşteptare... şi cu supunere. Citeşte în întregime o carte a Bibliei. Citeşte Biblia ca pe o scrisoare personală din partea lui Dumnezeu.
Elaborează-ţi un plan de memorare a Bibliei şi de meditaţie asupra Cuvântului lui Dumnezeu. Meditează la ce ai citit. Gândeşte-te la ce ai citit... gândeşte dincolo de ce ai citit... vizualizează ce spune Scriptura.
Personalizează mesajul Scripturii în viaţa ta. Trăieşte pe baza lui. (Matei 4:4) Supune-te la tot ce spune Dumnezeu. Consemnează

aceste mesaje într-un jurnal spiritual. Consemnează ce-ţi spune Dumnezeu. Consemnează ce te

călăuzeşte Dumnezeu să faci. Elaborează-ţi un plan de rugăciune.

ÎMPĂRTĂŞEŞTE CUIVA CE FACE DUMNEZEU ÎN VIAŢA TA. FĂ-O ÎN FIECARE ZI.

Daţi-mi voie să vă avertizez că nu va fi uşor să respectaţi zilnic timpul devoţional personal. Vă mărturisesc că păstrarea acestui obicei este o luptă permanentă. Satan vă va ataca în multe feluri pentru a se opune timpului vostru devoţional personal. Costă... dar merită orice sacrificiu. Există prea puţine speranţe să trăieşti o viaţă de biruinţă ca şi creştin dacă nu îţi menţii timpul devoţional zilnic.

Daţi-mi voie să vă încurajez să vă luaţi acest angajament să vă întâlniţi zilnic cu Domnul şi să puneţi bazele unei vieţi devoţionale semnificative. Faceţi din viaţa voastră devoţională personală o prioritate. Dacă nu aţi început niciodată viaţa devoţională personală, faceţi-o acum! Dacă aţi avut în trecut o viaţă devoţională personală dar aţi îngăduit să fie înăbuşită şi acum ea nu mai este o prioritate, reînnoiţi-vă angajamentul acum! Nu vă lăsaţi descurajaţi de eşecurile din trecut. Faceţi din viaţa voastră devoţională personală un angajament continuu. Menţineţi-vă viaţa devoţională personală proaspătă, în fiecare zi. îmi place foarte mult afirmaţia lui Charles Swindoll: „Azi este prima zi din restul vieţii tale." începeţi-vă sau reîncepeţi-vă viaţa devoţională personală şi nu lăsaţi să vă oprească nimic.

Poezia următoare, scrisă de Ralph Cushman, m-a încurajat de multe ori în viaţa mea devoţională:

L-am întâlnit pe Domnul dimineaţa, în cel mai bun moment din zi. Ca soarele I-a răsărit prezenţa Şi gloria-I peste mine-a strălucit.

a Jevoţională personală

Întreaga zi prezenţa-I zăbovi, Cu mine El a stat întreaga zi. Şi am plutit în linişte deplină Pe marea cea de zbucium plină.

Alte vieţi erau bătute şi lovite. Alte vieţi erau adânc nenorocite. Dar vântul ce părea în larg a le abate, Pe noi în pace şi odihnă ne aduce.

Dar alte dimineţi îmi vin în minte - Sunt plin de remuşcări şi de regrete -, Când am slăbit şi eu a mea parămă Şi prezenţa-I a rămas în urmă.

Cred că de-acuma ştiu care e taina -Am învăţat-o după multă rătăcire -, Trebuie să-L cauţi dis-de-dimineaţă De vrei să-ţi fie alături ziua-ntreagă!

depăşirea obstacolelor şi a frustrărilor în viaţa devoţională personală

veţi încerca să vă începeţi sau să vă continuaţi viaţa devoţională zilnică vă veţi confrunta cu numeroase obstacole şi frustrări. Satan vi se va împotrivi şi vă va furniza o sumedenie de motive ca să nu faceţi din viaţa devoţională zilnică o prioritate. Aşa cum L-a ispitit Satan pe Domnul Isus Cristos în viaţa şi lucrarea Sa, cu siguranţă tot aşa ne va ispiti şi pe noi în acest domeniu atât de important al vieţii creştine. Dar în ciuda obstacolelor şi a frustrărilor cu care te confrunţi în viaţa ta devoţională zilnică, poţi avea biruinţă asupra fiecărui obstacol şi a fiecărei frustrări.

VIAŢA DEVOŢIONALĂ PERSONALĂ ESTE CEVA CONTRAR FIRII ŞI NAŞTE ÎMPOTRIVIRE.

Am avut parte de lupte în viaţa mea devoţională, deoarece ea este ceva contrar firii. Firea se împotriveşte acestei activităţi a duhului. Firea noastră spune „nu", „nu acum" sau „nu e nevoie" când este vorba de viaţa devoţionâla zilnică. Am avut parte de lupte în viaţa mea devoţională nu numai pentru că ea este un lucru contrar firii, ci şi pentru că naşte împotrivire. Este un război. Am avut biruinţă în viaţa mea devoţională zilnică atunci când m-am supus stăpânirii Duhului şi am refuzat stăpânirea firii.

Am biruit în confruntarea cu atacurile subtile ale vrăjmaşului pentru că nu i-am dat prilej: „Şi să nu daţi prilej Diavolului", Efeseni 4:27... pentru că i-am recunoscut strategia: „Ca să nu îl lăsăm pe Satan să aibă un câştig de la noi; căci nu suntem în ignoranţă despre planurile lui", 2 Corinteni 2:11... pentru că m-am

OPiaţa devoţională personală

supus lui Dumnezeu: „Supuneţi-vă dar lui Dumnezeu. împotriviţi-vă Diavolului şi el va fugi de la voi", Iacov 4:7... şi pentru că m-am împotrivit Diavolului: „împotriviţi-vă lui tari în credinţă, ştiind că şi fraţii voştri în lume trec prin aceleaşi suferinţe ca voi" 1 Petru 5:9.

Doresc să vă împărtăşesc cu toată sinceritatea câteva din obstacolele şi dificultăţile pe care le-am întâlnit în iniţierea, dezvoltarea şi menţinerea unei vieţi devoţionale personale vii. Sper că acest lucru vă va fi de folos. De asemenea aş dori să vă spun cum reuşesc să obţin victoria asupra acestor obstacole şi dificultăţi.

RECUNOAŞTE IMPORTANŢA ŞI NECESITATEA VIEŢII DEVOŢIONALE PERSONALE.

Lipsa de disciplină este un obstacol şi o dificultate în viaţa devoţională zilnică. Am observat că

numeroşi creştini dau dovadă de neglijenţă şi nesupunere în acest domeniu vital al vieţii creştine, în primii ani ai lucrării mele ca pastor am predicat în multe biserici care foloseau afişiere cu activitatea de studiu biblic şi instruire. Cel mai mic număr de persoane înscrise pe aceste afişiere era întotdeauna cel al credincioşilor care citeau zilnic Biblia. Din momentul în care am recunoscut importanţa vieţii devoţionale zilnice şi mi-am organizat viaţa devoţională personală, am întrebat sute de creştini despre viaţa lor devoţională personală. Un procentaj ridicat dintre ei nu aveau deloc o viaţă devoţională sau nu aveau o viaţă devoţională consecventă.

Cum poţi să depăşeşti lipsa de disciplină în problema vitală a vieţii tale devoţionale? Recunoaşte importanţa şi necesitatea vieţii devoţionale personale. Joseph Parker spune: „Dacă îl iubesc cu adevărat pe Mântuitorul meu, nimic nu mă va putea împiedica să mă întâlnesc personal cu Dumnezeu în fiecare dimineaţă." Oswald Chambers a spus: „Este imposibil ca un credincios, indiferent de experienţa pe care o are, să-şi păstreze relaţia cu Dumnezeu dacă nu va face efortul să petreacă timp cu El. Petrece mult timp cu Dumnezeu; renunţă la alte lucruri, dar nu îl neglija pe El."

Cea mai populară scuză pentru lipsa vieţii devoţionale personale este: „Pur şi simplu nu am timp." Şi cu toate acestea,

fiecare dintre noi beneficiază de acelaşi număr de ore în fiecare zi. Toţi avem 1.440 de minute pe care trebuie să le „consumăm" în fiecare zi. Noi decidem cum să folosim cele 86.400 de secunde ale fiecărei zile, iar modul în care administrăm acest timp este foarte important.

Scriptura pune următoarea întrebare: „Cum vom scăpa noi, dacă stăm nepăsători faţă de o mântuire aşa de mare?" (Evrei 2:3). \ă rog să vă gândiţi la următoarele întrebări: 1) Cum poţi să creşti din punct de vedere spiritual, dacă îţi neglijezi viaţa devoţională personală? 2) Cum poţi avea părtăşie intimă cu Dumnezeu, dacă îţi neglijezi viaţa devoţională personală? 3) Cum poţi respinge atacurile lui Satan asupra vieţii tale, dacă îţi neglijezi viaţa devoţională personală? 4) Cum îl poţi sluji pe Domnul în mod eficient, dacă îţi neglijezi viaţa devoţională personală? 5) Cum I te poţi închina lui Dumnezeu în mod public, dacă îţi neglijezi viaţa devoţională personală? Te îndemn să-ţi faci timp pentru o viaţă devoţională personală vie. Nu neglija acest aspect. Există un imn vechi intitulat „ra-ţi timp să fii sfânt", care exprimă necesitatea şi valoarea vieţii devoţionale personale.

FĂ-ŢI TIMP SĂ FII SFÂNT

Text: William D. Longstaff

Fă-ţi timp să fii sfânt, cu Domnul tău adesea să vorbeşti; Rămâi în El de-a pururi, din Cuvântul Său să te hrăneşti. Fă-ţi prieteni între-ai Săi copii; pe cei slabi să-i ajuţi; în toate să cauţi binecuvântarea - niciodată să nu uiţi.

Fă-ţi timp să fii sfânt, acum când lumea e-n tumult; în taină tu petrece cu Isus timp singur cât mai mult; Privind mereu la Isus, ca El vei deveni, Iar în purtarea ta, amicii chipul Lui îl vor zări.

Fă-ţi timp să fii sfânt, iar El să fie călăuza ta, Nu o lua înaintea Lui, orice s-ar întâmpla; în bucurie ori necaz tu pe El să-L urmezi, Mereu privind la Isus, în Cuvântul Lui să te încrezi.

Fă-ţi timp să fii sfânt, fii calm în sufletul tău; Orice gând şi motiv predând controlului Său; Astfel condus de-al Său Duh spre fântâni de iubire Curând vei fi pregătit pentru cereasca slujire.

O dată ce ai recunoscut importanţa vieţii devoţionale personale, trebuie să iei hotărârea să te disciplinezi şi să dai prioritate iniţierii sau continuării vieţii tale devoţionale. Dacă îţi doreşti să ai o viaţă devoţională personală şi eşti gata să te disciplinezi, vei trăi o adevărată încântare în viaţa ta devoţională personală.

Lipsa de concentrare este un obstacol persistent cu care te vei confrunta în viaţa ta devoţională. Am descoperit că atunci când gândul îmi zboară la altceva şi mi-e greu să-mi menţin mintea, inima şi sentimentele concentrate asupra Domnului în timpul meu devoţional, există câteva acţiuni care mă ajută. Doresc să vă împărtăşesc câteva lucruri care m-au ajutat să-mi menţin atenţia concentrată asupra Domnului în momentele mele de părtăşie intimă cu El.

în primul rând, când simt că gândurile îmi fug în altă parte şi nu mă concentrez asupra Domnului, personalizez promisiunile lui Dumnezeu. Apelez la promisiunea din Proverbe 3:6: „Recunoaşte-L în toate căile tale." Recunosc prezenţa Domnului şi-L fac să fie prioritatea mea. Personalizez Filipeni 4:5: „Domnul este aproape." Prin credinţă recunosc că Domnul este cu mine. Mă pocăiesc de lipsa mea de concentrare şi mă concentrez asupra prezenţei Lui promise alături de mine.

Personalizez Isaia 26:3: „Celui cu inima tare Tu-i chezăşuieşti pacea; da, pacea, căci se încrede în Tine." îi cer Domnului să-mi dea puterea să-mi împiedic mintea să se gândească la alte lucruri şi să o menţin concentrată asupra Lui. Rostesc cuvintele: „Doamne, îmi aţintesc inima şi mintea asupra Ta." Personalizez 2 Corinteni 10:5. îi cer Domnului să mă ajute să fac orice gând „rob ascultării de Cristos". Revendicarea promisiunilor lui Dumnezeu şi rostirea acestora înaintea Lui m-au ajutat să mă concentrez şi mi-au împiedicat gândurile să rătăcească în altă parte.
Oswald Smith mărturiseşte că şi viaţa lui devoţională a fost afectată deseori de astfel de gânduri rătăcitoare. A scăpat însă de această problemă citind cu voce tare din Cuvântul lui Dumnezeu şi rugându-se tot cu voce tare. Unul din numeroasele moduri în care
*<s**d6p&şirea** obstacolelor şi a frustrărilor in viaţa Jevoţionati personală*
Del Fehsenfeld jr. m-a ajutat în viaţa mea de creştin este sugestia lui legat de lipsa lui de concentrare în timpul de devoţiune personală. Când i se părea dificil să se concentreze şi să rămână fixat asupra lui Dumnezeu, asupra Cuvântului Său şi a voii Sale pentru viaţa lui, avea întotdeauna la îndemână o foaie de hârtie şi un creion. Atunci când mintea îi rătăcea la lucrurile pe care trebuia să le facă în ziua respectivă, le nota pe hârtie şi apoi se concentra din nou asupra lui Dumnezeu. La sfârşitul timpului său devoţional cu Dumnezeu, îi cerea Domnului să îi ordoneze lista în funcţie de priorităţi şi să-i organizeze programul pentru ziua respectivă.
Dr. Stephen Olford m-a ajutat mai mult decât oricare altă persoană în viaţa mea devoţională personală. M-a sfătuit să comunic cu Domnul atunci când mintea şi inima rătăcesc la alte lucruri. M-a sfătuit să-I pun lui Dumnezeu următoarele întrebări: „Doamne, ce vrei să-mi spui? E vreo promisiune la care pot să apelez? Un exemplu pe care trebuie să îl urmez? Un păcat pe care trebuie să îl evit? O poruncă de care trebuie să ascult? Un gând nou cu privire la Dumnezeu Tatăl, Dumnezeu Fiul sau Dumnezeu Duhul Sfânt? Un gând nou referitor la Satan? Niciodată să nu treci la următorul pasaj până când nu poţi scrie ce îţi spune Dumnezeu, pentru ca apoi să te rogi pentru lucrurile acelea."
LAUDA NE ADUCE PREZENŢA EVIDENTĂ A LUI DUMNEZEU.
Un alt lucru pe care Dumnezeu m-a învăţat să îl fac atunci când gândurile mele rătăcesc la altele sau nu mă pot concentra în viaţa mea devoţională este să îl laud pe Dumnezeu. Lauda îl aduce pe Dumnezeu la noi. în Psalmul 22:3, psalmistul spune: „Totuşi, Tu eşti Cel sfânt şi Tu locuieşti în mijlocul laudelor lui Israel." Lauda ne aduce prezenţa evidentă a lui Dumnezeu.
Lauda ne aduce în prezenţa lui Dumnezeu. în Psalmul 100:4 suntem încurajaţi: „Intraţi cu laude pe porţile Lui, intraţi cu cântări în curţile Lui! Lăudaţi-L şi binecuvântaţi-I Numele." Când gândurile şi inima rătăcesc departe, concentrează-te din nou asupra lui Dumnezeu prin laude. Evrei 13:15 m-a ajutat să biruiesc lipsa de
OPiaţa Jepojională personală
concentrare în viaţa mea devoţională. Spun cu voce tare acest verset minunat: „Prin El, să îi aducem întotdeauna lui Dumnezeu o jertfă de laudă, adică rodul buzelor care mărturisesc Numele Lui."
Ieşirea din rutină şi **întreruperile** sunt obstacole majore în viaţa devoţională personală. Acestea ar fi perioadele de concediu şi călătoriile lungi. Orice îţi întrerupe viaţa devoţională personală regulată constituie un obstacol pe care trebuie să-1 depăşeşti. Evident, orice te face să pierzi o zi de devoţiune personală cu Dumnezeu este o problemă. Orice lucru care mă face să pierd mai multe zile este o criză majoră. Am depăşit acest obstacol făcând din timpul meu cu Dumnezeu prioritatea numărul unu. Dumnezeu m-a ajutat să protejez aceste momente de parcă nu ar fi existat nimic mai important. De fapt, nimic nu este mai important. Obstacolul ieşirii din rutină şi al întreruperilor poate fi depăşit printr-o înţelegere profundă a necesităţii vitale a întâlnirilor zilnice cu Dumnezeu.
O altă dificultate care trebuie depăşită în viaţa devoţională este **monotonia;** pericolul ca timpul tău cu Dumnezeu să degenereze încet şi treptat într-o experienţă plictisitoare, care să nu-i transforme viaţa. *Monotonia* aceasta impune o abordare nouă a vieţii devoţionale personale.
PETRECE O PERIOADĂ DE TIMP !N POST.
într-un articol apărut în „Disdpleship Journal", Pam Farrell sugera câteva modalităţi de înviorare a timpului de părtăşie:
1. Scrie-I lui Dumnezeu o scrisoare despre viaţa ta.
2. Scrie şi personalizează versetele din Scriptură, inserând numele tău în promisiunile relevante pentru viaţa ta sau pentru lucrurile cu care te confrunţi în acel moment.
3. Eă o „plimbare de laudă". Laudă-L pe Dumnezeu pentru tot ce vezi.
4. Petrece timp cântându-I lui Dumnezeu. Cărţile de imnuri şi de cântări sunt resurse minunate pentru

înviorarea timpului de părtăşie.
obstacolelor şi a frustrărilor in piaţa devo{ională personală
5. Scrie fiecare păcat care încă te mai stăpâneşte. Apoi scrie 1 Ioan 1:9 peste fiecare păcat.
6. Citeşte Scriptura într-o poziţie în care nu o faci în mod normal.
7. Citeşte o traducere diferită a Bibliei.
8. Laudă-L pe Isus de la A la Z. De exemplu: „Isuse, eşti atotputernic... Isuse, eşti bun...". Acest lucru te va determina să te gândeşti bine la cine este Isus şi de ce îl iubeşti şi îl slujeşti.
9. Scrie-ţi rugăciunile către Isus.
10. Eă o listă cu nevoile din viaţa ta. Caută versete care arată cum poate să împlinească Dumnezeu acele nevoi. Scrie-le în dreptul nevoilor tale.
11. Reia notiţele unei predici prin care te-ai simţit binecuvântat, cercetat şi schimbat.
12. Citeşte cântarea ta preferată. Eă-ţi timp şi meditează la fiecare vers al cântării şi la mesajul ei pentru viaţa ta.
13. Petrece o perioadă de timp în post.
14. Petrece un „timp de părtăşie" cu soţia ta sau cu unul dintre copii.
15. Scrie despre relaţia şi părtăşia ta cu Dumnezeu.
16. Memorează versetele legate de umblarea ta personală cu Domnul.
17. înalţă spre Dumnezeu câteva din rugăciunile Bibliei.
18. Foloseşte o carte de meditaţii zilnice.

Când am înţeles că Biblia este scrisoarea personală a lui Dumnezeu adresată mie şi că rugăciunea înseamnă comunicare personală cu Domnul meu, viaţa mea devoţională s-a umplut de încântare, aventură şi satisfacţii.

O altă piedică în viaţa devoţională personală este **graba.** Samuel Chadwick a spus: „Graba ucide rugăciunea." La fel de bine se poate spune că ucide şi viaţa devoţională personală. Stilul de viaţă al restaurantelor fast-food şi al autostrăzilor ultrarapide a invadat şi vieţile creştinilor. în zilele noastre oamenii rareori mai sunt dispuşi să aştepte ceva sau pe cineva.

personali

Una din problemele majore cu care vă veţi confrunta în viaţa devoţională personală este pericolul să vă aruncaţi grăbiţi în timpul de părtăşie cu Dumnezeu şi să treceţi la fel de grăbiţi prin el. Am descoperit că nimic nu este la fel de important pentru creşterea şi bunăstarea mea spirituală ca viaţa mea devoţională personală. Din pricina importanţei pe care o are, nu îmi pot permite să mă grăbesc în timpul meu de părtăşie cu Dumnezeu. Din experienţa mea am constatat că de fiecare dată când trec grăbit prin timpul meu devoţional personal, trec pe lângă Dumnezeu.

Tot din experienţa mea am învăţat că atunci când trec grăbit prin timpul devoţional personal nu sunt pregătit pentru necazurile, încercările, ispitele şi sarcinile cu care mă confrunt pe parcursul zilei.

Următoarea poezie exprimă cât este de important să nu treci grăbit prin timpul tău devoţional cu Dumnezeu.

într-o dimineaţă m-am trezit
Şi mi-am început ziua grăbit;
Aveam atâtea lucruri de făcut
încât timp de rugăciune n-am mai avut.
Problemele se revărsau asupra mea •
Şi fiecare era parcă tot mai grea.
M-am întrebat: „De ce nu mă ajută Dumnezeu?"
Şi mi-a răspuns: „Nu ai cerut, copilul meu."
Voiam să văd frumuseţe şi bucurie,
Dar ziua se scurgea întunecată şi cenuşie.
„De ce nu îmi arată Dumnezeu?", m-am întrebat.
Şi El mi-a spus: „Copile, nu ai căutat."
Să intru în prezenţa Lui am încercat,
Dar nici o cheie lacătul n-a descuiat.
Cu blândeţe şi iubire Domnul m-a mustrat:
„Copilul meu, să baţi tu ai uitat."
în dimineaţa aceasta devreme m-am trezit
Şi înainte de-a începe ziua m-am oprit.
Aveam atâtea azi de realizat -
Mi-am făcut timp şi-n rugă m-am plecat.

(Anonim)
Mai multe versete m-au îndrumat şi m-au ajutat să depăşesc obstacolul grabei în viaţa mea devoţională. M-am supus poruncii din Isaia 40:31 şi acest lucru m-a ajutat. în acest pasaj Dumnezeu
depăşirea obstacolelor si a frustrărilor în via{a Jevoţională personală
promite: „Dar cei care se încred în Domnul îşi înnoiesc puterea, ei zboară ca vulturii; aleargă şi nu obosesc, umblă şi nu ostenesc."
In Psalmul 46:10, Dumnezeu spune: „Opriţi-vă şi să ştiţi că Eu sunt Dumnezeu." E nevoie de timp pentru a-ţi linişti inima şi mintea în vederea părtăşiei cu Dumnezeu. Eu îmi încep timpul devoţional spunându-i Domnului: „Doamne, vreau să mă întâlnesc cu Tine. Am nevoie de Tine. Nu pot şi nu vreau să înfrunt această zi înainte să stau de vorbă cu Tine... înainte să ajung la Tine... aşadar, oricât de mult ar dura, sunt aici să mă întâlnesc cu Tine." Uneori îi spun Domnului: „Doamne, nu mă mişc de aici până nu vii să-mi vorbeşti."
CĂUTAREA LUI DUMNEZEU NU ESTE CEVA CE POATE FI GRĂBIT. ESTE CEVA CE TREBUIE TRĂIT ÎN INIMĂ.
Da vid spune în Psalmul 63:1: „Dumnezeule, Tu eşti Dumnezeul meu, pe Tine Te caut! îmi însetează sufletul după Tine, îmi tânjeşte trupul după Tine, într-un pământ sec, uscat şi fără apă." Dumnezeu vorbeşte prin Ieremia în 29:13: „Mă veţi căuta şi Mă veţi găsi, dacă Mă veţi căuta cu toată inima." Aceste versete m-au ajutat să înţeleg prioritatea timpului meu devoţional cu Dumnezeu. Căutarea lui Dumnezeu nu este ceva ce poate fi grăbit. Este ceva ce trebuie trăit în inimă, iar astfel de lucruri cer timp.
Un alt obstacol îl constituie descurajarea în perioadele de secetă din umblarea ta de credincios şi în viaţa ta devoţională. Am învăţat că pot să am stabilitate doar în măsura în care viaţa mea este înrădăcinată într-o relaţie şi părtăşie zilnică cu Cristos. Cu toţii ne luptăm cu perioade de secetă în vieţile noastre devoţionale. Am înfruntat aceste perioade dificile de secetă în diferite moduri.
Am personalizat promisiunile lui Dumnezeu inserând în ele numele meu, iar acest lucru mi-a înviorat viaţa devoţională personală. De exemplu, personalizez 2 Timotei 1:7 astfel: „Doamne, Tu nu mi-a dat mie (Bobby) un duh de frică, ci de putere, de dragoste şi de înţelepciune". Psalmul 84:11 îl personalizez în felul următor: „Doamne, nu mă vei lipsi pe mine (Bobby) de nici un bine dacă duc o viaţă fără prihană."
90
91
Q?ia(a devoţională personală
O altă metodă de depăşire a perioadelor de secetă spirituală este să te rogi Psalmul 139:23, 24: „Cercetează-mă, Dumnezeule, şi cunoaşte-mi inima! încearcă-mă şi cunoaşte-mi gândurile! Vezi dacă sunt pe o cale rea şi du-mă pe calea veşniciei!" După această rugăciune notez fiecare păcat pe care mi-1 descoperă Dumnezeu. Apoi mărturisesc fiecare păcat, aşa cum mă învaţă 1 Ioan 1:9. Rezolvând problema păcatelor din viaţa mea, „cazierul" meu este şters în ochii lui Dumnezeu şi primesc apă proaspătă pentru perioada de secetă.
Citeşte o traducere diferită a Bibliei. Citirea unei alte traduceri sau compararea unor traduceri diferite îţi stimulează percepţia şi vei găsi lucruri noi în Scriptură. Deoarece privirea nu îţi va fi atrasă de notele sau pasajele subliniate pe parcursul studiilor şi al lecturilor devoţionale anterioare, Scriptura ţi se va părea la fel de frumoasă şi de atrăgătoare ca zăpada proaspăt căzută într-o dimineaţă rece de iarnă.
Fa o listă cu problemele şi nevoile din viaţa ta. în timp ce citeşti Cuvântul lui Dumnezeu şi te rogi, notează promisiunile care au legătură cu nevoile tale şi soluţiile pe care le dă Dumnezeu pentru rezolvarea problemelor tale.
Posteşte o vreme - abţine-te de la mâncare, de la televizor sau de la un hobby pentru a petrece mai mult timp cu Dumnezeu. în această carte voi dedica un capitol întreg locului pe care îl ocupă postul în viaţa devoţională personală.
Un alt obstacol în viaţa devoţională personală este **neaplicarea sau nepersonalizarea Cuvântul lui Dumnezeu la viaţa ta.** Viaţa devoţională personală nu este un scop în sine. Scopul ei este să-ţi dezvolte obiceiul de a te pregăti să te întâlneşti cu Dumnezeu... de a aştepta să-L experimentezi pe Dumnezeu... de a te concentra asupra lui Dumnezeu... şi de a aplica la viaţa ta ce îţi spune Dumnezeu.
ADEVĂRUL TREBUIE TRĂIT, NU DOAR ÎNVĂŢAT.
Problema care se pune nu e aceea a citirii zilnice din Cuvântul lui Dumnezeu şi a rugăciunii zilnice... şi nici a cât de mult citeşti sau

cât de mult timp te rogi. Problema se reduce la interiorizarea, personalizarea şi aplicarea Cuvântului lui Dumnezeu la viaţa ta şi la împrejurările în care te afli. Evrei 4:2 m-a ajutat să personalizez şi să aplic Cuvântul lui Dumnezeu în viaţa mea. în acest pasaj, Pavel spune: „Cuvântul, care le-a fost predicat, nu le-a ajutat la nimic, pentru că n-a găsit credinţă la cei care l-au auzit." Credinţa este răspunsul meu personal şi activ la promisiunile lui Dumnezeu, că va împlini nevoile din viaţa mea.
Un alt pasaj care m-a ajutat să aplic Scriptura la viaţa mea este Psalmul 119:11. Psalmistul spune: „Strâng Cuvântul Iau în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta!" îi cer lui Dumnezeu să-mi pătrundă mintea şi inima cu Cuvântul Său. Apoi îi cer să lase Cuvântul Său să locuiască în inima mea. Personalizând şi aplicând Cuvântul lui Dumnezeu în viaţa mea sunt înviorat şi trăiesc o viaţă de părtăşie cu Dumnezeu şi de biruinţă asupra păcatului, a sinelui şi a lui Satan.
într-un moment crucial din viaţa mea de creştin, Dumnezeu mi-a pus pe inimă următorul gând: „Adevărul trebuie trăit, nu doar învăţat." Am auzit odată un om al lui Dumnezeu spunând: „Crezi doar acea parte a Cuvântului lui Dumnezeu pe care o personalizezi şi o aplici la viaţa ta." Personalizarea Cuvântului lui Dumnezeu în viaţa mea a devenit scopul şi bucuria vieţii mele.
Un pericol şi un obstacol subtil în viaţa devoţională personală este **lipsa rugăciunii.** Rugăciunea din viaţa devoţională personală este uneori omisă sau i se acordă un rol nesemnificativ. Charles Finney spunea: „Nimic nu se realizează mai greu şi mai rar în toată religia creştină ca o inimă care se roagă." O viaţă de rugăciune redusă este o problemă majoră în viaţa devoţională personală. Samuel Chadwick spunea: „Singura preocupare a Diavolului este să îi împiedice pe creştini să se roage. Nu se teme deloc de studiile din care lipseşte rugăciunea, de lucrările lipsite de rugăciune, de slujirea lipsită de rugăciune. El râde de truda noastră, batjocoreşte înţelepciunea noastră, însă tremură când ne rugăm." Una din principalele strategii ale lui Satan este să ne facă să nu ne rugăm... să încetăm să ne rugăm... să acordăm mai puţin timp rugăciunii. Graham Scroggie a spus: „O viaţă dedicată rugăciunii este o viaţă plină de putere. O viaţă lipsită de rugăciune este întotdeauna o viaţă lipsită de putere." Lipsa rugăciunii înseamnă să te rogi mai puţin decât ar trebui; mai puţin decât Tatăl ar dori; mai puţin decât ştii că ar trebui.

Lipsa rugăciunii este un păcat. 1 Samuel 12:23 spune: „Departe iarăşi de mine să păcătuiesc împotriva Domnului, încetând să mă rog pentru voi." Lipsa rugăciunii este un păcat împotriva Persoanei lui Dumnezeu, a planului şi a scopului lui Dumnezeu, a promisiunilor lui Dumnezeu, a puterii lui Dumnezeu şi a poporului lui Dumnezeu.
Dumnezeu m-a învăţat câteva adevăruri revoluţionare despre lipsa rugăciunii legat de viaţa mea devoţională:
1. Lipsa rugăciunii te va face să cazi şi să falimentezi în viaţa ta de creştin. în Luca 18:1, Isus spune: „Trebuie să se roage neîncetat şi să nu renunţe."
2. Lipsa rugăciunii te va face să te bazezi pe fire. Lipsa rugăciunii este o declaraţie de autosuficienţă. Isus spune: „Duhul este acela care dă viaţă, carnea nu foloseşte la nimic" (Ioan 6:63). Apostolul Pavel spune: „Faceţi tot timpul, prin Duhul, tot felul de rugăciuni şi cereri" (Efeseni 6:18).
3. Lipsa rugăciunii este o invitaţie deschisă pentru Diavol... pentru înşelare. „Nu aveţi, pentru că nu cereţi" (Iacov 4:2). „Supuneţi-vă dar lui Dumnezeu. împotriviţi-vă Diavolului şi el va fugi de la voi" (Iacov 4:7).
4. Lipsa rugăciunii duce la pierderea puterii spirituale. în Matei 17:19 ucenicii L-au întrebat pe Isus de ce sunt lipsiţi de putere când se confruntă cu forţele demonice. Isus le-a răspuns cu următoarele cuvinte: „Dar acest soi de demoni nu iese afară decât cu rugăciune şi cu post" (Matei 17:21)
5. Lipsa rugăciunii te va face să pierzi călăuzirea şi conducerea Duhului. Isus a spus: „Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, vă va călăuzi în tot adevărul" (Ioan 16:13). în 1 Tesaloniceni 5:17 şi 19, Pavel a făcut o legătură între lipsa rugăciunii şi stingerea Duhului: „Rugaţi-vă neîncetat", versetul 17 şi: „Nu stingeţi Duhul", versetul 19.
6. Lipsa rugăciunii duce la dezbinare şi lipsă de unitate între oamenii lui Dumnezeu. în Epistola lui Iacov, acesta ne îndeamnă: „Rugaţi-vă unii pentru alţii, ca să fiţi vindecaţi" (Iacov 5:16). Cuvântul „vindecaţi" include atât vindecarea relaţiilor, cât şi vindecarea trupului.
7. Lipsa rugăciunii aduce descurajare, dezamăgire şi înfrângere în viaţa ta. în Psalmul 42, David pune

de două ori întrebarea „Pentru
94

obstacolelor şi a frustrărilor in viaja Jepojianală personală

ce te mâhneşti, suflete?", în versetul 5 şi în versetul 11. între aceste două versete, David arată care este soluţia la mâhnirea sufletului său: „înălţăm o rugăciune Dumnezeului vieţii mele", versetul 8.

8. Lipsa rugăciunii provoacă teamă şi lipsă de îndrăzneală. în Biserica primară din Noul Testament, „după ce s-au rugat ei (ucenicii), s-a cutremurat locul unde erau adunaţi; toţi s-au umplut de Duhul Sfânt şi vesteau Cuvântul lui Dumnezeu cu îndrăzneală" (Fapte 4:31). Când nu ne rugăm, suntem prinşi în ghearele unui duh de teamă şi neputinţă. Pavel a confirmat acest adevăr în 2 Timotei 1:7, când a spus: „Căci Dumnezeu nu ne-a dat un duh de frică, ci de putere, de dragoste şi de înţelepciune". Dr. Stephen Olford mi-a oferit soluţia sa la problema lipsei de rugăciune: „Roagă-te când simţi dorinţa să te rogi. Roagă-te când nu simţi dorinţa să te rogi. Roagă-te până simţi dorinţa să te rogi."

Lipsa rugăciunii trebuie recunoscută ca păcat, trebuie mărturisită şi abandonată. Rugăciunea trebuie să devină o parte vitală a vieţii tale devoţionale personale pentru că este calea lăsată de Dumnezeu ca să-I cunoaştem şi să-I împlinim voia... pentru că Dumnezeu ne-a poruncit să ne rugăm... pentru că Isus S-a rugat... pentru că rugăciunea este exemplul pe care ni 1-a lăsat Biserica creştină primară... pentru că rugăciunea este singura modalitate de a vorbi cu Dumnezeu.

Este esenţial să facem din rugăciune o parte vitală a vieţii devoţionale personale. George Mueller a spus: „îl cunosc pe Domnul meu de cincizeci şi şapte de ani şi nu a trecut nici măcar o zi în care să nu fi obţinut o audienţă la Rege."

Dumnezeu m-a învăţat câteva adevăruri preţioase despre rugăciune, adevăruri care m-au călăuzit în viaţa mea devoţională personală:

1. **Vorbeşte-I lui Dumnezeu ca Tatălui tău** - Matei 6:9: „Tatăl nostru"; Romani 8:15: „Şi voi n-aţi primit un duh de robie ca să mai aveţi frică, ci aţi primit un Duh de înfiere care ne face să strigăm: «Ava!», adică: «Tată!»"

2. Vorbeşte-I lui Dumnezeu ca un fiu - Galateni 3:26: „Căci toţi sunteţi fii ai lui Dumnezeu, prin credinţa lui Cristos Isus"; Galateni 4:6-7: „Şi pentru că sunteţi fii, Dumnezeu ne-a trimis în inimă Duhul Fiului Său, care strigă: «Ava!», adică: «Tată!» Aşa că nu mai eşti sclav, ci fiu..."

95

OPiaja devoţ/anală personală

3. Vorbeşte-I lui Dumnezeu în Numele Fiului Său, Isus - „Şi orice veţi cere în Numele Meu voi face, pentru ca Tatăl să fie glorificat în Fiul. Dacă veţi cere ceva în Numele Meu, voi face", Ioan 14:13-14. „Nu voi M-aţi ales pe Mine, ci Eu v-am ales pe voi şi v-am destinat să mergeţi şi să aduceţi rod, şi rodul vostru să rămână, pentru ca orice veţi cere de la Tatăl, în Numele Meu, să vă dea", Ioan 15:16. „Orice veţi cere de la Tatăl în Numele Meu vă va da", Ioan 16:23-24. „Căci prin El şi unii şi alţii avem intrare la Tatăl, într-un Duh", Efeseni 2:18.

Numele reprezintă persoana. Numele vorbeşte despre caracterul, calităţile, poziţia, autoritatea Lui... Să ne rugăm fiind una cu Cristos... Să ne declarăm dependenţa de El.

4. **Vorbeşte-I lui Dumnezeu cu ajutorul Duhului Sfânt** -

Romani 8:26-27: „Şi tot astfel şi Duhul ne ajută în slăbiciunea noastră... Dar însuşi Duhul mijloceşte pentru noi..."

5. **Vorbeşte-I lui Dumnezeu cu încredere, credinţă, aşteptare şi îndrăzneală** - Evrei 11:6: „Cine se apropie de Dumnezeu trebuie să creadă că El există."

Marcu 9:23: „Tu zici: «Dacă poţi!»... Toate lucrurile sunt **cu** putinţă celui care crede!"

Marcu 11:24: „De aceea vă spun că orice lucru veţi cere când vă rugaţi, să credeţi că l-aţi şi primit şi-1 veţi avea."

Matei 21:22: „Tot ce veţi cere cu credinţă, prin rugăciune, veţi primi."

Iacov 1:5-7 ... Iacov 5:15: „rugăciunea făcută cu credinţă".

Evrei 4:14-16 ... „Să ne apropiem, deci, cu deplină încredere de tronul harului."

6. **Vorbeşte-I lui Dumnezeu într-un duh de mulţumire şi laudă** - Psalmul 100:2-4: „Intraţi cu laude pe porţile Lui, intraţi cu cântări în curţile Lui!"; Evrei 13:15: „Prin El, să îi aducem întotdeauna lui Dumnezeu o jertfă de laudă, adică rodul buzelor care mărturisesc Numele Lui."

7. **Vorbeşte-I lui Dumnezeu cu o viaţă curată** - Proverbe 15:8: „Rugăciunea celor fără prihană îi

este plăcută";
96
obstacolelor şi a frustrărilor in viaţa Jevoţională personală
Proverbe 15:29: „Domnul Se depărtează de cei răi, dar ascultă rugăciunea celor drepţi"; Psalmul 4:3: „Să ştiţi că Domnul Şi-a ales un om pe care-1 iubeşte: Domnul aude când strig către El."
8. **Vorbeşte-I lui Dumnezeu sincer şi deschis** - Evrei 5:7: „...în zilele vieţii Sale pământeşti, aducând rugăciuni şi cereri cu strigăte mari şi cu lacrimi către Cel care putea să-L scape..."; Iacov 5:16: „Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui drept."
9. **Vorbeşte-I lui Dumnezeu consecvent şi perseverent** -
Secretul vieţii lui George Mueller este că a învăţat nu numai să se roage, ci şi să nu renunţe niciodată la rugăciune. Luca 11:5-8: „perseverenţă"; 1 Tesaloniceni 5:17: „Rugaţi-vă neîncetat"; Luca 18:1: „Trebuie să se roage neîncetat şi să nu renunţe"; Coloseni 4:2: „Perseveraţi în rugăciune, vegheaţi în ea cu mulţumiri." Billy Graham spune: „Indiferent cât de întunecată şi disperată ar părea o situaţie, nu înceta niciodată să te rogi."
10. **Vorbeşte-I lui Dumnezeu pe baza Cuvântului Său şi a voii Sale** - Ioan 15:7: „Dacă rămâneţi în Mine şi dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereţi orice veţi vrea şi vi se va da"; 1 Ioan 5:14-15: „Să cerem după voia **Lui."**
11. **Vorbeşte-I lui Dumnezeu ca să-L glorifici** - Ioan 14:13: „Pentru ca Tatăl să fie glorificat în Fiul"; 1 Ioan 3:22: „Şi orice vom cere vom primi de la El, fiindcă împlinim poruncile Lui şi facem ce este plăcut înaintea Lui." O. Hallesby a spus: „Legea fundamentală a rugăciunii este aceasta: Rugăciunea a fost dată şi poruncită cu scopul de a-L glorifica pe Dumnezeu. Dacă folosim rugăciunea nu ca să smulgem de la Dumnezeu avantaje pentru cei dragi ai noştri sau pentru noi înşine, ci ca să invocăm acele lucruri care vor aduce glorie Numelui Său, atunci vom vedea împlinindu-se cele mai îndrăzneţe promisiuni ale Bibliei cu privire la rugăciune. Vom vedea asemenea răspunsuri la rugăciuni, cum nu am crezut niciodată că ar fi posibile."
Una din cele mai minunate experienţe din viaţa mea a fost să învăţ să mă rog pentru gloria lui Dumnezeu. Tatăl meu nu era creştin.
97
OPiaţa Jevolională personală
Lucra printre oameni care erau membri în biserică, dar care nu trăiau o viaţă de creştini. Nu avea încredere în creştini. M-am rugat din toată inima ca tatăl meu să fie mântuit şi ca mama mea să aibă o familie creştină. Rugându-mă pentru tatăl meu, nu mi-am dat seama că mă rugam în mod egoist pentru mântuirea lui. în timp ce mă rugam împreună cu un laic, Robert Dickerson, acesta mi-a spus că mă rugam cu o motivaţie greşită pentru mântuirea tatălui meu. Nu voi uita niciodată cuvintele lui: „Bobby, trebuie să te rogi ca tatăl tău să fie mântuit pentru gloria lui Dumnezeu." Rugându-ne împreună, L-am rugat pe Dumnezeu să mă înveţe cum să mă rog pentru gloria Lui. Am început atunci să descopăr versete ca Ioan 14:13: „Orice veţi cere în Numele Meu voi face pentru ca Tatăl să fie glorificat în Fiul." M-am rugat timp de doi ani pentru mântuirea tatălui meu, motivul specific fiind ca mântuirea lui să-I aducă glorie lui Dumnezeu. Când tatăl meu a fost spitalizat din cauza unei insuficienţe cardiace, Robert Dickerson, omul care mă învăţase să mă rog pentru gloria lui Dumnezeu, 1-a condus la Cristos şi tata a primit o inimă nouă pentru gloria lui Dumnezeu.
în cartea sa, *Discipline of a Godly Man,* Kent Hughes are câteva sugestii utile cu privire la rugăciune: Fiecare creştin ar trebui să aibă o listă de rugăciune, pe care să se afle, printre altele, numele membrilor familiei sale şi - dacă este căsătorit - ale soţului/soţiei şi ale copiilor. In plus, lista ar trebui să fie detaliată, să cuprindă informaţii personale sub numele celor mai apropiaţi. Am descoperit că pot să-mi menţin lista actualizată dacă pun bileţele adezive sub fiecare cap de listă.
Lista mea zilnică de rugăciune cuprinde următoarele capete de coloană, fiecare incluzând mai multe detalii: *familie, personal, secretare şi paznici, bolnavi, întristaţi, evenimente importante, probleme curente, lucrări, închinare săptămânală, noi credincioşi, lista de misiune.*
Pe lângă lista zilnică, mai am încă patru liste pe care încerc să le parcurg o dată pe săptămână. Lista unu cuprinde: *bolnavi, cereri personale din partea altora, evanghelizare, luptă spirituală.* Lista a doua cuprinde: *lumea, Statele Unite, viaţa personală, calităţi personale necesare.* Lista a treia cuprinde: *conducători creştini, pastori, lucrări viitoare, viziune.* Lista a patra cuprinde: *autorităţile guvernamentale (la nivel federal, statal şi local).*
Sincer să fiu, nu m-aş descurca deloc fără o listă de rugăciune; nu numai pentru că aceasta îmi ţine în frâu mintea care tinde să

rătăcească altundeva, ci şi pentru că astfel sunt sigur că nu neglijez lucrurile care sunt importante pentru mine, inclusiv numeroasele cereri pentru rugăciuni personale pe care le primesc. Pară o listă de rugăciune promisiunile mele de a mă ruga pentru alţii ar fi doar vorbe goale. în plus, lista de rugăciune este perfectă pentru a ţine o evidenţă a răspunsurilor la rugăciuni. Dr. Sumner Wemp spune: „Dacă vrei să ai o viaţă de rugăciune eficientă, trebuie să ai o listă de rugăciune. Lista de rugăciune mi-a transformat viaţa de rugăciune. Datorită listei mele de rugăciune petrec cel puţin una sau două ore pe zi în rugăciune. Atât îmi ia să parcurg listele în rugăciune. Apoi nu mai vreau să mă opresc din pricina bucuriei pe care mi-o aduce rugăciunea."

LISTA DE RUGĂCIUNE MI-A TRANSFORMAT VIAŢA DE RUGĂCIUNE.

Când mă gândesc la viaţa mea devoţională personală, cele patru piedici majore cu care mă confrunt sunt: lipsa pregătirii pentru întâlnirea cu Dumnezeu, lipsa aşteptărilor de la Dumnezeu, lipsa concentrării asupra Lui şi lipsa aplicării celor spuse de El.

Atunci când mă confrunt cu obstacole şi frustrări în viaţa devoţională personală, mă rog următoarea rugăciune: „Dumnezeule Atotputernic, în aceste clipe de linişte caut părtăşia cu Tine. Mă îndepărtez de agitaţia şi tumultul zilnic, de zgomotele discordante ale lumii, de laudele şi învinuirile oamenilor, de gândurile confuze şi de închipuirile deşarte ale inimii mele şi caut liniştea prezenţei Tale."

Dezvoltarea unei vieţi devoţionale se aseamănă cu zidirea unei case. începi de la fundaţie şi construieşti în sus. Nu te aştepţi să termini de construit casa într-o singură zi. O viaţă devoţională bogată nu se obţine imediat doar pentru că aşa vrem noi. Viaţa noastră devoţională va creşte pe măsură ce ne confruntăm cu obstacole şi frustrări, în spiritul versetului din Galateni 6:9: „Să nu obosim în facerea binelui; căci la timpul potrivit vom secera, dacă nu vom cădea de oboseală." Depăşirea obstacolelor în viaţa devoţională personală va fi o experienţă care îţi va schimba viaţa. Ea va dezvolta în tine un mesaj al vieţii.

fostul // viaţa devoţională personală

[e] l[oc] ocupă postul în viaţa devoţională personală? Isaia 58 ne învaţă că postul înseamnă mai mult decât abţinerea de la mâncare. Este o experienţă spirituală profundă, care îţi schimbă viaţa. Postul nu se reduce la a te abţine de la mâncare timp de câteva ore sau zile; postul este o schimbare a inimii. Scopul suprem al postului este apropierea de Dumnezeu. Astfel, practica postului este cu adevărat una din cheile pentru o relaţie minunată intimă cu Dumnezeu. Am descoperit că postul are o valoare vitală în viaţa mea de creştin şi în viaţa mea devoţională personală.

în cartea sa, *Spiritual Disciplines for the Christian,* Donald Whitney scrie: „Postul este abţinerea voluntară de la mâncare a creştinului, în scopuri spirituale." Charles Stanley spune: „Scopul postului este să ne dăruim în întregime lui Dumnezeu, pentru ca El să aibă libertate deplină în noi." Tom Elliff spune: „Postul este în principal un mijloc de pregătire a inimii când ne plecăm înaintea Lui. Atunci când este practicat corect, postul produce o sensibilitate sporită faţă de Dumnezeu, un timp suplimentar de părtăşie cu El şi o disponibilitate mai mare de a coopera cu El."

însăşi noţiunea de post pare ciudată pentru cei mai mulţi creştini din secolul al XX-lea. Postul se regăseşte de şaptezeci şi cinci de ori în Biblie - de patruzeci şi patru de ori în Vechiul Testament şi de treizeci şi unu de ori în Noul Testament. Termenul folosit în Vechiul Testament pentru post înseamnă **a-ţi acoperi gura.** Termenul folosit în Noul Testament înseamnă **a nu mânca, a te abţine de la mâncare.** Postul este abstinenţă cu un scop spiritual. înseamnă abstinenţă de la orice ar împiedica părtăşia noastră cu Dumnezeu. Postul este expresia fizică a unei inimii flămânde după prezenţa lui Isus. Postul este expresia sufletului flămând după Dumnezeu... după părtăşie... după intimitate. Postul este practica renunţării la sine, în mod specific a abţinerii de la mâncare sau de la alte plăceri în vederea concentrării asupra

domeniului spiritual. Accentul cade nu asupra abţinerii de la plăcerile materiale, ci mai degrabă asupra punerii pe primul loc a preocupărilor spirituale. Postul subliniază convingerea noastră că acordăm o mai mare importanţă realităţilor spirituale decât celor fizice. Postul este o parte normală a vieţii de creştin (Matei 6:16). El nu trebuie ţinut pentru demonstrarea sau etalarea spiritualităţii personale (Matei 6:16). Postul trebuie ţinut în faţa Tatălui (Matei 6:18) şi are valoare retributivă. Dumnezeu răsplăteşte postul când este ţinut cu scopuri şi motive corecte (Matei 6:18).

Ioan Gură de Aur, episcopul Constantinopolului în secolul al IV-lea, a descris postul după cum urmează: „Postul este - în măsura în care ţine de noi - o imitare a îngerilor, o dispreţuire a lucrurilor prezente, o şcoală a rugăciunii, o hrană a sufletului, o înfrânare a gurii, o scădere a concupiscenţei: el domoleşte furia, astâmpără mânia, linişteşte furtunile firii. Prin post omul dobândeşte un comportament calm, libertatea să-şi folosească limba şi o bună înţelegere a minţii lui."
Moise, Ana, Samuel, Neemia, Estera, Ezra, David, Ilie, Daniel şi mulţi alţii au practicat postul în vremea Vechiului Testament. Isus a postit (Luca 4:1-12), membrii Bisericii nou-testamentare au postit şi ei (Fapte 13:1-4; Fapte 14:23), la fel şi Pavel (2 Corinteni 11:27). Studiind istoria vedem că efectiv toţi conducătorii creştini însemnaţi au postit. Reformatorii ca Martin Luther, Jean Calvin sau John Knox şi conducătorii trezirilor spirituale precum Jonathan Edwards, George Whitefield, John Wesley, David Brainerd şi Charles Wesley au practicat postul ca mod de viaţă.
Jonathan Edwards a postit douăzeci şi două de ore înainte să-şi rostească predica „Păcătoşii în mâna unui Dumnezeu mânios". Billy Graham a postit şi s-a rugat pe parcursul cruciadei sale în Anglia. în timpul mişcării americane de trezire prin rugăciune din 1858, oamenii de afaceri americani au postit în timpul pauzei de masă şi au participat la întâlniri de rugăciune în bisericile aflate în apropierea locului lor de muncă. James şi Shirley Dobson, fondatorii şi conducătorii organizaţiei „Focus on the Family", au postit o zi pe săptămână pentru viaţa spirituală a copiilor lor.
Postul este un element de susţinere a vieţii devoţionale personale. Motivele şi scopurile postului sunt identice cu cele ale vieţii devoţionale personale.
fostul si viaţa d&poţionalâ personala
Motivele care m-au determinat pe mine să postesc sunt:
1. O foame mai profundă după Dumnezeu... după părtăşie şi intimitate cu Dumnezeu. Postul m-a făcut mai sensibil la Dumnezeu şi mai dornic de o părtăşie mai profundă cu El. Filipeni 3:10 exprimă foamea mea: „Şi să-L cunosc pe El şi puterea învierii Lui şi părtăşia suferinţelor Lui şi să mă fac asemenea cu moartea Lui."
2. Dorinţă de a sta la dispoziţia lui Dumnezeu, de a putea fi folosit şi uns de El. Motivul pentru care postesc este să fiu mai mult la dispoziţia lui Dumnezeu.
3. Nevoia de disciplină în viaţa mea. Disciplina postului asociată cu viaţa mea devoţională m-a ajutat să fiu biruitor şi consecvent în domeniile slabe şi lipsite de disciplină din viaţa mea.
4. Ca să descopăr voia lui Dumnezeu în viaţa mea. Când posteşti şi te rogi, Dumnezeu îţi limpezeşte înţelegerea. Călăuzirea Lui devine clară şi poţi să urmezi voia lui Dumnezeu în deplină siguranţă şi binecuvântare. înainte de a deveni pastorul bisericii pe care o păstoresc în prezent, am petrecut trei zile în post şi în rugăciune, căutând călăuzirea lui Dumnezeu în Cuvântul Său. De multe ori în anii care au trecut, când a fost nevoie să se ia o decizie cu privire la voia lui Dumnezeu, am descoperit voia Lui într-o perioadă de post asociată vieţii mele devoţionale personale.
5. Pentru intervenţia lui Dumnezeu în circumstanţe, probleme şi nevoi. Când am postit în legătură cu anumite situaţii, probleme şi nevoi, Dumnezeu m-a ajutat să trec prin acele experienţe. M-a învăţat câte ceva despre Sine şi despre mine. Mi-a dat har şi călăuzire în fiecare situaţie.
6. Pentru înţelegerea Scripturii. Intensitatea şi sensibilitatea minţii şi voinţei mele faţă de Dumnezeu şi Cuvântul Său sporesc în perioadele de post asociate cu viaţa mea devoţională. Cuvântul lui Dumnezeu devine mai personal, mai puternic şi mai preţios pentru mine.
7. Rezolvarea problemei ispitelor şi a păcatului în anumite domenii din viaţa mea. John Piper spune că menirea

postului este să înfometeze păcatul, nu pe noi. Dacă există în viaţa ta o sursă de păcat nerezolvat, postul ţinut pentru acel păcat îi va zdrobi puterea în viaţa ta. Postul nu este necesar de fiecare dată când înfruntăm păcatul, dar slujeşte ca semn exterior al unei căinţe şi dureri autentice pentru acel păcat. îi arată lui Dumnezeu că suntem mai preocupaţi de corectarea relaţiei noastre cu El decât de împlinirea poftelor noastre trupeşti.
8. Pentru o viaţă de rugăciune mai eficientă. Postul asociat cu viaţa mea devoţională m-a învăţat să aştept răspunsul Domnului, să-L caut pe El şi voia Lui în fiecare domeniu şi aspect al vieţii mele şi să perseverez în rugăciune cu mulţumiri.

9. Pentru examinarea spirituală a vieţii mele. Postul asociat cu viaţa mea devoţională m-a ajutat să fiu sincer şi cu totul deschis atunci când îi cer şi Ii permit lui Dumnezeu să mă cerceteze şi să-mi arate defectele spirituale şi domeniile în care este nevoie să-mi mărturisesc păcatele şi care necesită creştere spirituală în viaţa mea.
10. Ca să dezvolt o smerenie autentică în viaţa mea. Postul m-a ajutat să rezolv problema mândriei din viaţa mea. M-a ajutat să-mi recunosc dependenţa totală de Dumnezeu. Smerindu-mă înaintea Lui, Dumnezeu Şi-a revărsat harul în viaţa mea.
11. Pentru harul şi intervenţia Lui în boală. Mulţi ani am postit şi m-am rugat pentru vindecarea unei afecţiuni musculare de care suferă soţia mea (distonie). Dumnezeu a fost credincios şi i-a dat harul să înfrunte dureri şi stări extreme de disconfort. Recent Dumnezeu a socotit de cuviinţă să-i dea mai multă vindecare decât în ultimii ani. Atribui acest lucru răspunsului lui Dumnezeu la rugăciunea şi postul mai multor parteneri ai noştri de rugăciune din biserică. A Lui să fie gloria şi lauda!
12. Pentru ocrotire şi izbăvire din partea lui Dumnezeu. în fiecare dimineaţă în timpul meu de devoţiune personală când sunt implicat în diversele evenimente ale zilei, în clipele de teamă şi neajutorare, când duşmanul îmi atacă viaţa, strig la El după ocrotire şi izbăvire. Postul ţinut

pentru ocrotire, temere şi izbăvire m-a ajutat să mă concentrez asupra lui Dumnezeu, a promisiunilor şi protecţiei Lui.
13. Pentru nevoia şi necesitatea înviorării spirituale în viaţa, familia, biserica şi naţiunea mea. în timpul meu devoţional personal din fiecare zi, îi cer lui Dumnezeu să mă învioreze pentru gloria Numelui Său. îi cer să-mi învioreze familia şi biserica. îi cer să învioreze naţiunea din care fac parte şi credincioşii din lumea întreagă. Postul în vederea înviorării dovedeşte foamea mea după Dumnezeu şi totala mea dependenţă de El pentru manifestarea Persoanei, puterii şi gloriei Sale prin această înviorare.
14. Când mă confrunt cu momente de criză în viaţa, familia şi biserica mea. Psalmul 138:7 m-a susţinut şi mi-a dat speranţă în experienţele de criză din viaţa mea. Atunci personalizez cuvintele lui David: „Când umblu în mijlocul strâmtorării, Tu mă înviorezi." în viaţa mea devoţională apelez zilnic la promisiunea lui Dumnezeu că mă va învioră şi că mă va revigora în mijlocul strâmtorărilor.
15. Preocuparea profundă pentru cei nemântuiţi sau pentru cei care au căzut de la credinţă. De multe ori am postit şi m-am rugat pentru oameni nemântuiţi sau pentru credincioşi aflaţi în afara voii lui Dumnezeu. Am apelat la Matei 17:14-21 în rugăciunea mea pentru anumiţi oameni nemântuiţi sau pentru creştinii căzuţi. Dumnezeu a mântuit, a restaurat şi a refăcut vieţile multora din cei pentru care am postit şi m-am rugat.
16. Când îmi lipseşte bucuria în viaţa mea. Când descurajarea şi pierderea bucuriei mi-au afectat viaţa, am postit, m-am rugat şi am apelat la promisiunile lui Dumnezeu din Zaharia 8:19. Dumnezeu mi-a redat întotdeauna bucuria, iar eu m-am concentrat din nou asupra Lui.
17. Când Dumnezeu m-a călăuzit să postesc pentru anumite probleme, nevoi şi oameni. Din când în când, Dumnezeu mă călăuzeşte să postesc şi să mă rog pentru nevoile şi problemele personale pe care mi le împărtăşesc oamenii. Postul pentru aceste nevoi şi probleme a devenit o parte esenţială a lucrării mele de pastor şi creştin devotat.

POSTUL SUSŢINE VIAŢA DEVOŢIONALĂ PERSONALĂ.
Eu m-am condus după următoarele principii care au făcut din post o parte vitală a vieţii mele de devoţiune personală:
1. Dumnezeu iniţiază postul.
2. Postul trebuie să fie combinat cu citirea Scripturii, cu meditaţia şi personalizarea Scripturii.
3. Postul trebuie combinat cu rugăciunea.
4. Postul trebuie să se concentreze asupra unui scop spiritual.
5. Posteşte în ascuns şi Dumnezeu te va răsplăti în mod public.
6. Nu posti pentru a atinge scopuri egoiste.
7. Nu posti pentru a-i impresiona pe alţii cu spiritualitatea ta.
8. Nu posti în încercarea de a forţa mâna lui Dumnezeu.
9. Nu folosi postul ca înlocuitor pentru pocăinţă şi viaţă evlavioasă.

Binefacerile postului asociat cu devoţiunea personală sunt enumerate în Isaia 58. Acestea sunt:
1. Dumnezeu te va elibera de păcat şi de robia lui în viaţa ta. Această libertate include curăţirea şi izbăvirea de păcatele care te înrobesc (Isaia 58:6).
2. Dumnezeu te va elibera de poverile grele (Isaia 58:6).
3. Dumnezeu te va elibera de asuprire (Isaia 58:6).
4. Dumnezeu te va călăuzi să dăruieşti şi să-i sluşeşti pe cei săraci şi flămânzi (Isaia 58:7,10).
5. Dumnezeu îţi va întoarce inima spre propria ta familie şi spre nevoile membrilor ei (Isaia 58:7).
6. Dumnezeu îţi va da pricepere şi discernământ spiritual (Isaia 58:8).

7. Dumnezeu îţi va aduce vindecare (Isaia 58:8).
8. Dumnezeu te va călăuzi într-o trăire dreaptă (Isaia 58:9).
9. Dumnezeu îţi va împlini nevoile şi te va ocroti în viaţă (Isaia 58:8).
10. Dumnezeu îţi va răspunde la rugăciune (Isaia 58:9).
11. Dumnezeu îţi va vindeca duhul care acuză (Isaia 58:9).
12. Dumnezeu te va păzi de vorbirea nevrednică şi neadevărată (Isaia 58:9).
13. Dumnezeu te va călăuzi neîncetat (Isaia 58:11).
14. Dumnezeu îţi va împlini nevoile (Isaia 58:11).
15. Dumnezeu îţi va da puterea să-I împlineşti voia şi lucrarea (Isaia 58:11).
16. Dumnezeu te va face să rodeşti şi să aduci înviorare (Isaia 58:11).
17. Dumnezeu va face din tine un om care reface şi reconstruieşte (Isaia 58:12).
18. Dumnezeu te va face să îţi găseşti plăcerea în El (Isaia 58:13,14).
19. Dumnezeu te va înălţa (Isaia 58:14).
20. Dumnezeu îşi va împlini promisiunile şi scopurile în viaţa ta (Isaia 58:14).

Am descoperit că este bine să pun deoparte o zi pe săptămână pentru post şi rugăciune. Am integrat această zi în devoţiunea mea personală. Un alt lucru pe care îl consider folositor este să pun deoparte mai multe zile de post, rugăciune şi citirea devoţională a Cuvântului lui Dumnezeu, ca să primesc călăuzirea Lui în viaţa, familia şi biserica mea. împreună cu soţia mea practicăm postul pentru nevoile familiei, pentru sănătate şi pentru nevoile noastre spirituale personale.

Lorne Sanny, de la organizaţia „Navigatorii", are câteva sugestii utile cu privire la petrecerea unei zile în rugăciune. De ce să petreci o zi în rugăciune? Poate nu ai petrecut o perioadă mai lungă de timp în rugăciune pentru că nu ai recunoscut nevoia de aşa ceva. Poate nu ştii prea bine ce ai putea face o zi întreagă *numai în rugăciune.* De ce să pui deoparte acest timp, când ai un program atât de încărcat? La ce foloseşte?

1. Pentru o părtăşie prelungită cu Dumnezeu - mai mult decât devoţiunile tale de dimineaţă. înseamnă pur şi simplu să stai cu Dumnezeu şi să te gândeşti la El. Dumnezeu ne-a chemat la părtăşie cu Fiul Său, Isus Cristos (1 Corinteni 1:9). Ca multe alte relaţii personale, această părtăşie este cultivată prin timpul petrecut împreună. Dumnezeu ia aminte la momentele în care copiii Săi II venerează şi îi cinstesc Numele (Maleahi 3:16).

2. **Pentru înnoirea perspectivei.** Aşa cum un avion de recunoaştere zboară peste câmpul de luptă, exact aşa o zi de rugăciune ne oferă ocazia să percepem lumea din perspectiva lui Dumnezeu. în special când trecem prin dificultăţi avem nevoie de această perspectivă, ca să ne ascută simţurile, să vedem lucrurile nevăzute şi să pună la locul lor lucrurile imediate, tangibile. Apărarea noastră spirituală este întărită când „nu ne uităm la lucrurile care se văd, ci la cele care nu se văd; căci...cele care nu se văd sunt eterne" (2 Corinteni 4:18).

3. **Pentru a recupera la capitolul mijlocire.** Există prieteni şi rude care nu sunt creştini, misionari în diferite regiuni, pastorii noştri, vecinii noştri, colaboratorii noştri creştini, autorităţile guvernamentale - ca să numim doar câţiva -pe care trebuie să-i aducem înaintea Domnului. Influenţarea oamenilor şi schimbarea evenimentelor prin rugăciune sunt lucruri binecunoscute între creştini, dar prea puţin practicate. Acum, când vremurile devin din ce în ce mai grele în jurul nostru, trebuie să reevaluăm puterea rugăciunii personale - atât de a realiza, cât şi de a împiedica anumite lucruri.

4. **Pentru analiza atentă a propriei noastre vieţi înaintea Domnului** - adică pentru inventarul şi evaluarea personală. Ar fi de dorit să pui deoparte periodic câte o zi de rugăciune, în special când

te confrunţi cu decizii importante. într-o astfel de zi poţi să evaluezi unde te afli în raport cu obiectivele tale şi poţi să obţii călăuzire din partea Domnului prin Cuvântul Său. Promisiunile Bibliei sunt la fel de valabile pentru noi - pentru mine şi pentru tine, cum au fost pentru Hudson Taylor, George Mueller

sau Dawson Trotman. Doar în momentele noastre de părtăşie cu El primim asigurarea lăuntrică a promisiunilor Sale pentru noi.

5. **Pentru pregătire adecvată.** După ce a petrecut „multe zile" căutându-L pe Dumnezeu în rugăciune, Neemia a fost chemat înaintea împăratului. „Şi împăratul mi-a zis: «Ce ceri?» Eu m-am rugat Dumnezeului cerurilor şi i-am răspuns împăratului: «Dacă găseşte cu cale împăratul...»", după care Neemia şi-a prezentat planul (Neemia 2:4, 5). Apoi Neemia zice: „După aceea m-am sculat noaptea cu câţiva oameni, fără să fi spus cuiva ce-mi pusese Dumnezeul meu în inimă să fac pentru Ierusalim" (2:12). Când a pus Dumnezeu planul acesta în inima lui? Cred că atunci când a postit, şi s-a rugat, şi a aşteptat răspunsul lui Dumnezeu. Apoi, când a venit momentul să acţioneze, el a fost pregătit.

Am auzit odată un băieţel întrebând un pilot dacă nu cumva e nevoie de o gândire rapidă atunci când trebuie să aterizeze de urgenţă. Pilotul i-a răspuns că nu, pentru că ştie întotdeauna unde ar ateriza în cazul în care ar fi apărut probleme. El îşi făcuse dinainte planul pentru această eventualitate.

La fel ar trebui să stea lucrurile în viaţa noastră de creştini. Dacă în momentele petrecute în părtăşie cu Dumnezeu El ne-a dat planuri şi scopuri, vom fi gata să acţionăm imediat ce apare ocazia. Nu vom fi nevoiţi să spunem: „Nu sunt pregătit." Motivul pentru care numeroşi creştini sunt morţi în faţa ocaziilor nu este pentru că nu gândesc repede, ci pentru că pur şi simplu nu sunt pregătiţi în inima lor. Pregătirea are loc când stăm singuri în părtăşie cu Dumnezeu.

Dumnezeu vrea să ai o viaţă devoţională personală dinamică. Dacă Dumnezeu te îndeamnă să posteşti pentru viaţa ta devoţională, postul va face pentru tine ce a făcut şi pentru alţii, ce a făcut şi pentru mine.

Postul este ceva personal. M-a ajutat să-L caut pe Dumnezeu, să-I cunosc scopul şi puterea în viaţa mea. M-a ajutat să fiu mai conştient de prezenţa şi pacea Lui. Mi-a îmbogăţit viaţa devoţională personală. Mi-a dat ocazia să-I fiu plăcut lui Dumnezeu şi să-I încredinţez circumstanţele, problemele şi nevoile. Recomand postul

direcţionat spre Dumnezeu ca pe o parte vitală a vieţii devoţionale personale. Această practică va avea drept rezultat o conştientizare incredibilă a prezenţei lui Dumnezeu şi o satisfacţie extraordinară în El.
TIO

C^feditaţia // viaţa devoţională personală

editaţia asupra Cuvântului lui Dumnezeu este o practică deopotrivă poruncită şi recomandată de Dumnezeu pentru viaţa copiilor Săi. Porunca lui Dumnezeu pentru Iosua este porunca Lui şi pentru noi. Această poruncă spune: „Cartea aceasta a Legii să nu se depărteze de gura ta; cugetă asupra ei zi şi noapte, căutând să faci tot ce este scris în ea; căci atunci vei izbândi în toate lucrările tale, şi atunci vei lucra cu înţelepciune."

Un alt pasaj care indică importanţa meditaţiei este Psalmul 1:2,3. Psalmistul scrie că fericit este omul care „îşi găseşte plăcerea în Legea Domnului, şi zi şi noapte cugetă la Legea Lui... tot ce începe, duce la bun sfârşit."

MEDITAŢIA ESTE CONCENTRAREA ASUPRA ADEVĂRULUI LUI DUMNEZEU.

A medita înseamnă a cugeta, a chibzui, a cerceta cu mintea, a examina. Meditaţia la Cuvântul lui Dumnezeu înseamnă să-ţi acordezi duhul la Cuvântul Lui. înseamnă să vizualizezi ce-ţi spune Cuvântul lui Dumnezeu. J. I. Packer a definit meditaţia ca fiind „acea activitate de aducere aminte, examinare, perseverenţă şi aplicare personală a numeroaselor lucruri pe care omul le ştie despre lucrările, căile, scopurile şi promisiunile lui Dumnezeu". Meditaţia înseamnă să te gândeşti la Scriptură, la măreţia şi la harul lui Dumnezeu, la căile, la atitudinile şi principiile Lui.

într-un mesaj intitulat „Cea mai importantă activitate în viaţă", Charles Stanley a spus următoarele:

„Meditaţia este concentrarea
111
Jevaţională personală
asupra adevărului lui Dumnezeu, cugetarea la ceea ce spune Dumnezeu prin integrarea spuselor Lui în mintea, voinţa şi sentimentele tale. Meditaţia înseamnă absorbirea Cuvântului lui Dumnezeu în mintea ta. înseamnă să îngădui Cuvântului viu şi plin de putere al lui Dumnezeu să-ţi pătrundă voinţa şi sentimentele şi să strângi adevărul lui Dumnezeu în lăuntrul tainic al fiinţei tale. A medita înseamnă a absorbi şi a te gândi la persoana şi lucrarea lui Isus Cristos. Meditaţia este secerişul spiritual, treieratul prin sfaturile lui Dumnezeu pentru a culege cuvintele pe care El le spune direct inimii, minţii şi duhului tău."
Bill Gothard ne-a lăsat câteva gânduri minunate şi binevenite despre natura meditaţiei.
Ce este meditaţia?
Meditaţia este o „murmurare" plăcută a Scripturii pentru tine însuţi. Psalmul 1:2: „...cugetă la Legea Lui".
Meditaţia este o reflectare liniştită asupra cuvintelor Scripturii. Psalmul 119:99: „...măgândesc la învăţăturile Tale".
Meditaţia este o repetare muzicală a Cuvântului lui Dumnezeu. Psalmul 19:14: „Primeşte cu bunăvoinţă cuvintele gurii mele şi cugetele inimii mele..."
Meditaţia este o reluare a Scripturii într-o atitudine de rugăciune. 1 Timotei 4:15: „Pune-ţi pe inimă aceste lucruri..."
Meditaţia este o comuniune cu Dumnezeu în limbajului propriului Său Cuvânt scris. Psalmul 119:48: „...poruncile Tale pe care le iubesc şi vreau să mă gândesc adânc la orânduirile Tale". Meditaţia înseamnă „să vorbeşti cu Regele în propriile Lui cuvinte".
Meditaţia înseamnă să-ţi ordonezi ziua şi noaptea în jurul Scripturii. Psalmul 119:97: „Cât de mult iubesc Legea Tal Toată ziua mă gândesc la ea." Iov 23:12 „N-am părăsit poruncile buzelor Lui; mi-am plecat voia la cuvintele gurii Lui."
Meditaţia înseamnă să te închini lui Dumnezeu în duh şi în adevăr. loan 4:24: „Dumnezeu este Duh şi cine I se închină trebuie să I se închine în duh şi în adevăr." Psalmul 104:34: „Fie plăcute Lui cuvintele mele."
112
şi viaţa Jepoţionala persana/ă
Legătura dintre meditaţie şi viaţa devoţională personală este fundamentală şi transformatoare. Meditaţia asupra Cuvântului lui Dumnezeu afectează fiecare domeniu al vieţii. Ea ne linişteşte duhul. Aduce o pace dincolo de orice pricepere. Prin ea putem să stăm înaintea Domnului şi să ne bucurăm de pacea Lui în orice împrejurare.
Meditaţia ne ascute percepţia şi înţelegerea Cuvântului lui Dumnezeu. Cuvintele Scripturii sunt vii. Prin meditaţia asupra Cuvântului lui Dumnezeu putem descoperi bogăţiile minunate şi aplicaţiile personale ale Cuvântului Său la vieţile noastre.
Meditaţia ne purifică sufletele. Citirea şi aplicarea Cuvântului lui Dumnezeu la viaţa ta au un efect purificator. Meditaţia asupra Cuvântului lui Dumnezeu face din curăţire un proces continuu în viaţa creştinului. De asemenea, ea ne motivează să ne dedicăm Lui şi căilor Lui.
Meditaţia clarifică şi întăreşte călăuzirea lui Dumnezeu în viaţa noastră. Cu cât ne gândim mai mult la Cuvântul şi la căile lui Dumnezeu, cu atât suntem mai influenţaţi să cunoaştem şi să urmăm călăuzirea lui Dumnezeu. Meditaţia asupra Cuvântului lui Dumnezeu aduce fie o confirmare, fie un avertisment cu privire la deciziile şi căile noastre.
Meditaţia asupra Cuvântului lui Dumnezeu ne face conştienţi cine suntem în Cristos. Ştiind cine suntem în Cristos, putem trăi prin credinţă şi nu prin simţuri sau după cum ne dictează împrejurările. Acest lucru ne dă siguranţă, putere şi stabilitate într-o lume nesigură.
Meditaţia extinde şi lărgeşte limitele credinţei noastre. Meditând la Cuvântul lui Dumnezeu, credinţa noastră creşte de la stadiul de „puţin credincioşi" (Matei 8:26), la cel de „întăriţi prin credinţă" (Romani 4:20). Meditaţia ne zideşte în credinţa preasfântă (Iuda 20).
Meditaţia ne lărgeşte viziunea despre Dumnezeu şi dezvoltă o relaţie personală mai intimă cu El. Biblia este descoperirea inimii lui Dumnezeu. Meditând la ea, devii o persoană după inima lui Dumnezeu. Meditaţia ne sporeşte totodată foamea după Dumnezeu. Cu cât interiorizăm mai mult din Cuvântul lui Dumnezeu în vieţile noastre, cu atât creşte foamea noastră după Dumnezeu.
113
QPiaţa
personală
Meditaţia este cheia pentru o viaţă creştină încununată de succes. Psalmul 1:2, 3 şi Iosua 1:8 promit succes şi prosperitate tuturor celor care meditează asupra Scripturii zi şi noapte. Scopul meditaţiei este să consolideze Scriptura în viaţa ta, astfel încât ea să devină o parte vitală a gândirii tale, a caracterului şi comportamentului tău. Acest scop este atins prin următorii patru paşi:
1. **Memorarea:** Alege un pasaj adecvat din Scriptură şi începe săptămâna încercând să-1 memorezi cuvânt cu cuvânt. Scrie versetul pe un cartonaş de 3 cm pe 5 cm şi poartă-1 la tine. Verifică-te cu ajutorul lui.
2. Armonizarea: In timpul zilei enumera domeniile vieţii tale care sunt armonizate cu adevărul fundamental al Scripturii.
3. **Personalizarea:** Modifică pasajul biblic, trecându-1 la persoana întâi ... de parcă ai spune acele cuvinte din propria ta experienţă. De exemplu, Ioan 3:16: „Fiindcă atât de mult **m-a iubit** Dumnezeu, că L-a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca eu să cred în El, să nu pier, ci să am viaţa eternă."

4. **Verbalizarea:** La sfârşitul zilei ai putea verbaliza pasajul sub formă de rugăciune înaintea lui Dumnezeu. Fă acest lucru în fiecare dimineaţă, pe tot parcursul zilei şi în fiecare seară.

MEDITAŢIA ESTE CHEIA PENTRU O VIAŢĂ CREŞTINĂ ÎNCUNUNATĂ DE SUCCES.

Cele mai plăcute şi mai profitabile momente din zi sunt acelea pe care le investeşti în meditaţia personală asupra Cuvântului lui Dumnezeu. Aceste momente îţi vor călăuzi paşii în ziua respectivă. închei acest capitol cu mărturia unui mare om al rugăciunii şi al credinţei, care practica zilnic meditaţia. George Mueller (1805-1898) este binecunoscut ca fondator de orfelinate în Anglia, ca om al rugăciunii şi ca om care s-a bazat cu bucurie pe Dumnezeu pentru împlinirea tuturor nevoilor sale. Cum a aprins el flacăra unei asemenea bucurii şi credinţe? în anul 1841 a descoperit un lucru

care i-a schimbat viaţa. Mărturia consemnată în autobiografia sa subliniază importanţa supremă a meditaţiei în viaţa creştină.

„Pe când locuiam în Nailsworth, Domnul a socotit de cuviinţă să mă înveţe un adevăr, din câte ştiu eu independent de agentul uman, a cărui morală nu am uitat-o, deşi ...au trecut peste patruzeci de ani de atunci. Am înţeles mai limpede ca niciodată că primul lucru important şi prioritar pe care trebuie să-l fac în fiecare zi este să-mi veselesc sufletul în Domnul. Prima mea preocupare nu trebuie să fie cât de mult L-aş putea sluji pe Domnul sau cum L-aş putea glorifica pe Domnul; ci cum să îmi aduc sufletul într-o stare de fericire şi cum aş putea să-mi hrănesc omul lăuntric. Căci aş putea căuta să le expun adevărul celor convertiţi, aş putea căuta să le fiu de ajutor credincioşilor, aş putea căuta să le aduc alinare celor necăjiţi, aş putea căuta alte feluri de a mă purta cum se cuvine să se poarte un copil de Dumnezeu în această lume; şi totuşi, dacă nu sunt fericit în Domnul şi dacă nu mă hrănesc şi nu mă întăresc în omul meu lăuntric în fiecare zi, nimic din ceea ce caut să fac nu ar fi făcut într-un duh potrivit.

înainte obişnuiam - cel puţin în ultimii zece ani - să mă adâncesc în rugăciune după ce mă îmbrăcam dimineaţa. Am înţeles acum că cel mai important lucru pe care trebuie să-l fac este să mă adâncesc în citirea şi meditaţia asupra Cuvântului lui Dumnezeu, pentru ca astfel inima mea să fie mângâiată, încurajată, prevenită, mustrată, învăţată; şi astfel, în timpul meditaţiei, inima mea să intre în părtăşie nemijlocită cu Domnul. Am început aşadar să meditez asupra Noului Testament, de la începutul zilei, dis-de-dimineaţă.

Primul lucru pe care l-am făcut, după ce am cerut în câteva cuvinte binecuvântarea Domnului asupra Cuvântului Său preţios, a fost să încep să meditez la Cuvântul Lui; să caut efectiv în fiecare verset o binecuvântare; nu în folosul vestirii publice a Cuvântului; nu ca să predic din pasajul asupra căruia am meditat; ci ca să obţin hrană pentru propriul meu suflet. Rezultatul a fost aproape invariabil următorul: după câteva minute sufletul meu era îndemnat spre mărturisire, spre mulţumire, spre mijlocire sau spre cerere; aşadar, deşi nu mă dedicam efectiv rugăciunii, ci meditaţiei, aceasta se transforma aproape imediat, mai mult sau mai puţin, în rugăciune.

Astfel, după ce petreceam câteva momente în mărturisire, în mijlocire, în cerere, sau în mulţumire, treceam la următoarele cuvinte sau la următorul verset, transformându-le pe măsură ce înaintam pe text în

rugăciuni pentru mine sau pentru alţii, după cum mă călăuzea Cuvântul; dar păstram mereu în minte gândul că obiectivul meditaţiei mele este hrana pentru propriul meu suflet şi că omul meu lăuntric este hrănit şi întărit aproape invariabil şi chiar perceptibil, astfel încât la vremea micului dejun sufletul meu era - cu rare excepţii - într-o stare de pace, dacă nu chiar de fericire. Astfel, Domnul găseşte de cuviinţă să îmi comunice lucruri care foarte curând devin hrană şi pentru alţi credincioşi, chiar dacă nu de dragul vestirii publice a Cuvântului mă adâncisem în meditaţie, ci pentru folosul omului meu lăuntric.

Diferenţa dintre practica mea dinainte şi cea de acum este următoarea, înainte, când mă trezeam începeam să mă rog cât mai devreme şi în general îmi petreceam tot timpul - sau aproape tot timpul - dinainte de micul dejun în rugăciune. în orice caz, începeam aproape invariabil cu rugăciune... Şi care a fost rezultatul? Deseori petreceam un sfert de oră, o jumătate de oră sau chiar o oră pe genunchi înainte să conştientizez că am primit mângâiere, încurajare, smerire etc; şi deseori mă luptam mult cu gândurile care îmi rătăceau în toate părţile în primele zece minute, sau în primul sfert de oră sau chiar în prima jumătate de oră, şi abia după aceea începeam să mă rog cu adevărat.

Acum pot spune că nu prea mai am astfel de probleme. Căci după ce inima mea se hrăneşte cu adevărul, ea intră în părtăşie directă cu Dumnezeu, îi vorbesc Tatălui şi Prietenului meu (deşi sunt nevolnic şi nevrednic de aceasta!) despre lucrurile pe care El mi le-a pus înainte în Cuvântul Său preţios.

Acum mă simt deseori uimit că nu am văzut mai devreme acest lucru. Nu am citit niciodată în vreo carte despre aşa ceva. Nici o lucrare publică nu mi-a prezentat vreodată acest aspect. Nici o discuţie particulară cu vreun frate nu mi-a atras atenţia asupra acestei probleme. Şi totuşi acum, de când Dumnezeu m-a învăţat acest lucru, mi se pare mai limpede ca orice altceva că primul lucru pe care trebuie să-l facă un copil de Dumnezeu dimineaţă de dimineaţă este să obţină hrană pentru omul lui lăuntric.

Aşa cum omul din afară nu poate lucra o perioadă prea lungă de timp dacă nu este hrănit - şi acesta este unul dintre primele lucruri pe care le facem dimineaţa - la fel ar trebui să se întâmple şi cu omul lăuntric. Acesta trebuie hrănit, cred că suntem cu toţii de acord. Dar care este hrana pentru omul lăuntric? Nu rugăciunea, ci Cuvântul lui Dumnezeu: şi nu simpla citire a Cuvântului lui Dumnezeu, care să treacă doar prin mintea noastră aşa cum trece apa printr-o conductă, ci meditaţia asupra cuvintelor citite, cugetarea asupra acestora şi aplicarea lor în inimile noastre...

116

^Meditaţia si piaţa Jeroţională personală

RODUL MEDITAŢIEI ESTE UN STIL DE VIAŢĂ CARACTERIZAT DE LAUDĂ.

Insist atât de mult asupra acestui aspect datorită binefacerilor extraordinare şi a înviorării spirituale pe care îmi dau seama că le-am obţinut prin această practică; şi îi îndemn stăruitor, cu dragoste şi solemnitate pe toţi fraţii mei în credinţă să se gândească la această problemă. Prin binecuvântarea lui Dumnezeu, eu atribui acestei practici ajutorului şi tăriei pe care le-am primit de la Dumnezeu ca să trec în pace prin diferite încercări mai grele ca oricând; acum, după ce am încercat această metodă timp de peste patruzeci de ani, pot să o recomand din toată inima şi cu teamă de Dumnezeu. Cât de diferit este totul când sufletul este împrospătat şi înveselit dis-de-dimineaţă, comparativ cu zilele în care grijile, încercările şi ispitele zilei se abat asupra noastră şi ne găsesc lipsiţi de pregătire spirituală!"

Rodul meditaţiei este un stil de viaţă caracterizat de laudă. Prin meditaţie descoperi maiestatea lui Dumnezeu şi grija Lui chiar şi faţă de detaliile mărunte ale vieţii tale. Acest lucru te ajută să conştientizezi mai mult prezenţa Lui în rutina vieţii tale de zi cu zi, iar aceasta duce la un stil de viaţă caracterizat de laudă şi mulţumire. îl vezi realmente pe Dumnezeu lucrând în viaţa, familia, biserica şi profesia ta.

Meditaţia trebuie să fie o prioritate. La fel ca citirea Bibliei şi rugăciunea, meditaţia nu-şi poate dovedi deplina utilitate decât dacă este practicată regulat. Nu este ceva ocazional, ci trebuie să fie o parte consecventă a vieţii tale devoţionale personale. Atunci îţi va schimba viaţa!

117

Qî^/aţa deveţională personală şi jurnalul

/"■~7 /?na din primele instrucţiuni pe care i le-a dat Dumnezeu u^tl^lui Moise după exod a fost să „scrie lucrurile acestea într-o carte". Evocarea lucrărilor măreţe ale lui Dumnezeu a fost un element esenţial pentru a-i aminti poporului bunătatea, măreţia şi puterea lui Dumnezeu. Un instrument nepreţuit pentru păstrarea lucrării lui Dumnezeu în viaţa ta şi pentru aplicarea adevărului Său în vieţile noastre este un jurnal devoţional.

Jurnalul meu devoţional personal s-a născut dintr-un carneţel cu însemnări din timpul studiului biblic individual. Păstrez cu sfinţenie în inimă acele momente în care Dumnezeu mi-a dat înţelegere şi lumină. După o vreme am început să adaug în acest carneţel cereri pentru rugăciune, răspunsuri la rugăciune, promisiuni, probleme, nevoi, speranţe şi planuri de viitor. Puritanii erau renumiţi pentru deprinderile lor în privinţa studiului biblic şi a meditaţiei, şi succesul lor a fost atribuit în mare măsură folosirii unui jurnal personal. Aşa cum fiecare om va trebui într-o bună zi să-I dea socoteală lui Dumnezeu pentru tot ce a făcut, puritanii credeau că fiecare creştin ar trebui să dea zilnic socoteală de viaţa lui. Acest lucru se realiza cel mai bine printr-un jurnal personal. Consemnându-şi momentele de părtăşie spirituală cu Dumnezeu, ei se apropiau din ce în ce mai mult de El.

De-a lungul istoriei marii conducători creştini au ţinut jurnale devoţionale care i-au ajutat în viaţa şi creşterea lor spirituală. Aceşti conducători au folosit jurnalul ca să noteze adevărurile primite de la Dumnezeu şi gândurile despre propriile lor lupte spirituale. Astfel de oameni au fost George Washington, Charles Spurgeon, John Bunyan, John şi Charles Wesley, David Brainard, David Livingston sau Jim Elliot.

119

personală

JURNALUL ESTE CONSEMNAREA UMBLĂRII TALE ZILNICE cu DUMNEZEU.

Aceşti creştini, deşi au avut realizări extraordinare, au folosit un instrument atât de simplu încât oricine poate apela la el. Un carneţel obişnuit poate părea neînsemnat, dar când este folosit ca jurnal spiritual

el poate fi de mare folos pentru viaţa devoţională personală.
într-un fel, chiar şi unele părţi din Biblie pot fi socotite jurnale. Cartea Iov este scrisă în stilul unui jurnal, relatând povestea suferinţelor unui om şi a întâlnirilor lui cu prietenii care încearcă să îl „mângâie". Ecleziastul este un alt fel de jurnal, care consemnează încercarea lui Solomon de a găsi sensul vieţii în absenţa lui Dumnezeu. Cele patru Evanghelii sunt relatări scrise ale vieţii şi lucrării lui Cristos. Cartea Faptele Apostolilor este un jurnal care documentează viaţa Bisericii primare.
Jurnalul este consemnarea umblării tale zilnice cu Dumnezeu. El poate cuprinde o listă de rugăciuni aduse înaintea lui Dumnezeu şi la care Dumnezeu a dat un răspuns. Uneori implică interacţiunea cu Dumnezeu în Scriptură. Jurnalul poate fi una din cele mai bune metode de consemnare a creşterii spirituale. Mai mult decât orice altceva, practica ţinerii unui jurnal îmi aminteşte că umblarea mea cu Dumnezeu este o experienţă zilnică ce poate fi înregistrată şi măsurată. Jurnalul devoţional personal este o carte în care ţii evidenţa evenimentelor din viaţa ta, a diferitelor tale relaţii, a răspunsului tău la diferite lucruri, a sentimentelor tale legate de anumite lucruri, a încercării tale de a afla cine eşti în Cristos şi unde te afli în pelerinajul tău spiritual.
Definiţia dată de Donald Whitney jurnalului este foarte utilă. „Jurnalul... este o carte în care omul scrie diferite lucruri. Ca şi creştin, jurnalul tău este locul în care consemnezi lucrările şi căile lui Dumnezeu în viaţa ta. Jurnalul tău mai poate cuprinde o relatare a evenimentelor zilei, o cronică a relaţiilor personale, însemnări ale unor gânduri inspirate din Scriptură şi o listă de cereri pentru rugăciune. Aici pot fi păstrate gândurile devoţionale spontane sau cugetările teologice elaborate. Jurnalul reprezintă una din cele mai

bune metode de înregistrare a progresului pe care l-ai făcut în disciplinele spirituale şi de autoevaluare în raport cu obiectivele."
Ţinerea unui jurnal devoţional are mai multe avantaje. Permite-mi să-ţi împărtăşesc câteva, în speranţa că acestea te vor inspira şi te vor motiva să-ţi începi sau să-ţi continui viaţa devoţională personală.
Ţinerea unui jurnal te va ajuta să vezi viaţa creştină ca pe o experienţă zilnică de închinare, adorare, părtăşie, mijlocire, ucenicie, mărturisire şi slujire. Te va ajuta să fii consecvent în viaţa de creştin. Va aduce un echilibru spiritual în viaţa ta de creştin. Aşadar, ţinerea unui jurnal:
- Te va ajuta să personalizezi Cuvântul lui Dumnezeu în viaţa ta. Sunt două lucruri pe care eu le includ zilnic în jurnalul meu: 1) ce îmi spune Dumnezeu; 2) ce îi spun eu lui Dumnezeu.
- Este o sursă de încurajare şi de inspiraţie. Mă determină să conştientizez în fiecare zi faptul că Dumnezeu lucrează în viaţa mea. Mă încurajează să-mi amintesc credincioşia lui Dumnezeu în orice împrejurare a vieţii mele. îmi dă speranţă pentru prezent şi viitor.
- îmi aminteşte cum mi-a împlinit Dumnezeu nevoile şi că El poate să Se îngrijească de toate nevoile mele, după bogăţia Lui, în Cristos Isus (Filipeni 4:19).
- Ne ajută să creştem şi să ne maturizăm spiritual. Meditând la pelerinajul nostru spiritual dobândim o înţelegere spirituală a dinamicii vieţii creştine, a obstacolelor, îndoielilor, crizelor şi ispitelor, precum şi a mijloacelor harului prin care le putem depăşi. Ţinerea unui jurnal zilnic ne aminteşte mereu că Dumnezeu doreşte să ne înnoiască în omul nostru lăuntric în fiecare zi (2 Corinteni 4:16).
- Ne ajută să ne clarificăm priorităţile. Experienţa lui Isus cu Măria şi Marta consemnată în Luca 10:38-42 ne aminteşte mereu că lucrul cel mai important în viaţa de creştin este să stai la picioarele lui Isus şi să asculţi Cuvântul Lui. Aceasta este de fapt viaţa devoţională personală, iar consemnarea în scris a tuturor lucrurilor pe care ţi le spune El te va ajuta să-ţi păstrezi priorităţile în ordinea corectă.

ŢINEREA UNUI JURNAL TE AJUTĂ SĂ DAI MAI BINE SOCOTEALĂ PENTRU FAPTELE TALE ÎNAINTEA LUI DUMNEZEU ŞI ÎNAINTEA ALTORA.
- îţi va da călăuzire şi îndrumare în luarea deciziilor şi în depăşirea situaţiilor dificile din viaţa ta de creştin. Punând lucrurile pe hârtie, problemele se cristalizează. Când ne consemnăm temerile şi îngrijorările, putem vedea mai târziu ce Dumnezeu mare avem. Scriind acele temeri şi nevoi în jurnal, puterea lor asupra noastră oarecum se micşorează şi călăuzirea lui Dumnezeu devine clară.
- Te ajută să dai mai bine socoteală pentru faptele tale înaintea lui Dumnezeu şi înaintea altora. Una

din cele mai mari nevoi în viaţa de creştin şi între liderii creştini este responsabilitatea. Disciplina în viaţa noastră devoţională şi consemnarea activităţilor zilnice ne vor motiva să fim mai responsabili. Disciplinându-ne prin ceea ce puritanii numeau „jurnalul pentru cercetarea de sine", ne realiniem permanent umblarea pe calea lui Cristos.

- Duce la autenticitate şi sinceritate. Faptul că scriu un jurnal mă ajută să fiu sincer. Mă ajută să înfrunt mai uşor adevărul despre mine însumi. Mă obligă să răspund sincer la împrejurările vieţii. Citirea Psalmilor m-a ajutat să văd cât de sincer, de deschis şi de autentic a fost David cu privire la viaţa sa. Consemnarea relaţiilor mele cu Dumnezeu şi cu oamenii mă face să fiu şi eu ca David. Şi te va face şi pe tine!
- Te va face mai sensibil la Dumnezeu şi la nevoile şi durerile altora. Pe măsură ce Dumnezeu îţi vorbeşte în viaţa ta devoţională, vei deveni mai conştient de prezenţa şi scopul Său. Acest lucru duce la empatie şi preocupare faţă de alţii. Consemnarea acestor lucruri în jurnal îţi va aminti mereu nevoia ta de Dumnezeu şi nevoile pe care le au ceilalţi în vieţile lor.

- Aduce prospeţime în viaţa de credinţă. Una din principalele strategii ale vrăjmaşului este să te reducă la pasivitate şi stagnare în viaţa de credinţă. Ţinerea unui jurnal te va ajuta să te menţii revigorat şi activ în umblarea, lucrarea şi mărturia ta pentru Domnul.
- Te va ajuta să meditezi la experienţele din viaţa ta şi să înveţi din ele. Dacă păstrezi o evidenţă a modului în care a lucrat Dumnezeu în viaţa ta, acest lucru te va încuraja şi te va inspira să te încrezi în El în momente grele. Scriind ce face Dumnezeu în viaţa ta şi notând experienţele prin care treci, vei fi îndemnat la o credinţă şi încredere mai mare în El. John Wesley consemna în fiecare seară păcatele pe care le făcuse în ziua respectivă, locurile în care predicase, oamenii cărora li-L vestise pe Dumnezeu şi pe care îi ucenicizase, adevărurile învăţate de la Dumnezeu, precum şi oamenii şi problemele pentru care se rugase.

Din momentul în care am făcut din timpul meu devoţional personal o prioritate, am început să ţin un jurnal devoţional personal. Păstrez aici cu sfinţenie adevărurile pe care mi le descoperă Dumnezeu. Anii consemnaţi în acest jurnal dovedesc providenţa şi bunătatea lui Dumnezeu în viaţa mea. Mărturia multor răspunsuri la rugăciuni îmi întăreşte credinţa şi dovedeşte că Dumnezeu răspunde la rugăciuni. Ţinerea unui jurnal sporeşte puterea, eficienţa şi urgenţa vieţii tale de rugăciune. Una din modalităţile prin care Dumnezeu mi-a binecuvântat şi îmbogăţit viaţa de rugăciune este faptul că mă rog pentru anumite persoane şi nevoi în anumite zile ale săptămânii.

Lunea mă rog pentru misionari, lucrători, diferite întâlniri creştine, moralitate, maturitate şi mesaje. Marţea mulţumesc pentru binecuvântări, împlinirea nevoilor şi răspunsul la rugăciuni. De asemenea, mă rog pentru cei aflaţi în poziţii de autoritate. Mă rog pentru încredere, unitate şi pentru templul meu. Miercurea mă rog pentru închinare, lucrători, mărturie, umblarea mea ca credincios, oboseală, înţelepciune şi luptă spirituală. Joia mă rog pentru obiective, necazuri, timpul meu, încercări, ispite şi cele zece porunci. Vinerea mă rog pentru familii, nevoi financiare, părtăşie, ardoare şi pasiune, înviorare, înaintarea Evangheliei şi împlinirea Marii Porunci şi a Marii Trimiteri. Sâmbăta mă rog pentru suflete,

servicii, sensibilitate, vorbire, stabilitate şi un duh de slujire. Duminica mă rog pentru bolnavi, pentru sfinţi, suferinzi, pentru cei care trec prin necazuri, pentru supunere şi pentru puterea supranaturală a lui Dumnezeu în serviciile noastre divine.

- Ţinerea jurnalului te va ajuta să conştientizezi domeniile problematice din viaţa ta. Scriind în jurnal şi recitind ce ai scris, Duhul lui Dumnezeu îţi va arăta aspectele neglijate şi nevoile din viaţa ta.
- Jurnalul te va ajuta să ai o atitudine deschisă şi să conştientizezi modul în care Dumnezeu Se foloseşte de vieţile altora ca să te înveţe şi să te transforme. Deseori notez ce mă învaţă Dumnezeu prin vieţile celor cu care mă pune în legătură.

ŢINEREA JURNALULUI TE VA AJUTA SĂ CONŞTIENTIZEZI DOMENIILE PROBLEMATICE DIN VIAŢA TA.

Mulţi oameni recunosc valoarea acestei practici şi pornesc cu intenţii bune, dar peste o lună sau două descoperă că au abandonat această disciplină. Ţinerea unui jurnal spiritual poate deveni în scurt timp doar o îndatorire în plus, pentru care abia dacă mai este timp. în ghidul pentru lideri, anexat la cunoscutul curs de ucenicizare *Experienţa cu Dumnezeu,* Claude King pune zece întrebări menite să îi

ajute pe oameni să recunoască lucrarea lui Dumnezeu în vieţile lor. Dacă vă este greu să găsiţi ce să scrieţi în jurnal, folosiţi lista de mai jos ca îndrumător pentru ceea ce veţi scrie.

1. Ce ţi-a revelat Dumnezeu despre Sine?
2. Ce ţi-a revelat Dumnezeu despre scopurile Sale?
3. Ce ţi-a revelat Dumnezeu despre căile Sale?
4. Ce a făcut Dumnezeu în sau prin viaţa ta, care te-a făcut să-I experimentezi prezenţa?
5. Ce pasaj din Scriptură a folosit Dumnezeu ca să-Ţi vorbească despre Sine, despre scopurile sau căile Sale?

6. Pentru care persoană sau problemă ţi-a pus Dumnezeu pe inimă să te rogi? Pentru ce anume te-a călăuzit El să te rogi în legătură cu situaţia aceea?
7. Ce a făcut Dumnezeu prin unele împrejurări, încât să simţi că este momentul ales de Dumnezeu sau că este direcţia indicată de El cu privire la oricare aspect al voii Sale?
8. Ce cuvânt de călăuzire sau ce adevăr simţi că ţi-a spus Dumnezeu printr-un alt credincios?
9. Ce schimbare îţi arată Dumnezeu să faci în viaţa ta?
10. Ce acte de supunere ai făcut săptămâna aceasta? Ce alţi paşi pe calea supunerii ştii că vrea Dumnezeu să faci în continuare?

Nu toţi cei care ţin un jurnal fac consemnări zilnice. Programul tău te poate face să sari peste o zi sau două în fiecare săptămână. Uneori vei fi surprins că scrii în jurnal atât dimineaţa cât şi seara. Nu renunţa din cauza frustrării dacă ai sărit peste o zi. Reia scrisul în ziua următoare şi continuă să scrii. Aşa cum te-ai împiedicat când ai învăţat să umbli, tot aşa vei avea parte de urcuşuri şi coborâşuri în formarea disciplinei de a ţine un jurnal. Jurnalul devoţional a devenit una din principalele surse de motivaţie şi inspiraţie în viaţa mea. De aceea, recomand această practică. Ea mi-a schimbat viaţa. Va schimba şi viaţa ta.

(binefacerile şi binecuvântările vieţii devoţionale personale

A m văzut recent un indicator pe care scria: „Educaţia creştină ^—-A-nu costă, ci aduce profit!" Meditând la semnificaţia acestui indicator m-am gândit la viaţa devoţională personală. Aceasta costă, dar, Doamne, ce profit aduce! Binecuvântările şi binefacerile vieţii devoţionale personale merită orice preţ, oricâtă disciplinare şi orice sacrificiu ar implica menţinerea unei vieţi devoţionale personale active.

înainte de a enumera binecuvântările şi binefacerile vieţii devoţionale personale, trebuie să vă avertizez că acest aspect esenţial al vieţii creştine presupune hotărâre, disciplină şi devotament. Amintiţi-vă, trebuie să fiţi „împlinitori ai Cuvântului, nu numai ascultători" (Iacov 1:22). Cuvintele lui Isus din Ioan 13:17 se pot aplica şi la viaţa devoţională personală: „Dacă ştiţi aceste lucruri, fericiţi sunteţi voi dacă le faceţi."

David Williams a scris un cântec care descrie binefacerile şi binecuvântările vieţii devoţionale personale:

DIMINEAŢA

Dimineaţa mă întâlnesc cu al meu Mântuitor, Când în prezenţa Lui cea minunată mă-nfăşor. Dimineaţa Ii spun ce-mi apasă inima-n piept, Când spre sala tronului pasu-mi îndrept.

Dimineaţa îmi arată toate îndurările Sale Şi zi după zi îmi iartă păcatele mele. Dimineaţa El îmi înţelege durerea Iar eu caut să-mi îndrept după El umblarea.

Dimineaţa îmi umple paharul cu binecuvântări Şi dragostea Lui îmi topeşte orice temeri. Dimineaţa umblăm şi vorbim împreună. Iar El ascultă tot ce inima mea vrea să-I spună.

Dimineaţa îi cânt imnuri de laudă, Căci a făcut să cânte astă inimă tristă. Dimineaţa deseori inima mi se frânge, Căci prea puţine suflete pierdute aduc eu.

Dimineaţa îl aud şoptindu-mi cu blândeţe Că la vremea potrivită îmi va arăta a Lui voinţă. Dimineaţa îmi arată simplu cum să reuşesc în ziua aceea voia Lui să o împlinesc.

Dimineaţa aduc şi las înaintea Lui Pe cei dragi, pe prieteni şi orice nevoi. Dimineaţa din Scriptură îmi răspunde

Când timp petrec cu El în rugăciune.
Dimineaţa îmi deschide ochii să văd curat Chipul lumii ce moare în păcat. Dimineaţa pune în mine dorinţa de-a le spune Cum în El pot avea pacea, care etern n-apune.
DEVOŢIUNEA PERSONALĂ ZILNICĂ TE VA ANCORA ÎN VOIA LUI DUMNEZEU.
Una din cele mai mari binefaceri ale vieţii devoţionale este că-ţi călăuzeşte şi-ţi înrădăcinează viaţa în voia şi în căile lui Dumnezeu. David I-a cerut Domnului în rugăciune: „Înrădăcinează-Ţi cuvântul în viaţa mea" (trad. lit. - Psalmul 119:38). Dacă-ţi umpli viaţa cu Cuvântul lui Dumnezeu, îţi vei înrădăcina şi îţi vei întări viaţa, căsnicia, familia şi biserica. Devoţiunea personală zilnică te va înrădăcina în voia lui Dumnezeu şi fiecare zi va fi una de împlinire dumnezeiască în viaţa ta. Vei putea înfrunta furtunile vieţii şi atacurile subtile ale lui Satan. Viaţa ta devoţională te va întări în toate aspectele vieţii de credinţă.

Viaţa devoţională personală te va curăţa de păcat şi-ţi va întări viaţa împotriva păcatului. David declară în Psalmul 119:11: „Strâng Cuvântul Tău în inima mea, ca să nu păcătuiesc împotriva Ta." Isus a afirmat în Ioan 15:3: „Sunteţi curaţi din cauza cuvântului pe care vi l-am spus." Pavel a spus: „Ca s-o sfinţească, după ce a curăţit-o prin botezul cu apă prin Cuvânt" (Efeseni 5:26). David spune în Psalmul 119:133: „Întăreşte-mi paşii în Cuvântul Tău şi nu lăsa nici o nelegiuire să stăpânească peste mine." Devoţiunea mea zilnică din primele ore ale dimineţii este „duşul" meu spiritual prin care mă pregătesc pentru ziua care-mi stă înainte. Scopul ei este să mă păstreze curat din punct de vedere spiritual; să mă întărească în ispitele cu care mă confrunt şi să-mi dea putere să mă împotrivesc atacurilor vrăjmaşului asupra vieţii mele.
Viaţa devoţională personală îmi oferă perspectiva lui Dumnezeu asupra zilei respective. îmi antrenează mintea să se gândească la Dumnezeu şi la căile Lui. Mă ajută să văd oamenii, problemele, potenţialul şi împrejurările prin ochii lui Dumnezeu. Ea îţi va ascuţi percepţia spirituală. Vei dobândi discernământ în Cuvântul şi în căile lui Dumnezeu. Zilnic mă rog rugăciunea lui David: „Dă-mi pricepere, după făgăduinţa Ta" (Psalmul 119:169). Cuvântul lui Dumnezeu îţi va da sfatul Lui. „învăţăturile Tale sunt desfătarea mea şi sfătuitorii mei" (Psalmi 119:24). îl vei vedea pe Dumnezeu aşa cum este El în realitate. Vei vedea circumstanţele prin care vei trece în lumina a cine este Dumnezeu şi a cine eşti tu în Cristos. îţi vei vedea trecutul, prezentul şi viitorul din perspectiva lui Dumnezeu. Te vei vedea pe tine însuţi aşa cum te vede Dumnezeu.
VIAŢA DEVOŢIONALĂ DUCE LA O STARE DE PACE ÎN SITUAŢIILE CU CARE NE CONFRUNTĂM.
Viaţa devoţională personală îţi va asigura rezolvarea lui Dumnezeu pentru presiunile cu care te confrunţi şi nevoile pe care le ai. Psalmul 119:50 m-a sprijinit de multe ori prin următoarele cuvinte: „Aceasta este mângâierea mea în necazul meu: că făgăduinţa Ta îmi dă iarăşi viaţă." Pastorul E. F. Hallock a dat un sfat minunat când a spus: „Mi-am trăit viaţa de credinţă şi L-am slujit pe

Domnul meu bazându-mă pe promisiunile Lui." Viaţa mea devoţională personală este modul cel mai minunat în care Dumnezeu îşi poate arăta tăria în slăbiciunea şi nevoile mele. Cuvântul Său a venit zi de zi în întâmpinarea nevoilor mele.
Viaţa devoţională personală duce la o stare de pace în situaţiile cu care ne confruntăm. Promisiunea lui Dumnezeu din Psalmul 119:165 - „Multă pace au cei care iubesc Legea Ta" - îmi dă permanent pace în mijlocul oricărei situaţii. Stând înaintea Domnului în timpul tău devoţional personal, pacea Lui îţi va controla inima şi viaţa. Cuvântul lui Dumnezeu personalizat pentru viaţa ta te va schimba fizic, psihic, social, emoţional, mental şi spiritual. „Pacea lui Dumnezeu, care întrece orice pricepere, vă va păzi inimile şi mintea în Cristos Isus" (Filipeni 4:7). Isus a spus: „Vă las pacea, vă dau pacea Mea. Nu v-o dau cum o dă lumea. Să nu vi se tulbure inima, nici să nu se înspăimânte" (Ioan 14:27). Această pace începe să lucreze în viaţa noastră pe măsură ce ne hrănim din Cuvântul lui Dumnezeu în viaţa noastră devoţională zilnică. Isus a zis: „V-am spus aceste lucruri ca să aveţi pace în Mine" (Ioan 16:33). Putem avea pacea lui Dumnezeu prin Cuvântul Lui. Nimeni nu a exprimat acest lucru mai bine ca Isaia. El a zis: „Celui cu inima tare Tu-i chezăşuieşti pacea; da, pacea, căci se încrede în Tine" (Isaia 26:3).
Viaţa devoţională personală îţi va mări credinţa în calitatea ta de creştin. „Astfel, credinţa vine în urma auzirii; iar auzirea vine prin Cuvântul lui Cristos" (Romani 10:17). Una din cele mai bune metode de dezvoltare şi întărire a credinţei este să petreci timp în Cuvântul lui Dumnezeu. Cu cât pătrunde în

viaţa ta mai mult din Cuvântul lui Dumnezeu şi cu cât eşti mai consecvent în devoţiunea personală, cu atât credinţa ta va creşte şi se va dezvolta mai mult. Unul din domeniile cele mai slabe din viaţa multor creştini este trăirea prin credinţă. Din această cauză, L-am întrebat pe Dumnezeu ce pot să fac ca să-mi măresc şi să-mi dezvolt credinţa. în viaţa mea devoţională personală Dumnezeu mi-a arătat din Scriptură cum trebuie să-mi măresc credinţa.

1. Hrănindu-mă din Cuvântul lui Dumnezeu. Credinţa ta va creşte pe măsură ce te hrăneşti zilnic din Cuvântul lui Dumnezeu. Pavel spune în Faptele Apostolilor 20:32: „...Cuvântului harului Său...vă poate zidi sufletească".

2. **Punând în practică credinţa pe care o ai.** Cât timp credinţa ta este activă, ea va creşte. Dacă credinţa devine pasivă, viaţa de credinţă slăbeşte. Ori de câte ori vei înfrunta o provocare, o poruncă, o criză sau o împrejurare cu încredere în Dumnezeu şi cu dedicare faţă de El, credinţa ta va creşte.

3. **Prin încercarea şi testarea credinţei tale.** Geneza 22 prezintă experienţa clasică de încercare a credinţei. Scriptura spune: „Dumnezeu 1-a pus la încercare pe Avraam", Geneza 22:1. Eterna întrebare este: „De ce îmi pune Dumnezeu la încercare credinţa?" Prin experienţa lui Avraam Dumnezeu mi-a arătat că urmăreşte nişte scopuri divine atunci când ne încearcă credinţa. Acestea sunt:

1) Să-i dovedească autenticitatea.
2) Să ne facă să semănăm mai mult cu El.
3) Să ne extindă şi să ne lărgească lucrarea.
4) Să ne folosească mărturia.
5) Să adâncească părtăşia noastră cu Dumnezeu şi dragostea noastră pentru El.
6) Să ni Se reveleze.

4. **Trăind în lumina revenirii lui Isus.** Cuvintele din Iuda 21 - „Aşteptaţi îndurarea Domnului nostru Isus Cristos pentru viaţa eternă" - ne încurajează să trăim prin credinţă.

5. **Trăind pentru răscumpărarea şi restaurarea altora.**
Manifestându-ţi compasiunea şi grija faţă de alţii, aşa cum sunt exprimate acestea în Iuda 22,23, credinţa ta va creşte şi se va extinde.

6. **Trăind o viaţă de mulţumire, închinare şi laudă.**
Coloseni 2:7 ne învaţă că cu cât suntem mai mulţumitori, cu atât credinţa noastră se va întări mai mult.

7. **Rugându-ne pentru o credinţă mai mare.** Potrivit cu Luca 17:5, apostolii I-au cerut lui Isus să le mărească credinţa. Rugăciunea este o expresie a credinţei, care face ca aceasta să devină mai puternică.

8. **Renunţând la păcat şi la tot ce este lumesc.** Credinţa lui Moise a crescut pe măsură ce a refuzat să se identifice cu stilul de viaţă lumesc al Egiptului (Evrei 11:24); pe măsură

ce a ales să sufere mai degrabă împreună cu poporul lui Dumnezeu, decât să se bucure de plăcerile de-o clipă ale păcatului (Evrei 11:25).

9. **Trăind sub domnia lui Cristos.** Coloseni 2:5,6 ne învaţă că credinţa noastră va fi înrădăcinată şi puternică, dacă trăim zilnic sub stăpânirea lui Cristos.

10. **Alegând să-I fim plăcuţi lui Dumnezeu şi să-I aducem glorie.** Evrei 11:6 ne învaţă că atunci când alegem să-I fim plăcuţi lui Dumnezeu şi să-I aducem glorie, credinţa noastră este întărită.

Viaţa devoţională personală măreşte intimitatea cu Dumnezeu, întâlnindu-ne zilnic cu Dumnezeu în Cuvântul Său şi în rugăciune, se dezvoltă o relaţie strânsă şi intimă cu El. Dumnezeu ne vorbeşte în Scriptură. în timp ce stăm înaintea Lui şi ascultăm Cuvântul Lui, Dumnezeu devine din ce în ce mai real şi mai apropiat. Acest lucru este dovedit de exemplul Măriei, care a stat şi a ascultat cuvintele lui Isus, conform relatării din Luca 10:38-42. întâlnindu-mă cu Domnul în devoţiunea personală, El m-a înnoit, mi S-a revelat şi mi-a adus mereu înviorare spirituală. Dacă doreşti să fii aproape de Dumnezeu, trebuie să recunoşti că în Biblie citeşti o scrisoare personală din partea lui Dumnezeu şi că vorbind personal cu El prin rugăciune, se creează intimitate. Colaboratorul meu, Paul Young, spune că în momentele sale de părtăşie cu Dumnezeu a învăţat reverenţa în faţa Lui. Prin această atitudine de reverenţă a învăţat să iubească ce iubeşte Dumnezeu şi să urască ce urăşte Dumnezeu.

Paul mi-a mai spus că una din cele mai mari binefaceri ale vieţii devoţionale personale este siguranţa pe care le-a dat-o copiilor lui de-a lungul anilor. El spune: „în anii de formare a copiilor mei, am locuit

într-o casă care avea toate dormitoarele la etaj, iar camera de zi şi sufrageria erau la parter. La fel ca în majoritatea caselor din vremea aceea, camera de zi era rar folosită. Aveam însă acolo un fotoliu confortabil, în care îmi petreceam momentele de părtăşie cu Dumnezeu în fiecare dimineaţă. Acel fotoliu se afla exact sub scară şi nici nu mi-am imaginat ce impact avea poziţia lui. Una din posesiunile mele cele mai preţioase este o carte pe care mi-a dăruit-o fiica mea, Kim. Este o carte coordonată şi editată de Gloria Gaither, intitulată *What My Parents Did Right.* Pe prima pagină a cărţii, Kim a scris următoarele cuvinte:

„Această carte nu ar fi completă, dacă nu aş da cinstea cuvenită tatălui meu şi lucrurilor pe care el le-a făcut bine... Tatăl meu este un om al rugăciunii. în fiecare dimineaţă când coboram scările pentru micul dejun, îl găseam în fotoliul lui, cu Biblia deschisă, în părtăşie cu Dumnezeu. în anii adolescenţei mele şi-a făcut timp să se roage împreună cu mine înainte de a merge la şcoală, în fiecare săptămână. Faptul că l-am auzit pe tata plângând pentru familia noastră, pentru prietenii noştri şi pentru biserica noastră a avut un impact extraordinar asupra vieţii mele. Dacă m-aţi întreba cum am reuşit noi, toate cele trei fete, să evităm capcana răzvrătirii şi a presiunii de grup în perioada adolescenţei, nu pot decât să vă arăt promisiunea lui Dumnezeu din Iacov 5:16: «Mare putere are rugăciunea fierbinte a celui drept.»"

UNA DIN CELE MAI MARI BINEFACERI ALE VIEŢII
DEVOŢIONALE PERSONALE ESTE EXPERIENŢA
CĂLĂUZIRII LUI DUMNEZEU ÎN VIAŢA TA.

Viaţa devoţională personală m-a ajutat să cunosc puterea lui Dumnezeu în viaţa mea. De nenumărate ori am spus şi eu rugăciunea lui David din Psalmul 119:28: „Ridică-mă după Cuvântul Iau." în momentele mele de slăbiciune Dumnezeu Şi-a arătat puterea faţă de mine şi pentru mine atunci când m-am predat Lui în devoţiune personală. De multe ori am apelat la 2 Corinteni 12:7-10: „Şi ca să nu mă umflu de mândrie datorită strălucirii acestor revelaţii, mi-a fost pus o ţepuşă în carne, un sol al lui Satan, ca să mă pălmuiască şi să mă împiedice să mă îngâmf. De trei ori L-am rugat pe Domnul să mi-
1 ia. Şi El mi-a zis: *«Harul Meu îţi este de ajuns, căci puterea Mea în slăbiciune este făcută desăvârşită.»* Deci mă voi lăuda mult mai bucuros cu slăbiciunile mele, pentru ca puterea lui Cristos să rămână în mine. De aceea simt plăcere în slăbiciuni, în calomnii, în nevoi, în persecuţii, în strâmtorări, pentru Cristos; căci când sunt slab, atunci sunt tare." Când m-am rugat referitor la mărturia mea înaintea celor nemântuiţi, El mi-a dat puterea să-L mărturisesc, potrivit promisiunii Sale din Faptele Apostolilor 1:8: „Ci voi veţi primi o putere, când Se va coborî Duhul Sfânt peste voi, şi-Mi veţi fi

martori." Când m-am rugat referitor la prilejurile şi obligaţia mea de a-L sluji pe Domnul, El mi-a dat puterea să-L slujesc cu eficienţă. Am depins în întregime de promisiunea Lui din Coloseni 1:29: „Lucrez şi mă lupt potrivit lucrării Lui, care lucrează cu tărie în mine." Când m-am confruntat cu ispitele din viaţa mea de zi cu zi, Dumnezeu mi-a dat puterea să fug de ele, potrivit promisiunii Sale din 1 Corinteni 10:13: „Nu v-a ajuns nici o ispită care să nu fi fost potrivită cu puterea omenească. Şi Dumnezeu, care este credincios, nu va îngădui să fiţi ispitiţi peste puterile voastre; ci împreună cu ispita, a pregătit şi mijlocul să ieşiţi din ea, ca s-o puteţi răbda." Dumnezeu mi-a dat de asemenea puterea să devin, să fiu şi să fac ceea ce îmi porunceşte şi doreşte El în viaţa mea. Această putere îşi are sursa în timpul petrecut cu Domnul în devoţiune personală.

Una din cele mai mari binefaceri ale vieţii devoţionale personale este experienţa călăuzirii lui Dumnezeu în viaţa ta. Rugăciunea lui David din Psalmul 32:8 este şi rugăciunea mea, când caut călăuzirea lui Dumnezeu în viaţa mea. Promisiunea lui Dumnezeu este aceasta: „Eu - zice Domnul - te voi învăţa şi-ţi voi arăta calea pe care trebuie s-o urmezi, te voi sfătui şi voi avea privirea îndreptată asupra ta." Multe decizii mai mici sau mai mari din viaţa mea le-am luat în momentele de devoţiune personală cu Domnul. Dumnezeu este credincios şi mi-a dat mereu călăuzire şi îndrumare pentru viaţa, familia şi lucrarea mea.

Viaţa devoţională personală este modalitatea prin care experimentez speranţa şi mângâierea lui Dumnezeu în viaţa mea: promisiunile lui Dumnezeu mi-au transformat de nenumărate ori teama şi disperarea în speranţă, când am apelat la următoarele promisiuni din Cuvântul Lui în clipele mele de

devoţiune: „Adu-Ţi aminte de făgăduinţa dată robului Iau, în care m-ai făcut să-mi pun nădejdea" (Psalmul 119:49). „Cei care se tem de Tine mă văd şi se bucură, căci nădăjduiesc în făgăduinţele Tale" (Psalmul 119:74). „îmi tânjeşte sufletul după mântuirea Ta: nădăjduiesc în făgăduinţa Ta" (Psalmul 119:81). „Sprijineşte-mă după făgăduinţa Ta ca să trăiesc şi nu mă lăsa de ruşine în nădejdea mea" (Psalmul 119:116). „O iau înaintea zorilor şi strig; nădăjduiesc în făgăduinţele Tale" (Psalmul 119:147). în multe dimineţi, descurajarea mea a fost înlocuită de mângâierea lui Dumnezeu, pe măsură ce petreceam timp cu El în părtăşie intimă. Următoarele versete au adus în viaţa mea mângâierea incredibilă a lui Dumnezeu: „Aceasta este mângâierea

mea în necazul meu: că făgăduinţa Ta îmi dă iarăşi viaţă. Nişte îngâmfaţi mi-aruncă batjocuri; totuşi eu nu mă abat de la Legea Ta. Mă gândesc la judecăţile Tale de odinioară, Doamne, şi mă mângâi" (Psalmul 119:50-52). „Până ce am fost smerit, rătăceam; dar acum păzesc Cuvântul Tău" (Psalmul 119:67). „Este spre binele meu că m-ai smerit, ca să învăţ orânduirile Tale" (Psalmul 119:71). „Ştiu, Doamne, că judecăţile Tale sunt drepte: din credincioşie m-ai smerit" (Psalmul 119:75). „Dacă n-ar fi fost Legea Ta desfătarea mea, aş fi pierit în ticăloşia mea" (Psalmul 119:92). „Sunt foarte amărât: înviorează-mă, Doamne, după Cuvântul Tău" (Psalmul 119:107). „Vezi-mi ticăloşia şi izbăveşte-mă, căci nu uit Legea Ta" (Psalmul 119:153). Acest proces este mai presus de puterea de înţelegere a omului, dar este categoric o binefacere şi o binecuvântare. Viaţa mea devoţională personală este arena în care panica potenţială a fost transformată în laudă. încurajarea care vine din momentele petrecute în fiecare zi cu Domnul este una din cele mai mari binecuvântări ale vieţii de creştin. Momentele de devoţiune personală sunt realmente clipe de înviorare în prezenţa Domnului.

Viaţa devoţională personală constituie o ocazie zilnică de a te ruga, de a avea părtăşie cu Dumnezeu, de a-ţi mărturisi păcatele, de a-L adora pe Domnul, de a-ţi exprima mulţumirea şi lauda, de a cere, de a mijloci, de a te închina şi de a aştepta răspunsul Domnului. Viaţa devoţională personală mi-a oferit cea mai minunată ocazie de a dezvolta tot mai mult o viaţă de rugăciune eficientă. Psalmul 119:169-170 mi-a dat călăuzire şi creştere în viaţa mea de rugăciune: „Să ajungă strigătul meu până la Tine, Doamne! Dă-mi pricepere după făgăduinţa Ta. Să ajungă cererea mea până la Tine! Izbăveşte-mă după făgăduinţa Ta."

CEA MAI IMPORTANTĂ ACTIVITATE ÎN VIAŢA ORICĂRUI CREŞTIN ESTE VIAŢA SA DEVOŢIONALĂ.

Momentele mele de devoţiune cu Dumnezeu mi-au dezvăluit domeniile afectate de mândrie, falsitate şi orbire spirituală din viaţa mea. Dumnezeu mi-a arătat locurile în care mândria m-a atacat în

mod subtil. Cuvântul Lui, însoţit de Duhul Sfânt, mi-a arătat de asemenea zonele în care manifestam lipsă de autenticitate sau de integritate. în momentele de devoţiune personală petrecute cu El, Dumnezeu mi-a descoperit domenii de robie spirituală în viaţa mea, pe care nu mi le descoperise în alte împrejurări. Lipsa unei vieţi devoţionale personale este una din principalele robii care-i afectează pe mulţi creştini. Un cuplu evlavios implicat în lucrarea de mijlocire mi-a mărturisit că 90% din problemele cu care se confruntă creştinii ar putea fi rezolvate şi ar fi rezolvate, dacă aceştia ar avea o viaţă devoţională personală. Dacă nu ai avut niciodată o viaţă devoţională personală, sper că vei alege să o începi de azi. Dacă la un moment dat în viaţa ta ai început o astfel de viaţă, dar te-ai oprit la un moment dat sau nu ai fost consecvent cu ea, sper că o vei relua, aşa cum a făcut şi Iona când Dumnezeu i-a dat o a doua şansă. Dacă practici zilnic devoţiunea personală, nu lăsa pe nimeni sau nimic să te distragă de la acest aspect esenţial al vieţii creştine.

Cea mai importantă activitate în viaţa oricărui creştin este viaţa sa devoţională. Succesul sau eşecul oricărui lucru în viaţa de creştin depinde de această practică. Iată câteva citate aparţinând unor mari oameni ai credinţei, referitoare la viaţa lor devoţională:

„Dacă aş putea să-mi trăiesc încă o dată viaţa, aş fi mai consecvent în viaţa mea devoţională. Aş acorda cel puţin o oră pe zi rugăciunii şi citirii devoţionale a Bibliei."

Roy Fish

„Dacă aş putea să-mi trăiesc încă o dată viaţa, m-aş ruga mai mult. Aş dezvolta o viaţa devoţională mai intimă."

W. Herschel Ford

„Dacă aş putea să-mi trăiesc încă o dată viaţa, aş studia biografiile marilor titani spirituali şi aş învăţa

cum să am o viaţă devoţională mai profundă şi mai semnificativă."
David Grant
„Dacă aş putea să-mi trăiesc încă o dată viaţa, mi-aş face timp zilnic pentru părtăşia cu Dumnezeu şi aş studia Biblia pentru propria mea îmbogăţire spirituală."
Homer Lindsey Sr.
136
<3& ine/aceri le şi binecuvântările vieţii devaţianale personale
„Sunt creştină de cincizeci şi unu de ani; cultivarea relaţiei mele cu Domnul a fost cea care m-a făcut să-mi doresc înviorarea Lui în fiecare zi, să tânjesc după ea şi să îi simt nevoia."
Thelma Wells
„Timpul devoţional de dimineaţa este timpul pe care îl petrec personal cu Tatăl. Hrănirea consecventă din Cuvântul lui Dumnezeu şi timpul de rugăciune respectat cu consecvenţă formează baza părtăşiei mele cu Tatăl."
Jerry Brooks
„Este foarte important să petreci în fiecare zi timp în Cuvânt. Nu cred că este posibil să trăieşti în puterea Duhului Sfânt fără să te hrăneşti zilnic din Cuvântul lui Dumnezeu."
Bill Bright
„Un timp de părtăşie semnificativ şi odihnitor cu Domnul este sursa principală a relaţiei mele zilnice cu Dumnezeu. Dependenţa de Duhul Sfânt este prima mea prioritate, iar momentele mele de părtăşie cu Dumnezeu decurg de aici."
Anne Ortuland
„însuşi scopul vieţii noastre devoţionale este cultivarea intimităţii cu Dumnezeu. Pentru a păstra sentimentul intimităţii cu Dumnezeu trebuie să petreci timp cu El."
Vonette Bright
„Am descoperit că o viaţă devoţională eficientă presupune împlinirea a trei condiţii esenţiale: un timp liniştit, un loc liniştit şi o inimă liniştită."
Byron Paulus
„De-a lungul anilor am ajuns să înţeleg că devoţiunile nu reprezintă atât de mult o obligaţie a vieţii de creştin, cât un prilej incredibil de a-L cunoaşte pe Dumnezeul universului. El ne-a adresat - vouă şi mie - invitaţia să ne apropiem de El, să păşim direct în Locul Preasfânt, să intrăm într-o relaţie intimă de dragoste cu El. Devoţiunile au devenit pentru mine nu atât o îndatorire (deşi există zile când chiar asta sunt), cât o desfătare -un privilegiu extraordinar de a sta în părtăşie şi comuniune cu Mirele sufletului meu."
Nancy Leigh DeMoss
137
devoţională personală
„Fără excepţie, bărbaţii şi femeile pe care îi cunosc şi care au înregistrat cele mai rapide, mai consecvente şi mai evidente creşteri în asemănarea cu Cristos, sunt aceia care au cultivat disciplina unor momente zilnice de părtăşie cu Dumnezeu pentru citirea Bibliei, rugăciune şi închinare personală."
Donald Whitney
„Am ajuns la concluzia că dintre toate lucrurile care îi putem învăţa pe copiii noştri, nimic nu poate fi mai de folos în echiparea lor pentru viaţă - indiferent ce le va aduce sau unde îi va duce aceasta - ca credincioşia în meditaţia zilnică asupra Cuvântului lui Dumnezeu."
Tim Grissom
Viaţa devoţională personală poate schimba nu numai viaţa pastorilor, a misionarilor etc, ci şi a creştinilor laici. Iată mărturiile unor laici din biserica mea, care au ales să facă din viaţa lor devoţională personală o prioritate:
„Făcând din devoţiunea personală o parte esenţială a vieţii mele, am ajuns să umblu mai aproape de Domnul şi să trăiesc zilnic pentru El."
„Viaţa mea devoţională m-a făcut să-mi mărturisesc păcatele imediat, să fiu mai sensibil la prezenţa şi călăuzirea Duhului Sfânt şi a dezvoltat în mine o dragoste mai profundă pentru Cristos, pentru creştini şi pentru necreştini."
„Viaţa mea devoţională mă leagă de Tatăl."
„Am primit multe răspunsuri la rugăciuni. Credinţa mea în Dumnezeu a fost întărită. Dumnezeu mi-a pus pe inimă să mijlocesc mai mult pentru alţii."
„Eu, personal, m-aş afla într-o situaţie dezastruoasă - ca să nu mai vorbim în ce situaţie mi-aş pune soţia şi copiii. Am trăit şaptesprezece ani ca şi creştin, dar fără să am o viaţă devoţională personală. Viaţa mea a fost un dezastru. Dumnezeu S-a folosit de viaţa mea devoţională pentru a-mi transforma mintea, viaţa, căsnicia şi copiii."
„Datorită faptului că mi-am început viaţa devoţională personală, înţeleg natura personală a Cuvântului lui Dumnezeu, îmi stăpânesc firea. Dragostea mea pentru Domnul şi pentru ceilalţi creşte. De asemenea, creşte şi

dragostea mea pentru Cuvântul lui Dumnezeu."

„Prin intermediul vieţii mele devoţionale, Dumnezeu mă învaţă şi mă încurajează în momentele dificile ale vieţii. Mă învaţă să ascult de El şi de Cuvântului Lui."
„în momentele mele de părtăşie personală şi intimă cu Dumnezeu, El îmi dă pace în inimă, călăuzire pentru viaţă, înţelepciune să iau decizii şi speranţă pentru viitor."
„Dumnezeu m-a binecuvântat în viaţa mea devoţională răspunzându-mi la rugăciuni, revelându-mi-Se în Cuvântul Său şi arătându-mi cine sunt în Cristos."
„Cea mai mare binecuvântare este faptul că nu am avut niciodată mai multă pace, ca din momentul în care m-am angajat să am o viaţă devoţională zilnică, şi această pace continuă să crească."
„Aici găsesc călăuzirea şi ajutorul lui Dumnezeu în problemele mele de fiecare zi."
„Cea mai mare binecuvântare a vieţii mele devoţionale personale este că atunci când simt că nimeni nu vrea să mă asculte şi că nimănui nu-i pasă, ştiu că Domnul mă ascultă şi că-I pasă de mine."
„Viaţa mea devoţională m-a adus mai aproape de Domnul. Mă bucur de o asemenea intimitate cu El, cât nici măcar nu am ştiut că ar fi posibilă."
„Datorită vieţii mele devoţionale sunt mai aproape de Domnul şi de alţii. Acum nu mă mai tem. Mă încred mai mult în Cuvântul Lui."
„Iniţierea şi continuarea unei vieţi devoţionale personale a produs în mine credincioşie şi consecvenţă."
„Timpul meu devoţional personal cu Domnul din fiecare dimineaţă este timpul când mă întâlnesc cu Dumnezeu ca să fiu umplut cu Duhul Lui."
„în momentele mele de devoţiune personală Dumnezeu m-a învăţat cum să mă închin Lui şi cum să-L laud."
„Dumnezeu mă hrăneşte spiritual în viaţa mea devoţională. îi mulţumesc că încep să cresc ca creştin. Creşterea mea spirituală cred că se datorează vieţii mele devoţionale."
„Am învăţat să mă hrănesc spiritual şi să mă rog în momentele mele de devoţiune personală."

„Perseverenţa în viaţa mea devoţională în Cuvânt şi rugăciune m-a păzit de păcat."
„Părtăşia mea cu Dumnezeu şi cu alţi credincioşi a fost îmbogăţită prin viaţa mea devoţională personală."
„Viaţa mea devoţională este principala sursă a responsabilităţii mele faţă de Dumnezeu, faţă de familia şi de biserica mea."
Acum, când mă apropii de încheierea acestei lucrări despre viaţa devoţională personală, aş vrea să vă provoc prin cuvintele lui Chuck Swindoll, care a spus: „Azi este prima zi din restul vieţii tale." Azi îţi poţi începe viaţa devoţională personală! Azi poţi relua disciplina vieţii tale devoţionale! Azi îţi poţi continua viaţa devoţională personală! Azi şi în fiecare zi fă din viaţa ta devoţională o prioritate! Această experienţă îţi va schimba viaţa.